

Giới thiệu Thần Ma Chư Thiên Convert

☞ Khoa học kỹ thuật Hưng Thịnh, Thiên Địa Di Biến, thần thoại hàng lâm... Thế gian hóa thành tu hành thiên đường.

☞ Vô số Cổ Lão Truyền Thừa ở thế giới lưu truyền, phạm nhân con kiến hôi đi đến siêu phạm con đường, thần thánh Tiên Phật cũng không xa xôi.

☞ Một cái bình thường bình dân tiêu tử xuyên qua Thần Thoại Thế Giới, trải qua Vô Hạn Khủng Bố, đi đến tự mình siêu thoát con đường.

☞ Liều Trai bên trong, thần quý làm bạn, quái đản kinh dị.

☞ Thục Sơn bên trên, ngự kiếm tiêu dao, sát phạt quyết đoán.

☞ Phong Thần bên trong, Thánh Nhân Chi Hạ, đều là giun dế

☞ Tây Du bên trong, tám mươi mốt khó, trở ngại cùng nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1 : Công đức Tháp

"Công đức Tháp!"

(cứu một mạng người, còn hơn xây bảy cấp phù đồ! Thiên đạo xúc động, khen thưởng công đức ba điểm!

(tên họ: Cổ Phong)

(tu vi: Giác Tỉnh Cảnh (Đệ Nhất Trọng)

(công đức: Chín mươi chín)

(pháp bảo: Thiên đạo công đức Tháp (một)

(công pháp: Cơ sở hô hấp pháp (Hậu Thiên)

...

Thanh thanh mịt mù trong hư không, vạn vật không còn, một tôn bóng người đứng trong đó, đỉnh đầu một tòa kim sắc Linh Lung Bảo Tháp lơ lửng, như ẩn như hiện.

To lớn thanh âm lạnh như băng vang lên, giống như Kim Chung đại lý, vang vọng trong cả vùng không gian bên trong.

Từng luồng huyền hoàng khí hơi thở hạ xuống, tiểu tháp kia vì thế mà chấn động, như Cự Kinh hút nước một loại toàn bộ chiếm đoạt tại khoảng không.

"Ai... ! Mới ba điểm công đức!" Cổ Phong nhìn trong óc Di Tượng, sâu kín thở dài một hơi.

Nhưng chính là này nhẹ nhàng động một cái, liền đau đến hần ngược lại hít một hơi khí lạnh, người không một chỗ không đau.

Hiện tại hần thân ở trong bệnh viện, người quần đầy băng vải, nằm ở trên giường bệnh giống như một cái xác ướp như thế, ngay cả đầu bị băng bó mà không nhìn thấy mặt mũi, nói phải nhiều thăm thì có bao thể thăm.

"Mau nhìn, chính là cái đó kẻ xui xẻo! Không để ý tánh mạng mình cứu người khác tiểu cô nương, vẫn còn bị gia nhân kia cho rằng là có ý giả bộ bệnh lừa gạt, lắc tại trong bệnh viện một chút bất kể, thật là quá thảm a! Có còn hay không đạo đức pháp lý a!"

"Ai! Hiện tại cũng là cái gì thời đại! Thiên địa di biến, Di Nhân hoành hành, sớm đã không còn cái gì luật pháp quy củ! Quả đám lớn mới là chân lý!"

"Đúng a! Chỉ có giác tỉnh tiềm năng sinh mạng trở thành khác người mới có thể trở thành Nhân Thượng Nhân, chúng ta những người phạm tục quá thảm!"

...

Trong bệnh viện những bệnh nhân khác, y tá, thầy thuốc đi ngang qua, nhìn hần thể thảm đáng vẽ, chỉ chỉ trỏ trỏ đứng lên.

Cổ Phong cũng mặt đầy buồn rầu, nhỏ giọng thăm thì mấy câu, "Lòng tốt không hảo báo! Thật là lòng người không được tốt a!"

Nội tâm của hắn cố gắng hết sức ủy khuất, "Nếu không phải là công đức! Người nghĩ rằng ta nguyện ý a! Thật đúng là hết sức xui xẻo!"

Người nói, hắn hoàn thành một cái nhiệm vụ dễ dàng sao?

Là từ dưới xe đưa cứu cô bé kia, hắn không để ý tự thân an toàn bị đụng thương tích khắp người, nếu không phải hắn đã là Giác Tinh Cảnh Đệ Nhất Trọng Dị Nhân, sợ rằng ngay cả mạng nhỏ cũng ném!

Quay đầu lại chỉ khen thưởng ba điểm công đức!

Tôi bấy cha là, này công đức một chút dùng cũng không có a!

Không thể hối đoái Dị Bảo, không thể hối đoái công pháp, không thể đổi Thần Tiên huyết thống... Cái gì cũng làm không tới!

Không phải nói Xuyên Việt Giả hiện tại cũng lưu hành hệ thống lưu sao?

Mỹ thực hệ thống, vô địch hệ thống, nhân vật phản diện hệ thống... Ngũ hoa bát môn, cái gì cũng có, nhưng không thể nghi ngờ từng cái chức năng đều vô cùng cường đại, nhiệm vụ dễ dàng lại đơn giản, cấp bậc tăng vọt lại tự do, giả bộ đánh mặt mọi thứ có!

Nhưng tại sao đến hắn nơi này thì trở thành một cái vô dụng Tiểu Thập, làm việc chết bỏ, thậm chí thiếu chút nữa mạng nhỏ cũng ném!

Không ngừng cho hắn khen thưởng công đức có ích lợi gì? Này công đức căn bản cái gì cũng làm không tới a!

"Ta nhất định là lấy được một cái giả ngón tay vàng! Nên ông trời chết tiết giả người có muốn hay không chơi như vậy ta?" Cổ Phong nội tâm tràn đầy có tiền xài không ra bức bối cảm giác.

Giao dịch? Rút số? Thêm chút? ... Một cái cũng không có!

Chỉ làm nhiệm vụ lại không khen thưởng! Có muốn hay không như vậy bấy cha! Đây hoàn toàn không dựa theo lẽ thường xuất bài a!

Cổ Phong thật sâu thờ dài một hơi, cảm thấy tâm tính thiện lương một mối, đã vô lực nhỏ nước bọt, nhưng nội tâm vẫn là không muốn buông tha!

Hắn vốn chỉ là thế kỷ hai mươi một người bình thường, nhưng bởi vì này Tiểu Thập đi tới tu hành thịnh hành sau thời đại văn minh, có đi lên siêu phẩm con đường cơ hội!

Cổ Phong trong lòng vẫn còn đến may mắn, cái này kim sắc Tiểu Thập nhìn như vô dụng, nhưng một nhất định có nào đó không muốn người biết năng lực, chỉ là chính bản thân hắn không có nắm giữ bí quyết mà thôi.

Hắn không ngừng hoàn thành nhiệm vụ tích lũy công đức, là vì một ngày nào đó phát huy được tác dụng!

Nghĩ tới đây, hắn mặt đầy như có điều suy nghĩ về mặt.

Kim sắc Tiểu Thập, tên đầy đủ "Thiên đạo công đức thập" !

Trải qua mười tám năm mây mờ,

Cổ Phong cũng Thế phát hiện nó một ít tác dụng, chỉ muốn làm nào đó tương tự với nhiệm vụ đặc thù sự tình, này công đức thập liền sẽ tự động khen thưởng công đức!

Nhưng kỳ quái liên kỳ quái ở chỗ, những thứ này đặc thù sự tình có tốt có xấu, vô tích khả tìm, chẳng qua là sau khi hoàn thành sẽ phát ra công đức, cho nên Cổ Phong mới đem xưng là nhiệm vụ.

Nhiệm vụ không có định số, có là giúp người làm niềm vui việc thiện, có là hãm hại người khác chuyện xấu, nói thí dụ như lần này trong trong tai nạn xe cứu một cô bé, mặc dù sau chuyện này lòng tốt không hảo báo, bị va thành trọng thương sau khi tiểu cô nương kia cha mẹ quản đều không quản ngay cả câu nói cảm ơn lời nói cũng không có, nhưng công đức thập lại khen thưởng ba điểm công đức.

Mà có một lần hắn trong tới hạ thủ, đem ba cái không có duyên với hắn vô cơ người đánh một trận toi bởi sau khi, công đức Thập cuối cùng khen thưởng suốt năm giờ công đức.

Tựa hồ đang công đức Thập trước mặt, căn bản không có phản thiện ác.

Nhưng có một chút giống nhau, nếu là gặp phải có công đức nhiệm vụ, này công đức Thập sẽ tự phát chấn động, cho Cổ Phong nhắc nhở, nhưng cũng sẽ không có rõ ràng chỉ thị!

Những nhiệm vụ này bình thường sẽ không quá khó khăn, nhưng cũng sẽ không quá đơn giản, phiền toái nhất là hoàn toàn không có báo trước.

Là người của hai thế giới, Cổ Phong hoàn thành nhiệm vụ từ từ tích lũy, cũng bắt quá toàn chín mươi chín điểm công đức mà thôi!

"Thiên đạo công đức tháp? Đối với thiên đạo mà nói, cái gì mới là công đức đây?" Cổ Phong trong lòng lẩn quẩn nghi vấn, trong lúc nhất thời khó mà nghĩ thông suốt cái này thâm ảo mệnh đề.

Suy nghĩ hồi lâu cũng không có kết quả, Cổ Phong lắc đầu một cái, dứt khoát không có còn muốn.

Đang lúc ấy thì trong phòng bệnh một trận huyên náo hấp dẫn ánh mắt của hắn.

"Mau nhìn! Thái Sơn luận đạo bắt đầu!"

"Đây chính là Trái Đất tu hành nổi dậy sau khi, các Danh Môn Đại Phái tu hành thịnh sự a!"

"Có thể tham gia đều là Dị Nhân! Hơn nữa còn là Các Đại Môn Phái thế gia tinh anh!"

...

Một đám người vây ở trước máy truyền hình, kêu lên không dứt.

"Dị Nhân a!" Cổ Phong kỳ đi tới, chỉ thấy trong máy truyền hình một tòa rộng rãi vô cùng Đạo Tràng, mặt đất thành Thái Cực Bát Quái Đồ án kiến, một đám Dị Nhân ngồi ngay ngắn ở trên bồ đoàn, bốn phía chung bày một mảnh cổ kính ý nhị.

"Phía dưới xin mời Thiếu Lâm Tự Pháp Giới, Võ Đang Sơn Đoàn Vân Lư, Nga Mi Kiếm Phái Chu Nguyệt Linh..."

Trên đài người chủ trì lớn tiếng reo hò.

Đồng đạo danh môn con em thế gia trong trên đạo trường luận bàn kỹ thuật, đấu võ thắng lợi, trong đó lấy ba người là bắt mắt nhất.

Bọn họ theo thứ tự là xuất thân từ Thiếu Lâm Tự Pháp Giới, Võ Đang Sơn Đoàn Vân Lư, Nga Mi Kiếm Phái Chu Nguyệt Linh, từng cái đều có một người độc chiến quần hùng vô địch phong thái, những người khác căn bản không phải đối thủ của bọn họ, hai ba chiêu liền sẽ bị thua.

"Không hổ là Trái Đất đứng đầu Đại Phái Chân Truyền Đệ Tử!" Cổ Phong trong ánh mắt mang theo mê mẩn.

Từ sau khi tiến vào thời đại văn minh tới nay, thiên địa dị biến, linh khí trở về đất đai, trong lúc nhất thời Trái Đất phảng phất trở lại thời đại thần thoại.

Dã thú phản tổ biến thành Hồng Hoang mãnh thú, nhân loại giác tỉnh tự thân tiềm năng sinh mạng, không bao giờ nữa là yếu ớt phạm nhân, bước lên Tu Hành Chi Lộ, thần thánh Tiên Phật không nữa xa xôi.

Mà những thứ kia có lâu đời lịch sử danh sơn, đại xuyên, cổ thành đều rối rít hiển lộ ra Thần Dị, vô số cổ xưa truyền thừa lần nữa hiện ra nhân gian.

Thiếu Lâm Tự, Võ Đang Sơn, Nga Mi Kiếm Phái càng là trong đó người xuất sắc.

Bọn họ ở phía sau thời đại văn minh trước chỉ là trên địa cầu một ít tương đối cổ xưa môn phái, nhưng thiên địa dị biến sau khi, bọn họ bên trong môn phái cuối cùng tìm về thần thoại Tiên Phật truyền thừa, này một cái trở thành thế gian đỉnh cấp Đại Phái.

Nghe nói Thiếu Lâm Tự kéo dài là Bồ Đề Đạt Ma Đạo Thống, bảy mươi hai tuyệt học chấn cổ thước kim.

Nga Mi Sơn nghe nói là Phật gia Tứ Đại Bồ Tát Phổ Hiền Bồ Tát Đạo Tràng, Kim Đỉnh Phật quang, chiếu khắp Đại Thiên.

Võ Đang Sơn càng là bất phàm, thừa kế đạo gia Thiên Đế Chân Vũ Đại Đế Đạo Thống, tu luyện tới cực hạn, càng là có hy vọng chứng đạo Chân Vũ Pháp Thân, siêu thoát hậu thế.

Những thứ này Danh Môn Đại Phái lai lịch cổ xưa, truyền thừa đứng đầu Thần Tiên Đạo Thống, không là người bình thường có thể tưởng tượng, đối với (đúng) ở hiện tại Cổ Phong mà nói cũng vô cùng xa xôi, chỉ có thể nhìn mà thèm.

Không chỉ có những thứ này, còn có thể lực khác cũng nhận được Thần Tiên Phật truyền thừa.

Nhị Lang Thần Dương Tiễn, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, Tam thái tử Na Tra, Ngưu Ma Vương, Lôi Chấn Tử...

Việc trải qua thiên địa dị biến, nhân loại lúc này mới biết nguyên lai cầu trong truyền thuyết thần thoại nhân vật lại đều là thật sự tồn tại.

Trong văn minh khoa học kỹ thuật trước, trên địa cầu vẫn tồn tại một cái vô cùng cổ xưa sáng chói văn minh, được gọi là thần thoại văn minh.

Thời đại biến hóa!

Đứng ở đỉnh kim tự tháp sắc nhọn không khác chính là siêu thoát thân thể con người giới hạn đi vào Tu Hành Chi Lộ Dị Nhân.

Dị Nhân không chế đặc quyền!

Trở thành một cao cao tại thượng Di Nhân cũng chính là vô số người mơ tưởng đã lâu sự tình, Cổ Phong cũng không ngoại lệ.

Nhưng hắn cũng không phải là máy truyền hình này bên trong tham gia Thái Sơn luận đạo đệ tử danh môn, hô hấp pháp, Linh Đan Diệu Dược, thần binh lợi khí... Đều có môn phái thế gia cung cấp, luyện tập cơ sở hô hấp pháp ở hậu thiên hô hấp pháp bên trong cũng là bình thường nhất một loại, chỉ có thể miễn cưỡng trui luyện thân thể, dựa vào cái đột phá này thân thể con người giới hạn trở thành giác tỉnh Đệ Nhất Trọng khác người đã là cực hạn, nếu muốn ở lui về phía sau đột phá đó là không cần nghĩ, trừ phi khác đời hô hấp pháp.

Hắn chỉ có thể dựa vào chính mình!

"Người bại!" Trong máy truyền hình truyền tới một trận vắng lặng giọng nữ.

Chu Nguyệt Linh trường kiếm trong tay nhẹ một chút, chiêu thức tới đỉnh phong, như linh dương mọc sừng, để cho người vô tích khả tìm, đối thủ cuối cùng liên tiếp lui về phía sau, không phải là nàng một chiêu địch!

"Tại hạ thua tâm phục khẩu phục! Nga Mi Thiền Tâm kiếm pháp, quả nhiên bất phàm!"

...

"Nam Mô A Di Đà Phật!" Một cái bàn tay màu vàng óng lẳng không bỏ ra!

Ác liệt chưởng phong cuối cùng trên không trung tạo thành thật thể, đem một bóng người vén bay ra ngoài.

Pháp Giới mặt mũi không hề bận tâm, không có chút nào tâm tình, chậm rãi đi xuống lôi đài, đưa tới một tràng thốt lên!

"Đại Lực Kim Cương Chưởng, quý vị Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt học, thật là lợi hại!"

...

"Thái Cực Sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi Sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng diễn bát quái..." Thanh Lãng tiếng cười lớn.

Một cái phiêu dật bóng người trên không trung tung bay, hai tay hư để trống bên trong, diễn hóa Thái Cực, vạch ra từng cái vòng, nhìn như không nhanh không chậm, không có chút nào uy lực, nhưng đối với tay tại bàn tay bên trong nhưng là đúng đưa trái phải, hoàn toàn không phải là đối thủ.

"Thái Cực tiên thủ! Lấy nhu thắng cương, bại người ở vô hình, thủy dữ tranh phong! Đoàn Vân Lưu, không hổ là phái Võ Đang đệ tử tinh anh, môn tuyệt học này hắn đã luyện tới xuất thần nhập hóa !"

...

Thái Sơn luận đạo bên trên, Tam Đại Môn Phái đệ tử tinh anh đại diện thần uy, đem rất nhiều đối thủ quét một cái sạch, có đồng bối vô địch phong thái, lệnh người thần phục.

Trước máy truyền hình, Cổ Phong yên lặng nhìn, www.uukanshu.com mím khóe miệng yên lặng không nói, vẻ mặt hết sức phức tạp.

Hắn không biết, mình là hay không cũng có đứng ở trên lôi đài đánh bại quần hùng một ngày?

Ông!

Trong óc công đức tháp đột nhiên chấn động, thức tỉnh hắn suy nghĩ.

Cổ Phong sấp rưng một cái, ánh mắt như điện, khắp nơi quét nhìn, "Có nhiệm vụ!"

"Ai hét!" Một trận tiếng kêu đau.

Bệnh viện trên thang lầu, một cái chóng gậy ông già từ cửa thang lầu bên trên lăn lông lốc xuống đến, đưa tới một trận hỗn loạn.

Cổ Phong không hề nghĩ ngợi, không để ý thân thể ốm đau, vọt thẳng đi qua.

Trong một trận luồng cuồng tay chân sau khi, Cổ Phong trong thân nhân bệnh nhân cảm kích Trung Tượng ông già đưa vào phòng giải phẫu, bận rộn mồ hôi đầy người, người sức cùng lực kiệt, hắn đi về tới liền một con ngựa xuống giường rơi vào trạng thái ngủ say.

Ở trong giấc mộng, huyền cảnh biến hóa, hắn phảng phất cũng đưa thân vào Thái Sơn luận đạo bên trong, đôi mắt các có tên gọi môn tử đệ vậy công, một người độc bại quần hùng, không thể địch nổi!

Mộng cảnh ly kỳ, hắn đắm chìm trong đó, không thể tự kiềm chế.

To lớn thanh âm lạnh như băng vang lên.

(giúp người làm niềm vui, cứu tử phù thương! Thiên đạo xúc động, khen thưởng công đức một!

Nhưng ở này sau khi, thanh không ngờ là vang lên.

(công đức đột phá một trăm, thiên đạo công đức tháp mở ra, tiến vào thiên đạo luân hồi không gian!

Hư không chấn động, công đức cửa tháp ầm ầm mở ra, sau cửa là một mảnh vô biên rộng lớn nơi, một cái tinh vân lưu chuyển Uzumaki đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt đưa hắn chiếm đoạt trong đó.

Trong hư không vang lên một cái cổ xưa to lớn thanh, có một cổ cơ giới sinh cứng rắn mùi vị, lạnh lùng vô tình, không giống sinh linh.

"Suy nghĩ ra tu hành ý nghĩa sao? Nghĩ (muốn) chân chính... Siêu thoát sao? Hoan nghênh đi tới thiên đạo thể giới Luân Hồi!"

"Nhảy ra bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành! Nơi này có vô tận nguy hiểm, nhưng nơi này cũng có người muốn hết thảy!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2 : Thiên đạo luân hồi

"Ta ở đâu?"

Cổ Phong chợt xoay mình ngồi dậy, cảm giác chính mình tựa hồ tiến vào một mảnh hoàn toàn không biết không gian.

Hướng bốn phía vừa nhìn, hắn đồng tử nhất thời khuếch tán, vô cùng kinh hãi.

Đỉnh đầu hắn rõ ràng là một mảnh vô biên vô hạn bầu trời đêm, đầy sao lấp lánh, Thiên Hà đảo huyền, vô cùng sáng chói.

Mà hắn cả thân thể cuối cùng lơ lửng tại trong hư không.

"Đây là nơi nào..." Lại vừa là một vệt sợ hãi cảnh giác giọng nữ, thanh thanh lãnh lãnh.

Cổ Phong con người quét tới, thấy một đôi sáng ngời chói mắt đôi mắt cũng nhìn sang.

Hai mắt mắt đối mắt, hai người cũng lảng tại chỗ.

Đây là một cái thân mặc cổ trang cung nữ phục thiếu nữ, trong tay cầm một cái trong suốt Tế Kiếm, Nga Mi mắt hạnh, mặt ngọc tuyết cơ, mình diễm không thể tả!

Cổ Phong đôi mắt co rụt lại, hắn nhận ra cô gái này!

Nàng rõ ràng chính là trong ti vi tham gia Thái Sơn luận đạo Nga Mi Kiếm Phái Chu Nguyệt Linh, nàng làm sao cũng ở đây trong!

Mà Chu Nguyệt Linh nhìn Cổ Phong ánh mắt cũng vô cùng quý dị, trên người thiếu niên này quần đầy băng vải, giống như là trong phòng bệnh bệnh nhân, thấy thế nào thế nào cổ quái.

"Ho khan một cái!" Một trận tận lực tiếng ho khan.

Cổ Phong cùng Chu Nguyệt Linh rồi rít nhìn lại, phát hiện bên người cuối cùng ngã trái ngã phải nằm bảy bóng người.

Bọn họ lung la lung lay đứng dậy, mê mẩn đáng vẻ.

Trong đó có hai người là đặc biệt nhất, một người mặc bát quái đạo bào thanh niên, đeo một cây phong cách cổ xưa trường kiếm, một người khác chính là thanh niên hòa thượng, đỉnh đầu giới ba, khoác thiên y.

Hai người mặc dù hình mạo không đồng nhất, nhưng đều có một loại xuất thân Danh Môn Đại Phái ung dung cùng khí độ, nhìn một cái liền không phải là người tầm thường.

Cổ Phong mặt mũi phức tạp, cái thời đại này còn mặc loại này phục cổ quần áo chỉ có danh môn đại bài con em mới sẽ làm như vậy!

Mà hai người này hẳn lại cũng nhận biết, rõ ràng đều là tham gia Thái Sơn luận đạo Thiếu Lâm Tự Pháp Giới, Vô Đang Sơn Đoạn Vân Lưu.

"Cũng đủ!" Cổ Phong hít một hơi khí lạnh.

Thái Sơn luận đạo, danh như ý nghĩa, là đang ở Đông Nhạc Thái Sơn trên cử hành tu hành thịnh sự, cách hẳn chỗ bệnh viện có vạn dặm xa.

Rốt cuộc là như thế nào quý đệ khó lường lực lượng, mới có thể đem Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu kéo đến mảnh tỉnh không này bên trong?

Nói cũng là kỳ quái!

Bọn họ mặc dù lơ lửng tại trong hư không, nhưng lại có chân đạp đất cảm giác.

"Chu sư muội, người lại cũng ở nơi đây!"

"Nam Mô A Di Đà Phật! Không nghĩ tới rồi đi Thái Sơn luận đạo, lại còn có thể gặp được hai vị!"

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu, Chu Nguyệt Linh ba người đều là Đại Phái đệ tử, lại đồng thời tham gia Thái Sơn luận đạo, Tự Nhiên có vài phần giao tình.

Bọn họ đi chung với nhau, nói chuyện với nhau đứng lên.

"Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu nhị vị sư huynh, Thái Sơn luận đạo sau khi kết thúc chúng ta đã mỗi người rời đi, là cái gì cũng biết xuất hiện ở nơi này? Hai vị sư huynh có ý kiến gì không?" Chu Nguyệt Linh Nga Mi khăn tóc, cố gắng hết sức không hiểu.

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu liếc nhau một cái, cũng là lắc đầu.

Pháp Giới đọc một tiếng niệm Phật, trầm giọng nói: "Nơi đây quý đệ, cùng chúng ta vốn là chỗ tựa hồ không phải là một cái thời không! Loại này lên Phá Hư Không, cách không bắt người thủ đoạn sợ rằng chỉ có trong truyền thuyết chứng thành Pháp Thân cao nhân mới có thể làm được!"

Đoạn Vân Lưu cũng là sắc mặt ngưng trọng, "Nhưng nếu thật sự là Pháp Thân cao nhân xuất thủ, chúng ta bọn tiểu bối này lại có đáng giá gì hấn ý đồ đây?"

Ba người một mình đứng ở một bên, đem Cổ Phong cùng năm cái khác người ném ở một bên, mơ hồ có ngăn cách.

Cổ Phong sắc mặt lãnh đạm, biết những thứ này có tên gọi môn từ đệ ngạo khí mười phần, hẳn chẳng qua là một cái Giác Tỉnh Nhất Trọng vô danh tiểu tốt mà thôi, tự nhiên không vào được bọn họ pháp nhãn.

Hắn cũng không có tâm tư đi lên bị đuổi mà mắc cỡ.

Nhưng bên cạnh hẳn nhưng là có một người gương mặt đứng lên đi, "Chu sư tỷ, Pháp Giới sư huynh, Đoạn sư huynh. Ta là Ngũ Hồ Môn Trịnh Thành!"

Người bên cạnh nhất thời buồn nôn, này Trịnh Thành miệng râu quai nón, nhìn qua chừng hơn ba mươi tuổi, làm Chu Nguyệt Linh ba người cha cũng đủ, lại mặt đầy cười nịnh, kêu sư huynh Sư Tỷ, thật là không muốn da mặt!

Trong lòng bọn họ mặc dù khinh thường,

Nhưng vẫn từng cái đi lên phía trước, chào hỏi.

Rất nhanh ở tại bọn hắn cố ý lấy lòng bên dưới, đem Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu ba người vây vào giữa, cười nói.

Chỉ có Cổ Phong rồi lẽ loi bị bài xích ra ngoài mặt, không có chú ý.

Ngũ Hồ Môn Trịnh Thành, thành Trương Dương Quách gia Quách Ứng Long, Thanh Thành Phái Lý Đạo Chí, Giác Tỉnh Đệ Ngũ Trọng Hồ Hùng, Giác Tỉnh Đệ Lục Trọng Tô Mi...

Nghe bọn hắn báo thân phận, Cổ Phong cũng là âm thầm kinh ngạc.

Những người này phần lớn đều là xuất từ đời gia môn phái Dị Nhân, cho dù chẳng qua là Tán Tu, cũng ít nhất đạt tới Giác Tỉnh Đệ Ngũ Trọng cảnh giới.

Cổ Phong chỉ bắt qua Giác Tỉnh Đệ Nhất Trọng, nhìn qua lại không thân phận gì bối cảnh, đứng ở trong đó liền vô cùng dễ thấy!

Mọi người đứng ở một bên, không có một người đi lên phản ứng đến hắn, ánh mắt lạnh lùng.

Cổ Phong không để ý đến bọn họ, mặt đầy trầm tư.

Bọn họ những người này trước cũng nơi khắp thiên nam địa bắc, cách nhau ngàn xa vạn dặm, lại trong nháy mắt đồng thời tiến vào quý đệ này nơi, loại này điều khiến thời không thủ đoạn để cho người kinh hoàng không khỏi.

Coong!

Đột nhiên hư không chấn động, tiếng chuông vang lên.

"Nhảy ra bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành! Hoan nghênh đi tới thiên đạo thể giới Luân Hồi!"

"Nơi này có vô tận nguy hiểm, nhưng các ngươi cũng có thể từ nơi này lấy được muốn hết thấy!"

To lớn vô tình âm thanh lên, phiêu miểu Vô Ngân, làm cho không người nào có thể biết được nguồn thanh âm

"Ngươi là ai?" Đoạn Vân Lưu lớn tiếng quát.

"Ta không phải ai! Ta là Thiên Đạo!" Thanh âm kia lạnh lùng nói, không có chút nào nhân loại tâm tình.

"Thiên đạo? Các hạ khẩu khí thật là lớn!" Chu Nguyệt Linh sờ một cái nắm chặt trường kiếm trong tay, cười lạnh.

Thiên đạo không trả lời.

Chu Nguyệt Linh lại hỏi, "Ngươi đem ta chớp tới có cái gì mục đích?"

Thiên đạo to lớn thanh âm lạnh như băng vang lên lần nữa, "Nhảy ra bên ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành. Các ngươi nhảy ra vốn là thể giới luân hồi, đem việc trải qua một cái trong truyền thuyết thần thoại thể giới, hoàn thành bất kỳ, tích lũy công đức, lấy được được các ngươi muốn hết thấy, công pháp tu hành, Dịch Bảo Pháp Khí, Thần Đan Diệu Dược, thiên tài địa bảo... Mỗi hoàn thành một lần nhiệm vụ, các ngươi đều đưa trở về với bản thân thể giới bây giờ, chờ đợi một lần thiên đạo luân hồi mở ra."

"Vô hạn lưu!" Cổ Phong nội tâm một trận kinh hãi.

Nói tốt tương lai tu hành đây? Thế nào biến thành vô hạn lưu? Đây biến hóa cũng quá nhanh a

Chuyển kiếp vô hạn thể giới, cũng không phải là đùa, vô cùng nguy hiểm, trong luân hồi hơi không cẩn thận, hài cốt không còn, vĩnh không được siêu sinh.

Mà lớn bên trong nguy hiểm vừa có Đại Kỳ Ngộ!

Thiên đạo luân hồi có thể đạt được muốn hết thấy?

Chẳng lẽ này chủ nhân thanh âm thật là Chúa tể hết thấy thiên đạo hay sao?

...

"Đây đều là thật sao?" Cổ Phong sắc mặt âm tình Mạc biện, không biết đang suy nghĩ gì.

Bạch!

Vô cùng to lớn màn sáng âm âm hạ xuống, vô số ánh sáng chữ to thác nước lại quét ra.

"« Bàn Cổ hỗn độn quyết » : Hỗn Độn sinh Bàn Cổ, Khai Thiên Tích Địa. Tập này công võ giả, cứu Bàn Cổ Chân Thân, Vĩnh Hằng bất diệt! Hồi đoái giá cả: một triệu công đức!"

"« Thái Thượng vong tình trải qua » : Thái Thượng vô tình, đạo chủ thân truyền, Nhất Khí Hóa Tam Thanh. Hồi đoái giá cả: Chín mươi tám vạn công đức!"

"« Nguyên Thủy Hỗn Nguyên Công » : Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tam Thanh Chi Thủ, Đạo Thống truyền thừa, Kim Tiên sẽ thành. Hồi đoái giá cả: Chín mươi tám vạn công đức!"

"« Trọng Lạc Kim Thân » : Bồ Đề Kim Thân, vạn kiếp bất diệt, thành phật Tác Tổ! Hồi đoái giá cả: Chín mươi sáu vạn công đức!"

...

"Hí! ..." Người ở tại tràng, rồi rít ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Những thứ này tuyệt thể thần công mặc dù bọn họ chưa từng nghe nói, nhưng nếu là thiên đạo lời muốn nói là thực sự, đây cũng quá khen!

Đây chính là trong thần thoại đạo chủ Phật Tổ truyền thừa, đương thời không có bất kỳ một nhà tu hành đại tông ủng có như thể công pháp chí cao!

Ngay cả bọn họ chỗ Võ Đang Sơn, Thiếu Lâm Tự, Nga Mi Kiếm Phái cũng chỉ là Chân Vũ Đại Đế, Bồ Tát cấp Đạo Thống.

Những thứ này Thần Tiên mặc dù đang trong thần thoại địa vị không thấp, nhưng cùng Bàn Cổ, Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Bồ Đề Phật Tổ so sánh chênh lệch coi như quá lớn!

Bọn họ tiếp tục hướng xuống nhìn lại, rất nhanh thì tra được bọn họ các nhà căn bản đại pháp.

"« Chân Vũ Quy Xà trải qua » : Quy Xà thành Thái Cực, Chân Vũ đập Vô Đang, Thiên Đế truyền thừa. Hối đoái giá cả: Bốn mươi vạn công đức!"

"Bốn mươi vạn!" Đoạn Vân Lưu giật nhẹ miệng, bốn mươi vạn mặc dù không ít, nhưng cùng xếp hạng thứ nhất « Bàn Cổ Hỗn Độn Quyết » so sánh chênh lệch quá lớn.

Nhưng hắn tiếp tục hướng xuống nhìn lại, trong lòng nhất thời thăng bằng rất nhiều, chỉ vì Pháp Giới cùng Chu Nguyệt Linh hai nhà công pháp so với Vô Đang Sơn còn không bằng.

"« Bồ Đề Đạt Ma tâm kinh » : Đạt Ma Thiên Tông, 72 Tuyệt Kỹ, tâm kinh vô lượng. Hối đoái giá cả: 36 vạn công đức!"

"« Phổ Hiền Kiếm Kinh » : Tứ Đại Bồ Tát, Phổ Hiền truyền kinh. Thiên Võ hợp nhất, Tâm Kiếm vô địch. Hối đoái giá cả: 36 vạn công đức!"

Chu Nguyệt Linh cùng Pháp Giới liếc nhau một cái, không khỏi không nói gì.

"Lại là thật!" Cổ Phong hít sâu một hơi, trong con ngươi tất cả đều là mừng như điên.

Hắn kém là cái gì? Thân phận, bối cảnh... !

Cổ Phong chẳng qua chỉ là một người bình thường, những thứ này Thần Tiên truyền thừa công pháp đối với đó trước hắn đi lên nói là không dám tưởng tượng sự tình.

Nhưng bây giờ hết thấy các thứ này đều có thể từ này thiên đạo luân hồi đạt được, chẳng qua là yêu cầu công đức đi lên hối đoái!

Trong lòng của hắn lại là có một chút nòng nặc nghi ngờ!

Này thiên đạo luân hồi sử dụng tiền lại là điểm công đức!

Mà trong ý thức của hắn thiên đạo công đức Thập hoàn thành nhiệm vụ lại sẽ khen thưởng công đức!

Giống vậy có thiên đạo hai chữ, hắn tại sao sẽ đột nhiên tiến vào này thiên đạo thế giới Luân Hồi bên trong, này công đức lại là chuyện gì xảy ra?

Này chỉ là trùng hợp sao?

Hết thấy các thứ này cũng không biết được.

Mà giờ khắc này Chu Nguyệt Linh, Đoạn Vân Lưu đám người nhưng là không kịp chờ đợi mở miệng hỏi: "Thiên đạo, này công đức thế nào lấy được?"

"Hoàn thành nhiệm vụ, khen thưởng công đức, hoặc là dùng trên người vật hối đoái, pháp bảo, công pháp, đan dược... Đều có thể!" Thiên đạo trả lời.

"Nguyên lai có thể như vậy!" Chu Nguyệt Linh đám người thương lượng một lát sau, rồi rút gậy đầu một cái.

Công đức là thiên đạo luân hồi Ngoại tệ mạnh, muốn đạt được muốn hết thấy, nhất định phải công đức đi lên hối đoái, cái gì khác đều vô dụng.

"Thiên đạo, ta muốn hối đoái công đức!" Chu Nguyệt Linh nói, lấy ra một chai đan dược.

"Bồi Nguyên Đan mười viên, mười điểm công đức!"

"Một viên Bồi Nguyên Đan, mới một chút công đức!" Trong đám người một trận xôn xao.

Bồi Nguyên Đan là địa cầu tu sĩ căn cứ đào ra Luyện Đan bí kíp luyện chế một loại cổ bản bồi nguyên Cổ Đan thuốc, có thể phụ trợ khác người tu hành, tăng cường tu vi, giá trị liên thành, ánh sáng một quả liền giá trị ít nhất một trăm ngàn Nguyên, nhưng ở thiên đạo nơi này lại chỉ có thể hối đoái một quả điểm công đức.

"Này điểm công đức cũng quá trân quý a" mọi người một trận chắc lưỡi hít hà.

Có Chu Nguyệt Linh dẫn đầu, Đoạn Vân Lưu, Pháp Giới mấy người cũng rồi rít xuất ra đủ loại Dị Bảo cùng trời đường vào đi hối đoái.

Này thiên đạo thế giới Luân Hồi nguy hiểm nặng nề, bất kỳ tài nguyên đều không thể lãng phí, phải lớn nhất tăng cường chiến lực mới có thể bảo đảm tự thân an toàn.

Trừ mỗi người môn phái không thể ngoại truyền căn bản đại pháp cùng với tùy thân Dị Bảo, trên người bọn họ còn lại vật đều dùng đi lên hối đoái công đức.

Mà theo cùng "Thiên đạo" hồi đoái, bọn họ cũng phát hiện một điểm quy luật..

Chỉ có tu hành đồ vật mới có thể đổi lấy công đức, đan dược, công pháp, Dịch Bảo... Đều có thể.

Còn lại đối với tu hành vật vô dụng, dù là uy lực mạnh hơn nữa giá trị cao nhất trong "Thiên đạo" nơi này cũng hồi đoái không tới một chút công đức.

Kia Ngũ Hồ Môn Trịnh Thành thậm chí xuất ra một cái Lục Bạc súng lục cũng không đổi được công đức, Cổ Phong thấy vậy cũng là không nói gì.

Chu Nguyệt Linh, Đoạn Vân Lưu, Pháp Giới xuất ra đủ loại tu hành vật hồi đoái, đến cuối cùng bọn họ trên người mỗi người cũng có công đức hơn 100 điểm, trong "Thiên đạo" bên trong ít nhất có thể hồi đoái một môn Hồng Hoang hô hấp pháp!

Mà Trịnh Thành mấy người cũng hoặc nhiều hoặc ít hồi đoái vài chục điểm

Cổ Phong chỉ có thể ở một bên nhìn rồi nhìn hăm mộ, "Không hổ là đệ tử danh môn! Trên người mang theo mang thứ tốt như thế này mà nhiều, hồi đoái ra nhiều công đức như vậy!"

Như vậy một đôi so với, hẳn cũng rất đáng thương, cả người trên dưới trừ một môn ngày hôm sau cấp cơ sở hô hấp pháp ra, không có vật gì, căn bản không có cái gì có thể hồi đoái.

Mà cơ sở hô hấp pháp ở trên Thiên Đạo chỉ bên trong căn bản là không có cách hồi đoái, vậy thì ý nghĩa một chút công đức cũng không đáng giá.

Thiên đạo thế giới Luân Hồi nguy hiểm bức nào, hơi không cẩn thận, sinh tử không thể do mình.

Mà không có công đức, không cách nào hồi đoái tu hành vật, ngay cả cơ bản nhất an toàn đều không cách nào lấy được bảo đảm!

Loại này Tiên Thiên chênh lệch, tựa hồ đi tới nơi này thiên đạo thế giới Luân Hồi cũng không có được thay đổi!

Dù sao so sánh với những thứ này có tên gọi môn tử đệ cùng với khác năm cái người mang tu vi Dịch Nhân, hẳn chỉ là một không thân phận không bối cảnh người bình thường mà thôi, bất tri bất giác quyền đầu hẳn đã thật chặt siết chặt.

Nhưng khi hẳn mở ra chính mình thiên đạo trong luân hồi bằng skills lúc, lại lập tức lảng tại chỗ. www.uukanshu.com

"Công đức một trăm? Đây sao lại thế này?" Cổ Phong không thể tin được, hẳn rõ ràng không cùng trời đạo làm giao dịch, nơi nào đến công đức?

Đột nhiên hẳn sắp rụng một cái, trong đầu hiện ra một cái không tưởng tượng nổi ý nghĩ.

"Chẳng lẽ... ? Chẳng lẽ thiên đạo công đức tháp cùng thiên đạo luân hồi công đức là có mối liên hệ với nhau!" Cổ Phong nhất thời có phá vỡ mây mù thấy mặt trời kinh hi, không trách trước công đức vẫn không có dùng, nguyên lai này điểm công đức chỉ có ở trên Thiên đạo luân hồi mới có thể phát huy tác dụng, trao đổi vật phẩm!

Mà trước hẳn chính là đem công đức đột phá một trăm, thỏa mãn một loại điều kiện, mới có thể mở ra công đức tháp tiến vào thiên đạo luân hồi.

Cổ Phong mơ hồ phát hiện, này thiên đạo luân hồi tuyển chọn luân hồi võ giả không phải tùy tiện chọn, đều là một ít có to lớn tiềm lực người!

Giống như Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu bọn người là Đại Phái đệ tử, luyện là cao cấp nhất hô hấp pháp, tiềm lực vượt xa người trong cùng thế hệ, mà năm cái khác người mặc dù thân phận không có như vậy tôn quý, nhưng ít ra cũng là Giác Tỉnh Đệ Ngũ Trọng Dịch Nhân, cũng là trong bọn cùng lứa tuổi người xuất sắc.

Mà Cổ Phong chẳng qua là Giác Tỉnh Đệ Nhất Trọng người bình thường, căn bản không có tiềm lực có thể nói, tại sao cũng có thể trở thành luân hồi võ giả?

Đây không phải là trùng hợp!

Đây đều là thiên đạo công đức tháp công lao!

Cùng Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới bọn người là bị động bị thiên đạo chọn trúng bất đồng, Cổ Phong là bằng vào thiên đạo công đức tháp chủ động tiến vào thiên đạo luân hồi!

Này thiên đạo công đức tháp cùng Thiên đạo luân hồi một nhất định có nhiều quan hệ, thậm chí bọn họ vốn là một thể!

Cổ Phong trong lòng hiện ra các loại suy đoán, đột nhiên ông một tiếng, trong óc kim sắc Tiểu Tháp chấn động.

Hắn còn chưa kịp phản ứng, "Thiên đạo" to lớn thanh âm lạnh như băng bên tai cạnh vang lên.

"Phát hiện thiên đạo Bản Nguyên vật, có nguyện ý hay không hiến tế! Nếu là hiến tế, có thể hồi đoái Bỉ Ngạn Phù một quả, Đạo Thống cấp công pháp một bộ!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3 : Long Hồ hô hấp pháp

Thiên đạo luân hồi có thể hồi đoái đồ vật, tổng cộng có tứ đại loại, theo thứ tự là công pháp, Dịch Bảo, huyết thống, hỗn tạp loại.

Công pháp bên trong lại căn cứ phẩm cấp chia làm hô hấp pháp, chân truyền, tiên điển, Thiên Thư, Đạo Thống, mỗi một cấp lại căn cứ Phẩm Giai chia làm Hậu Thiên, Tiên Thiên, Hồng Hoàng.

Mà Dịch Bảo lại từ thấp đến cao, chia làm Dịch Bảo, Pháp Khí, thần binh, Linh Bảo, chứng đạo chi bảo, mỗi một cấp cũng tương tự Hậu Thiên, Tiên Thiên, Hồng Hoàng ba cái Phẩm Giai.

"Bỉ Ngạn Phù, Hồng Hoàng Linh Bảo, có thể qua lại Chư Thiên, thoát khỏi thiên đạo luân hồi hạn chế, chỉ có thể sử dụng một lần, hồi đoái giá cả: Tám trăm ngàn công đức."

"Đạo Thống công pháp, đạo chủ đích truyền, có thể Siêu Phàm Nhập Thánh, luyện đến mức tận cùng, có hy vọng thành tựu đại đạo!"

"Bỉ Ngạn Phù, Hồng Hoàng Linh Bảo! Đạo Thống công pháp!" Cổ Phong ngăn người một chút, "Thiên đạo Bốn Nguyên vật?"

"Này chỉ được (phải) chẳng lẽ là kim sắc Tiểu Tháp? Nó lại là thiên đạo Bốn Nguyên vật!" Hắc con người trợn to, sắc mặt âm tình.

Kim sắc Tiểu Tháp lại có tên gọi thiên đạo công đức tháp, trong đó có "Thiên đạo" hai chữ, đây cũng không phải là trùng hợp sao!

Hoặc có lẽ là nó vốn chính là thiên đạo một bộ phận?

Cổ Phong suy nghĩ một chút, trong nội tâm có suy đoán, "Thiên đạo công đức tháp lại là thiên đạo luân hồi Bốn Nguyên? Vốn lấy nó quý thần khó lường năng lực tại sao bắt buộc hành cướp đoạt đầu rồi, chỉ có thể theo bản năng lấy hắc vật trần quý cùng ta trao đổi, muốn cho chính ta dâng lên. Nhìn này thiên đạo chỉ là một suy nghĩ cơ giới không có trí khôn vật chết, hoặc có lẽ là... Là một đoạn có nào đó hạn chế bị động trình tự!"

Hắn càng nghĩ càng khẳng định, hơn nữa theo hắn suy nghĩ, này thiên đạo cũng không phải là hoàn chỉnh!

Thiên đạo có thiếu hụt!

Nếu là hiển tế công đức tháp, bổ sung thiên đạo, mới có phong phú như vậy hồi báo, Bỉ Ngạn Phù một quả, Đạo Thống công pháp một bộ.

Vô hạn thế giới Luân Hồi nguy hiểm bức nào, qua lại trong trong chư thiên, sinh tử không thể tự do, nhất định phải ở trên trời Đạo không chế bên dưới hoàn thành từng cái vô cùng gian hiểm nhiệm vụ, hơi không cẩn thận, chính là vĩnh rớt luân hồi, vĩnh kém xa siêu thoát!

Nếu là có thể lấy được một cái siêu thoát luân hồi cơ hội, Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới đám người sợ rằng hy sinh bất kỳ giá nào cũng sẽ nguyện ý.

Mà bây giờ cơ hội này liền bày ở trước mặt hắn, Cổ Phong lại do dự!

Thiên đạo công đức tháp là thiên đạo Bốn Nguyên vật, ngay cả đến vô hạn luân hồi thiên đạo cũng thèm thường đồ vật, thật chỉ đơn giản như vậy sao?

Thiên đạo chí cao, như thế nào làm lỗ vốn sự tình?

Này thiên đạo công đức tháp giá trị nhất định vẫn còn ở Bỉ Ngạn Phù cùng Đạo Thống cấp công pháp trên.

Mặc dù hắn bây giờ không cách nào hoàn toàn không chế thiên đạo công đức tháp, nhưng nếu là có cơ hội khám phá này thiên đạo công đức tháp bí mật, lấy được sẽ xa xa so với bây giờ càng nhiều!

Là vì lâu dài tiền đồ, hay lại là làm một lúc lợi ích, cái này rất khó lựa chọn!

Nhưng Cổ Phong trong lòng đã có quyết định, gan lớn chết no gan nhỏ chết đói!

"Ta cự tuyệt hiển tế!"

Ầm!

Lời này vừa nói ra, trong phút chốc, Thiên Nhân giao cảm, hư không chấn động, Tinh Thần điên đảo.

Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới đám người một trận quay cuồng trời đất, đứng không vững, "Đây là thế nào?"

Nhưng rất nhanh hết thấy các thứ này cũng trở nên yên ắng, giống như là một trận ảo giác!

Cổ Phong lại thờ ơ không động lòng, hấn cự tuyệt hiển tế công đức thấp, liền có thể nói từ nay về sau buông tha thoát khỏi thiên đạo luân hồi cơ hội.

Nhưng hấn cũng không hối hận!

Chuyển kiếp Chư Thiên thế giới thần thoại, mặc dù nguy hiểm vô cùng, nhưng không được trả giá thật lớn, nơi nào đến hồi báo!

Chỉ cần tích lũy công đức, liền có thể thu được hết thấy, suy nghĩ một chút đều làm người điên cuồng!

Huống chi hấn có công đức thấp tồn tại, có thể nói trong Chư Thiên trong luân hồi khắp nơi chiếm hết tiên cơ, nhiệm vụ ra lại có thể quá mức lấy được công đức!

Liền này bằng một điểm này, liền đủ để cho người điên cuồng!

"Một trăm công đức! Có thể lấy được lấy cái gì chứ?" Cổ Phong liếm liếm môi, trong ánh mắt tràn đầy nóng bỏng.

Mười tám năm tích lũy công đức rốt cuộc đứng hàng dụng tràng, trước hấn khổ cực không có uống phí, hiện tại cũng biến thành để cho hấn quật khởi quân lương, hấn ngừng lúc hưng phấn.

Đầu tiên hấn muốn đổi lấy một môn công pháp cao cấp!

Hấn luyện tập cơ sở hô hấp pháp đã đến cực hạn,

Nếu không phải đổi hô hấp pháp hấn tu vì liền không cách nào tiếp tục đột phá đến cảnh giới cao hơn!

Đây là trọng yếu nhất!

Nhưng một môn chân truyền cấp công pháp ít nhất yêu cầu năm trăm trở lên công đức, không phải là bây giờ Cổ Phong có thể được.

Hấn chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, từ hô hấp pháp bắt đầu vào tay.

Hô hấp pháp chia làm Hậu Thiên, Tiên Thiên, Hồng Hoàng ba phẩm cấp.

Cổ Phong quét nhìn hô hấp pháp một cột, ánh mắt phong tỏa trong một cửa trong đó Hồng Hoàng cấp hô hấp pháp bên trên, Long Hồ hô hấp pháp!

"Long Hồ hô hấp pháp: Long Hồ Sơn nhập môn hô hấp pháp, Hồng Hoàng cấp, trui luyện trong cơ thể Long Hồ Âm Dương Chi Khí, luyện đến mức tận cùng, một long một hồ lực lượng Gia Trì, uy mãnh vô cùng! Hối đoái giá cả: Sáu mươi công đức!"

"Liền cái này!" Long Hồ hô hấp pháp mặc dù giá cả đắt tiền một chút, nhưng tuyệt đối vật Siêu giá trị!

Long Hồ Sơn nhưng là không kém chút nào cùng Võ Đang Sơn, Nga Mi Kiếm Phái thế gian đỉnh cấp Đại Phái, được tôn là Đạo Giáo Tổ Đình, Tạo Hóa Chung Tử nơi, thần tiên Phi Thăng chỗ.

Này Long Hồ hô hấp pháp nhưng là Long Hồ Sơn đích truyền hô hấp pháp, khí lực lâu dài hùng hồn, có Long Hồ đại lực, được xưng thiên hạ hô hấp pháp số một, cố gắng hết sức bắt phạm.

Cổ Phong khẽ cắn răng, quyết định.

Công đức từ một trăm trong nháy mắt rơi đến bốn mươi, trong đầu đã Tự Nhiên xuất hiện một môn huyền diệu hô hấp pháp Tâm Quyết cùng kinh mạch vận hành.

Nghèo Văn phú Võ!

Tu hành dựa là tài nguyên, chỉ có hô hấp pháp không có đan dược tu bổ, tu vì rất khó tăng lên.

Đây là kiện thứ hai chuyện trọng yếu!

Cổ Phong đầu não càng phát ra rõ ràng, lại lật duyệt kỳ tạp loại một cột, tìm lên đan dược.

"Quy Nguyên Đan: Linh khí Quy Nguyên, tẩy tinh phạt tủy, phụ trợ đột phá! Hối đoái giá cả: Mười điểm công đức!"

Lại yêu cầu mười điểm công đức! Giá tiền này ước chừng là Bồi Nguyên Đan gấp mười lần!

Cổ Phong cũng là lằng lằng.

Tiền nào đồ nấy!

Thiên đạo xuất phẩm, phải là tinh phẩm!

Cổ Phong tin tưởng, này Quy Nguyên Đan tác dụng ít nhất cũng là Bồi Nguyên Đan gấp mười lần, còn có đột phá tu vi hiệu quả!

Hắn lại hỏi đòi hai quả Quy Nguyên Đan.

Công đức trong nháy mắt từ bốn mươi co lại đến 20, để cho hắn một trận nhức nhối.

Thật ra thì hắn còn có một cái lựa chọn, chính là để cho thiên đạo đi lên Quán Đỉnh Truyền Công!

Cổ Phong nhìn một chút, bởi vì hắn tu vi quá thấp, cho nên chỉ cần tiêu phí năm điểm công đức liền có thể thiên đạo trợ giúp hắn đột phá đến Giác Tinh Cảnh Đệ Nhị Trọng, lại tốn mười điểm công đức liền có thể đột phá đến Đệ Tam Trọng.

Giác tinh Cảnh Đệ Tam Trọng trong nháy mắt sẽ thành, chẳng những còn có thể tiết kiệm năm giờ công đức, còn không có chút nào nguy hiểm.

Dù sao đan dược tuy tốt, đột phá tu vi cũng phải cần dựa vào vận khí, cũng không nhất định có thể thành công!

Nhưng Cổ Phong hay lại là lựa chọn đường hoàng chính mình đột phá.

Quán Đỉnh Truyền Công mặc dù thuận lợi nhanh nhẹn, nhưng hắn tin chắc một chút, chỉ có dựa vào chính mình tu hành đi lên mới là mình, bất luận kẻ nào cũng đoạt không đi!

Nếu là suy nghĩ một mực đi đường tắt, phải đến nhanh, mất đi cũng mau!

Hắn sẽ không như thế làm.

"Còn có 20 điểm công đức! Thế giới Luân Hồi quá nguy hiểm, ta còn cần một cái vũ khí sắc bén, nếu không lực sát thương chưa đủ!" Cổ Phong lại nghĩ đến, rất nhanh thì lại vừa ý một thanh bảo kiếm cùng một món trữ vật Dị Bảo. www.uukanshu.com

"Huyền Thiết Trọng Kiếm: Trọng Kiếm Vô Phong, Đại Xảo Bất Công, Hậu Thiên cấp Dị Bảo! Hỏi đòi giá cả: Năm giờ công đức!"

"Túi Trữ Vật: Bên trong có không gian, trữ vật vô cùng, Tiên Thiên cấp Dị Bảo! Hỏi đòi giá cả: Mười lăm điểm công đức!"

Cổ Phong trong lòng có suy nghĩ.

Long Hồ hô hấp pháp vốn là lấy khí lực lâu dài đến cân nhắc hậu thế hô hấp pháp, lại hợp với Huyền Thiết Trọng Kiếm, dù là chiêu thức không được, Dĩ Lực Phá Xảo, cũng có đầy đủ uy lực!

Mà Túi Trữ Vật có thể, Dị Bảo cùng vật phẩm, cố gắng hết sức tiện lợi.

Hắn trong lòng hơi động, công đức hoàn toàn thanh linh, trong ngực càng là nhiều bụi bần tâm thường cái túi nhỏ, Quy Nguyên Đan cùng Huyền Thiết Trọng Kiếm cũng ở trong đó.

Cổ Phong cười khỏ một tiếng, lúc này hoàn toàn biến thành nghèo rớt mồng tơi.

Mà lúc này Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới, Đoạn Văn Lưu mấy người cũng phân biệt hỏi đòi xong.

Chu Nguyệt Linh trên người nhiều một món thần quang tràn ra ngọc bội, Pháp Giới trên cổ nhiều một chuỗi niệm châu, Đoạn Văn Lưu trong tay càng là nắm một cái trắng khuyết tựa như trường đao, trên người những người khác cũng hoặc nhiều hoặc ít có còn lại Dị Bảo, nhất thời cũng không nhìn ra có tác dụng gì!

"Tiết lộ thế giới Luân Hồi tồn tại, xóa bỏ; Phàm sát hại đồng bạn, cùng trận doanh võ giả, xóa bỏ; hỏi đòi bí tịch lẫn nhau trao đổi, xóa bỏ..." Theo tất cả mọi người hỏi đòi xong, thiên đạo lãnh khốc vô tình thanh lại vang lên.

"Xóa bỏ! Xóa bỏ! Xóa bỏ! ..." Mặc dù không có chút nào nhân loại tâm tình, nhưng liên tiếp xóa bỏ hay là để cho người rợn cả tóc gáy.

Tiếng nói vừa dứt, ánh sáng biến hóa, Cổ Phong đắm người dưới chân thời không điên đảo, phảng phất ngã vào một cái không biết trong đường hầm, không ngừng rơi xuống, không biết muốn hướng về phương nào!

"Thế giới nhiệm vụ: Liều Trai chi Thiện Nữ U Hồn

Độ khó: Hoàng cấp!

Nhiệm vụ chính tuyến: Trong vòng 3 ngày, tru diệt Thiên Niên Thụ Yêu Mỗ Mỗ, thành công khen thưởng hai trăm công đức, thất bại khấu trừ tương ứng

công đức. Công đức thành số 0 vô giá, xóa bỏ!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4 : Khủng bố Liêu Trai

Hắc ám, mực nát...

Cổ Phong mơ màng tỉnh lại, bốn phía một mảnh cũ nát cảnh tượng, không khí vẫn đục, xà ngang bên trên kết trần đầy mạng nhện, trên vách tường lưu lại Phật Đà La Hán bức họa.

Nơi này giống như là một tòa bỏ hoang đã lâu tự miếu, không có bóng người hoạt động vết tích.

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu bọn người nằm ở một bên, từng cái mở mắt ra tỉnh lại.

Bao gồm Cổ Phong ở bên trong, tất cả mọi người lúc này cũng biến hóa bộ dáng, y phục trên người biến thành trường bào cũ rách, giống như là từ trong tranh đi ra cổ nhân.

"Chúng ta đây là ở đâu trong? Nhiệm vụ đã bắt đầu sao?" Đoạn Vân Lưu liếc một cái, trầm giọng nói.

"A di đà phật!" Pháp Giới mặc niệm một tiếng niệm phật, mặt lộ vẻ đau khổ, mở miệng nói: "Chư vị thí chủ, tiếp theo nên làm như thế nào?"

Chu Nguyệt Linh suy nghĩ một chút, "Ta cho là chúng ta tốt nhất đi hoàn thành nhiệm vụ. Loại này điều khiển thời không thủ đoạn ngay cả Pháp Thân cấp Lục Địa Thần Tiên đều làm không được đến. Đây thiên đạo thủ đoạn thật là đáng sợ đáng sợ, dù là Trái Đất tuyệt đỉnh Đại Năng cũng làm không được, sợ rằng đã không thua gì trong truyền thuyết thần thánh Tiên Phật! Huống chi chỉ có hoàn thành nhiệm vụ, mới có thể thu được được (phải) công đức, hồi đoái Di Bảo, đan dược... Khiến cho chính mình cường đại lên, cuối cùng đạt được từ luân hồi bên trong giải thoát cơ hội!"

"Chu nữ hiệp nói có lý!" Pháp Giới gật đầu, Đoạn Vân Lưu, Trịnh Thành, Quách Ứng Long cũng ríu rít biểu thị không có ý kiến.

"Nơi này giống như là một cổ chiến trường, hay lại là vũ khí lạnh lúc tác chiến thay mặt, sợ rằng đã không phải là Trái Đất!" Đoạn Vân Lưu lại nói.

"Đây thiên đạo có điều khiển thời không thủ đoạn, này rất có thể!" Chu Nguyệt Linh nghĩ ngợi xuống.

"Phật Tổ nói 3000 thế giới, lại là thật!" Pháp Giới khen ngợi không dứt.

"Chính là không biết đây là như thế nào thế giới?" Chu Nguyệt Linh Nga Mi hơi cau lại.

"Nơi này là Liêu Trai thế giới!" Một cái nhân nhật âm thanh lên.

Mọi người theo tiếng nhìn về phía Cổ Phong, "Liêu Trai thế giới? Người là làm sao biết?"

"Các người không biết?" Cổ Phong kinh ngạc, "Thiên đạo đưa chúng ta lúc đi vào sau khi, không phải nói sao? Lần này thế giới nhiệm vụ là: Liêu Trai chi Thiện Nữ U Hồn?"

"Là có chuyện này!" Chu Nguyệt Linh gật đầu, nhưng nàng ngay sau đó lại chần chờ đọc một chút, "Liêu Trai chi Thiện Nữ U Hồn? Liêu Trai chi phải là thế giới tên, này Thiện Nữ U Hồn lại là ý gì?"

"Không tệ! Đây thiên đạo chẳng qua là nói cho chúng ta biết thế giới nhiệm vụ tên, lại không có cụ thể tình báo, lúc này có thể phiền toái!" Thanh Thành Phái Lý Đạo Chí đồng ý nói.

"Đây Liêu Trai thế giới cũng không yên ổn, chiến trường này máu tanh như vậy, sợ rằng phía thế giới này hay lại là loạn thế. Chúng ta được (phải) cẩn thận một chút!" Pháp Giới mở miệng nói.

"Pháp Giới đại sư nói phải! Thiên đạo thủ đoạn thông thiên, này thế giới nhiệm vụ tuyệt đối không đơn giản, chỉ sợ sẽ có rất nhiều nguy hiểm!" Đoạn Vân Lưu cũng cẩn thận nói.

"Đoạn sư huynh, nói đúng!" Hồ Hùng chẳng qua chỉ là nhất giới Tán Tu, nhưng lại mặt dày bắt đầu kêu Đoạn Vân Lưu sư huynh.

...

Mọi người thương lượng với nhau, đối với (đúng) này Liêu Trai thế giới tình huống tiến hành rất nhiều suy đoán.

Một bên Cổ Phong nhưng là mặt đầy mờ mịt.

Cái này còn muốn đoán sao?

Liêu Trai Chí Dị cũng không biết?

Đây chính là Trái Đất cổ đại vô cùng nổi danh thần thoại kinh khủng cô sự, không biết bao nhiêu tiểu hài tử buổi tối bị dọa đến ngủ không yên giấc!

Nhưng trải qua quan sát sau khi, lệnh hấn kinh hãi là, hấn phát hiện những người này thật không biết Liêu Trai Chí Dị cổ sự!

Đây là chuyện gì xảy ra?

Cổ Phong nội tâm kinh ngạc.

Chủ thế giới Trái Đất mặc dù nhưng đã tiến vào tu hành sau thời đại văn minh, nhưng cùng cổ địa cầu nhất mạch tương thừa, bọn họ những người này đều là Các Đại Môn Phái tinh anh cùng với bước lên con đường tu hành Dị Nhân, thế nào ngay cả Liêu Trai Chí Dị cũng không biết!

Như vậy một lần nghĩ, Cổ Phong sắp rung một cái, đột nhiên nghĩ đến một cái bị coi thường đã lâu sự tình.

Tự từ thiên địa dị biến tới nay, thần thoại trở về.

Chủ thế giới Các Đại Môn Phái, cổ thành, danh sơn, đại xuyên cũng hiển lộ Thần Tích, thần thoại Tiên Phật Đạo Thống ở nhân gian mở ra.

Nhưng Cổ Phong kỳ quái là, hấn cho tới bây giờ không nghe nói nguyên lai cầu bên trên những thứ kia truyền bá đã lâu chuyện thần thoại xưa,

Tựa hồ liên quan tới những thứ này Thần Tiên yêu quý truyền thuyết đồng thời trên thế gian biến mất, hết sức cổ quái, giống như là bị người có thể xóa đi.

Không có Tây Du Ký, không có Phong Thần Bảng, không có Thục Sơn Kiếm Hiệp truyền, không có Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, không có Nữ Oa Bỗ Thiên tạo nhân, càng không có Liêu Trai Chí Dị... Tựa hồ toàn bộ truyền thuyết thần thoại đồng loạt biến mất, không được trên thế gian truyền lưu, chỉ có đôi câu vài lời truyền thừa lưu lại bọn họ vết tích.

Trong mơ hồ Cổ Phong cảm thấy có đến Nhất Trọng vô hình to lớn hắc thủ bao phủ Chủ thế giới Trái Đất, để cho trong lòng của hấn rét một cái.

Đối diện với mấy cái này người đối với (đúng) Liêu Trai Chí Dị xa lạ, Cổ Phong suy nghĩ một chút, cẩn thận không có mở miệng.

Một là, đối với những nhiệm vụ này những người này không có chút nào quen thuộc, vô hình trung chính hấn liền chiếm cứ ưu thế lớn nhất, có thể bằng vào chính mình đối với (đúng) thế giới nhiệm vụ nội dung cốt truyện biết, khắp nơi chiếm hết ưu thế!

Hai là, Chủ thế giới Trái Đất truyền thuyết thần thoại thất truyền không biết là nguyên nhân gì tạo thành? Nhưng tuyệt đối không đơn giản! Lấy hấn thực lực bây giờ căn bản không có những tay trong đó tư cách, Cổ Phong không muốn tùy tiện bước vào nguy hiểm như vậy bên trong.

Ba là, Cổ Phong chẳng qua chỉ là một cái chút nào không bối cảnh người bình thường, nếu là nói ra liên quan tới thiên đạo thế giới nhiệm vụ như vậy tin tức cơ mật, sẽ để cho những thứ này có tên gọi môn tử đệ nghĩ như thế nào? Nhất định sẽ hoài nghi đến trên người hấn. Chuyện liên quan đến hấn là người của hai thế giới đại bí mật, www.uukanshu.com Cổ Phong không dám tiết lộ tí nào.

"Nơi này mùi rất khó khăn ngửi! Chúng ta mau rời đi a" trong đám người trừ Chu Nguyệt Linh ra duy nhất nữ nhân Tô Mi che mũi nhỏ giọng nói, đối với (đúng) trong không khí tràn ngập mục nát mùi vị khó mà chịu đựng.

Mọi người liếc nhau một cái, rồi rít gật đầu, đi ra ngoài.

Bỏ hoang tự miếu bên trong tro bụi giăng đầy, chân một đạp lên sẽ văng lên một đoàn khói mù, sắc người liên tục ho khan.

Kéo kẹt!

Đột nhiên một tiếng giòn vang.

Ánh mắt mọi người quét tới, cả kinh.

Dưới chân bọn họ lại là có một cái khô bạc đầu cốt bị dẫm đến nát báy, cũng không biết qua một số năm, cốt chất đã kinh biến đến mức vô cùng yếu ớt.

Trong cách đó không xa sụp đổ dưới xà ngang còn té mười mấy bộ hài cốt, y phục trên người đã hoàn toàn thối rữa, không thấy rõ diện mục thật sự.

Mọi người sắc mặt nặng nề, mơ hồ ý thức được nhiệm vụ này thế giới cũng không yên ổn, tràn đầy tàn khốc cùng kinh khủng.

Cổ Phong càng là chút nào không buông lỏng nổi.

Liêu Trai thế giới là một cái yêu ma hoành hành loạn thế, không có chút nào trật tự có thể nói, máu này tinh sát trắng chẳng qua là này lớn dưới bối cảnh thông thường nhất một màn mà thôi, cũng đã có thể thấy đời này hỗn loạn.

Yêu ăn thịt người, quỷ ăn thịt người, người cũng ăn thịt người!

Trong nguyên đến kia nhìn như nhỏ bé nhanh nhẹn trong chuyện xưa, lộ ra là kinh khủng kinh sợ quỷ quái thế giới.

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu đám người mặc dù không biết Liêu Trai thế giới bối cảnh, nhưng là cảm nhận được trong không khí tràn ngập không tầm thường thi vị, vô cùng cẩn thận đi tới, không nói một câu, bầu không khí đều vô cùng trầm muộn.

Kèn kẹt một tiếng!

Đẩy ra đóng chặt đại môn, bọn họ rút cuộc đi ra tự miếu đại điện ở ngoài, trước mắt là một mảnh cao lớn đồ sộ Tháp lâm.

Mà Tháp lâm ở ngoài càng là đứng thẳng một cái Thạch Bì, phía trên bất ngờ viết ba chữ.

"Lan Nhược Tự!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5 : Lan Nhược Tự

"Lan Nhược Tự? !" Pháp Giới, Chu Nguyệt Linh đám người đọc lên trên tám bia đá văn tự, trở mắt nhìn nhau.

Cổ Phong nhưng là vẻ mặt ngưng trọng, trong con ngươi lộ ra hiểu rõ thần sắc.

"Quả nhiên nơi này là chính là Lan Nhược Tự!"

Thiên Nữ U Hồn cố sự bối cảnh chính là phát sinh ở Lan Nhược Tự bên trong.

Nghĩ đến đây ngồi nhìn như vút đi cổ tháp bên trong ẩn tàng rất nhiều hút lấy người sống dương khí nữ quỷ, còn có nuốt nhân Hồn Phách Thiên Niên Thụ Yêu, Cổ Phong trong lòng liền không buông lỏng nổi, tràn đầy to lớn cảm giác nguy cơ.

"Mau nhìn!" Một trắng thốt lên!

Lý Đạo Chí tay chỉ xa xa, ánh mắt mọi người nhìn lại, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Chỉ thấy tháp lâm xa xa có một mảnh xanh um tươi tốt rừng rậm, một ngôi cổ thụ to lớn dựng thẳng đứng ở nơi đó, tàng cây che khuất bầu trời, liên miên cực kỳ rộng lớn, đem ánh nắng cũng hoàn toàn ngăn trở.

Dưới tàng cây là một vùng tăm tối, không ngừng lẫn lộn, giống như là một cái địa ngục vực sâu căn nuốt vô tận sinh linh, Âm U khí tức kinh khủng đập vào mặt, lạnh người không rét mà run.

"Đó chính là Thiên Niên Thụ Yêu Mỗ Mỗ bản thể!" Cổ Phong rung động trong lòng.

Này Thân thể không lẽ như vậy, vậy Mỗ Mỗ pháp lực nên lợi hại đến mức nào?

Trái Đất bước vào tu hành thời đại tới nay, cũng có cổ vật xưng yêu, chiếm cứ danh sơn đại xuyên, tự xưng là Vương!

Nhưng Cổ Phong chưa từng nghe nói có Đại Yêu bản thể có thể hơn được này Mỗ Mỗ!

Chỉ dựa vào mượn bọn họ thật có thể đối phó kinh khủng như vậy ngàn năm lão yêu sao?

Dù cho Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu cùng Chu Nguyệt Linh đều là xuất thân Danh Môn Đại Phái đệ tử tinh anh, nhưng bọn hắn tu vi cao nhất chẳng qua chỉ là Giác Tỉnh Cảnh Độ Thất Trọng.

Mà một cái Yêu Vương, ít nhất đều là Gia Tọa Cảnh thực lực, hoàn toàn là thiên địa khác biệt.

Lần này luân hồi nhiệm vụ, thất bại sẽ khấu trừ hai trăm công đức!

Phải biết Cổ Phong đám người này vốn là người mới, có bao nhiêu công đức có thể trừ, cùng Thiên Đạo hối đoái sau khi càn là một chút cũng không còn lại!

Mà công đức thanh linh, sẽ xóa bỏ!

Trong vòng 3 ngày tru diệt Thiên Niên Thụ Yêu!

Thất bại chính là cái chết, không chỉ là thân thể Tử Vong, mà là thân thể và linh hồn toàn bộ bị giết hết!

Một nghĩ tới chỗ này, Cổ Phong trong lòng liền vô cùng nặng nề.

Pháp Giới đám người có thể tu luyện tới bây giờ cảnh giới, người người đều là tâm tư linh hoạt người, cũng nghĩ tới chỗ này, yên lặng không nói.

"Cao lớn như vậy cây! Chẳng lẽ đó chính là nhiệm vụ lần này yêu cầu tru diệt Thiên Niên Thụ Yêu? Điều này sao có thể?" Trịnh Thành miệng há lớn, kinh hãi tất tiếng.

"Lấy thực lực chúng ta chung vào một chỗ, cũng không khả năng là Yêu Vương đối thủ! Thiên đạo có phải hay không lầm? Đây không phải là để cho chúng ta chịu chết sao?" Lý Đạo Chỉ mặt mũi vô cùng khó coi.

Pháp Giới mặc niệm một tiếng niệm phật, mặt mũi càng phát ra đau khổ.

"Nếu không chúng ta trốn a" kia một mực yên lặng không nói Hồ Hùng đột nhiên mở miệng nói.

"Trốn? Có thể trốn đi nơi nào? Nơi này đã không phải là Trái Đất! Thất bại nhưng là phải bị thiên đạo xóa bỏ! Ngươi cho là chúng ta có thể trốn được có thể điều khiển thời không thiên đạo?" Quách Ứng Long thanh khàn khàn.

"Vậy làm sao bây giờ? Lên lại không đánh lại, trốn lại không trốn thoát! Chúng ta tại vực này chết sao?" Hồ Hùng giận dữ hét.

Chúng người không cách nào trả lời, thật lâu không nói, một loại thấp thòm lo âu tâm tình tràn ngập.

"Trời không tuyệt đường người! Thiên đạo nếu đã cho chúng ta như vậy nhiệm vụ, trong này một nhất định có cái gì đó! Nếu không lấy nó thủ đoạn muốn muốn giết chúng ta, cần gì phải phiền toái như vậy?" Lúc này Chu Nguyệt Linh lại dẫn đầu đánh vỡ yên lặng.

"Chu sư muội, nói không sai!" Lúc này Đoạn Vân Lưu cũng nên hợp đạo, "Chúng ta từ thiên đạo bên trong hối đoái rất nhiều công pháp, Dịch Bảo, việc cần kíp trước mắt hay lại là mau sớm đem các loại nắm giữ, lớn nhất tăng cường tự thân chiến lực, có lẽ trong trong nhiệm vụ còn có thể đảm bảo lưu một chút hi vọng sống!"

"Không tệ! Thiên Niên Thụ Yêu mặc dù đáng sợ, nhưng hợp chúng ta mọi người lực cũng chưa chắc không thể đánh một trận!" Pháp Giới cũng mở miệng nói.

Nghe được ba người bọn họ lời nói, trong mắt mọi người cũng khôi phục một tia thần thái.

"Không hổ là Danh Môn Đại Phái đệ tử, tâm trí quả nhiên bền bỉ!" Cổ Phong thấy vậy thảm thảm than.

Bọn họ nói không có sai!

Luân hồi nhiệm vụ mặc dù nguy hiểm kinh khủng,

Nhưng tuyệt không phải không có chút nào Sinh Lộ.

Nguyên đến bên trong, Thiên Niên Thụ Yêu chính là bị một vị được đặt tên là Yên Xích Hà dưới kiếm thủ hạ.

Chỉ cần có thể tìm được hắn, dĩ nhiên là có chuyển cơ.

Hết thấy các thứ này Cổ Phong cũng không có biểu lộ chút nào.

Thế giới Luân Hồi tình báo chuyện liên quan đến sinh tử, nếu là hắn thắng thừng nói ra, bị Pháp Giới đám người hỏi tới như vậy Tuyệt Mật tin tức hắn là như thế nào lấy được, thật đúng là có miệng không nói được.

Huống chi ý vào tin tức không cân đối ưu thế, Cổ Phong nói không chừng có thể từ trong mưu cầu càng tốt đẹp nơi!

Nguy cơ ở phía trước, ai cũng không có nói đùa tâm tình.

Lan Nhược Tự đất đai cực kỳ rộng lớn, có thật nhiều bỏ hoang nhà, bọn họ mỗi người tìm tới một gian, bắt đầu tu luyện.

Thiên đạo trong luân hồi, mỗi người bọn họ cũng hối đoái không ít chỗ tốt, phải mau sớm tiêu hóa mới có thể bảo đảm chính mình lớn nhất sinh tồn có khả năng.

Cổ Phong cũng là như vậy.

Mặc dù ý vào biết nội dung cốt truyện ưu thế, nhưng hắn cũng không dám khinh thường.

Hắn chẳng qua là Giác Tỉnh Cảnh Độ Nhất Trọng, đang lúc mọi người bên trong thực lực nhỏ yếu nhất, nếu là gặp phải nguy hiểm lúc ai cũng sẽ không giúp hắn.

Có thể dựa vào chỉ có chính mình!

Hắn hai đầu gối xếp bằng ngồi dưới đất, trong đầu hồi tưởng kỳ Long Hồ hô hấp pháp khẩu quyết, bắt đầu vận chuyển.

"Quy Nguyên Đan!" Cổ Phong từ Túi Trữ Vật tìm bên trong xuất ra một cái dị hương xông vào mũi đan dược đột nhiên một cái nuốt vào.

Đan dược mới vừa vào trong bụng, lập tức hóa thành ồ ồ nhiệt lưu ở trong người chạy bốc lên, thông hướng thân thể Thập Nhị Chính Kinh Kỳ Kinh Bát Mạch, mỗi một nơi!

Cổ Phong không có trì hoãn, phải thừa dịp dược liệu thời gian kéo dài toàn lực luyện hóa Dược Lực, đột phá tu vi có khả năng mới có thể càng lớn!

Chân nguyên trong cơ thể dựa theo Long Hồ hô hấp pháp kinh mạch đường đi bắt đầu vận hành, bắp thịt từng cục gồ lên giống như phiên muộn, như Đại Long lăn lộn, liên tiếp.

Cổ Phong người xương cốt giao minh, hư không chấn động, có hồ gầm tiếng rùng ngăm

Cường đại như thế khí lực, đang tu hành còn không có phục hưng Trái Đất, chỉ có một chút Nội Gia Quyền phái võ đạo đại tông sư mới có thể làm được, xưng là Hồ Báo Lô Âm!

Hây A...!

Cổ Phong trong tiếng hít thở, tiếng như sấm rền, trên không trung nổ vang.

Cả người hắn cuối cùng gầy gò rất nhiều, [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) người cơ kiện, điều luyện bức người.

Bắp thịt càng là phơi bày dáng thon dài, giống như là từng cái Long Xà bàn trên người, phía sau cong lên, lưng hùm vai gấu, giấu giếm bạo tạc tính chất lực lượng!

"Không hổ là Hồng Hoang cấp hô hấp pháp!" Cổ Phong khen ngợi.

Càng cao mình công pháp đối với thân thể con người sửa đổi càng lớn, có thể để người ta xu tới một loại hoàn mỹ tư thái, đền bù thân thể con người thiếu sót!

"Giác Tỉnh Cảnh Độ Nhị Trọng? Còn chưa đủ! Trở lại!" Cổ Phong không có cam tâm điểm này đột phá, đem viên thứ hai Quy Nguyên Đan một cái nuốt vào, trong bụng nóng bỏng như lửa.

Hắn tiếp tục xếp bằng ngồi dưới đất, tu luyện.

Lần này Cổ Phong thân thể dần dần trở nên nóng bỏng, phảng phất bị đặt ở trong liệt hỏa thiêu đốt, đỉnh đầu càng là mạo hiểm bạch khí.

Đó là mồ hôi cấp tốc bốc hơi Dị Tượng!

Bạch khí sôi trào, dần dần ngưng tụ thành mây, biến hóa đa đoan, càng là mơ hồ hiện ra ba đầu phi long cùng ba con mãnh hổ hình thái.

Chẳng qua là trong đó hai cái phi long cùng hai con mãnh hổ Mười điểm phân rõ ràng, mà cái thứ 3 Long Hồ liên mơ hồ rất nhiều, tựa hồ đang dần dần Ngưng Hình bên trong.

Long Hồ hô hấp pháp, Luyện Lực số một!

Khí huyết bốc hơi lên, hiển hóa Vân Long Bên trong hồ, liên tỏ rõ ít nhất có ngàn cân lực, lực có thể giơ Đỉnh!

Sau khi mỗi tăng một long một hồ, liền gia tăng một ngàn cân.

Cao nhất có thể đạt tới đến Cửu Long chín hồ, đó chính là suốt 9000 cân lực lượng!

Cuối cùng Cửu Cửu Quy Nhất, lại có thể đột phá đến vạn cân cự lực, đó thật đúng là lực có thể gánh Tam Sơn!

Cổ Phong toàn lực vận chuyển công pháp, chân nguyên lao nhanh không ngừng, cho đến đụng vào một cái vững chắc Bích Lũy, lập đi lập lại đánh vào, rốt cuộc đem hoàn toàn phá vỡ, tiến vào một cái rộng lớn hơn dòng sông bên trong.

Con thứ ba Long Hồ hoàn toàn thành hình!

Cổ Phong đột nhiên mở mắt ra, hư không qua có bạch quang thoáng qua, phảng phất Lôi Điện, đăm mắt người con mắt.

"Giác Tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 : Yến Xích Hà cùng Ninh Thái Thần

Khí huyết hiển hóa, ba Long ba hồ!

Cổ Phong chân nguyên trong cơ thể lao nhanh, chính thức đột phá đến Giác Tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng.

Kéo kẹt kéo kẹt!

Hắn bóp nắm quả đấm, chỉ cảm thấy hữu dụng không hết sức nói, suốt 3000 cân khí lực, khí huyết ở trong người càng là như nham tương nóng bỏng, băng đẳng không ngừng.

Cổ Phong sắc mặt kinh hãi, mặc dù Độ Tam Trọng tu vi còn không sánh bằng còn lại bất kỳ người nào, nhưng đối với hắn mà nói nhưng là chiến lực tăng lên gấp bội, tự vệ dư dả.

Phải biết luân hồi nhiệm vụ dựa cũng không chỉ là thực lực, còn có đối với (đúng) nội dung nhiệm vụ nắm giữ!

Mà một điểm này Cổ Phong đã chiếm cứ to lớn tiên cơ!

...

"Các ngươi là nơi nào đến? Lại dám xông vào Lan Nhược Tự!" Một trận trung khí mùi phản tiếng hét lớn.

Đao kiếm tiếng va chạm không dứt.

"Thanh âm gì?" Cổ Phong cau mày một cái, đi ra ngoài, chỉ thấy bốn thân ảnh đánh nhau.

Đoạn Vân Lưu, Pháp Giới, Chu Nguyệt Linh ba người đứng là tại hợp lực vây công một cái râu ria Đại Hân.

Kia râu ria xồm xoàm tay nắm một thanh Đại Kiếm, huy động được (phải) Vũ Vũ sinh Phong, gió thổi không lọt.

Chu Nguyệt Linh ba người lực tổng hợp lại cũng không phải đối thủ của hắn, bị đánh liên tiếp lui về phía sau!

"Người này rất lợi hại! Chỉ sợ là Gia Tọa Cảnh cao thủ! Không thể lại nương tay!" Đoạn Vân Lưu chìm quát một tiếng.

Pháp Giới, Chu Nguyệt Linh gật đầu, ba người đồng thời xuất thủ.

"Thái Cực Vân Chưởng!" Đoạn Vân Lưu một chưởng vỗ ra, chân nguyên xông ra, ngang nhiên đánh ra một đạo chưởng phong, ngưng tụ thành hình, Như Vân như sương.

"Tổ Tâm một kiếm!" Chu Nguyệt Linh một kiếm đâm ra, như Linh Dương phục viên, hay tới đỉnh phong, thẳng vào chỗ yếu hại.

"Suất Bì Thủ!" Pháp Giới mặt lộ vẻ từ bi, Chưởng Pháp lại Cương Mãnh vô cùng, khai sơn Liệt Sơn.

Ba người đem hết toàn lực, thể công hung mãnh.

"Thiên Địa Vô Cực, Càn Khôn Tá Pháp!" Một tiếng quát to, râu ria xồm xoàm bàn tay Bá Không, một tia chớp đánh xuống, cuối cùng trong nháy mắt đem ba người bọn họ cho đánh văng ra.

"Ngũ Lô Chính Pháp!" Đoạn Vân Lưu sợ hãi rống một tiếng.

Lôi Pháp luôn luôn là Đạo gia bên trong khó khăn nhất nắm giữ pháp thuật, uy lực vô cùng lớn, có thể luyện Thành loại pháp thuật này người đều không phải là hạng tầm thường.

Bọn họ không nghĩ tới này thế giới nhiệm vụ lại sẽ có lợi hại như vậy thô dân!

"Mồ gia là Yến Xích Hà! Các người đám người này từ nơi nào chạy tới, học một chút pháp thuật liền dám xông vào có Lan Nhược Tự, không biết nơi này là yêu quý mọc um tùm nơi sao?" Kia râu ria xồm xoàm Cự Kiếm chỉ tới, ồm ồm nói.

"Chúng ta là ai? Cùng các hạ không liên quan a" Đoạn Vân Lưu biết tu vi của người này cao thâm bọn họ không phải là đối thủ, nhưng nhiệm vụ trên người, hắn chỉ có thể nhắm mắt nói.

Yến Xích Hà liếc ngang tảo mọi người liếc mắt, dùng một bộ nhìn người chết vẻ mặt nhìn mọi người, lạnh rên một tiếng, "Các người nếu tìm chết, cũng đừng trách ta không nhắc nhở các người! Tối nay ta trong nơi này có một trận quyết đấu, các người không nên quấy rầy đến ta!"

Dứt lời hắn chẳng ngó ngang gì tới, thẳng đi vào Lan Nhược Tự trong đại điện.

"Râu quai hàm này chính là Yến Xích Hà sao? Hắn nếu xuất hiện, xem ra nội dung cốt truyện lập tức phải bắt đầu!" Cổ Phong nhìn Yến Xích Hà rồi đi bóng người, thầm nghĩ trong lòng.

"Làm sao bây giờ? Này thô dân nhìn qua là muốn nương nhờ Lan Nhược Tự không đi!" Trịnh Thành sắc mặt khó coi.

"Người này tu vi cao thâm, chúng ta không phải là đối thủ!" Chu Nguyệt Linh khóe miệng lại mang theo nụ cười, "Nhưng bắt chính hảo sao? Người này tinh thông Lôi Pháp, nhất định không phải là tà ma hạng người, nói không chừng chúng ta có thể khuyên động đến hắn giúp chúng ta tru diệt Thụ Yêu đây?"

"Chu sư muội, nói không sai!" Đoạn Vân Lưu cũng là gật đầu, "Thiên đạo để cho chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, cũng không nói không được để cho chúng ta tìm người giúp! Này thô dân Lôi Pháp lợi hại như vậy, thật là yêu ma khắc tinh! Nếu như hắn có thể giúp chúng ta, nhiệm vụ sẽ không khó khăn!"

"Không tệ!" Pháp Giới chấp tay gật đầu.

Nghe Chu Nguyệt Linh như vậy vừa phân tích, Lý Đạo Chí, Trịnh Thành đám người cảm thấy rất là có thể được, một mực âm trầm trên mặt tươi cười.

"Tiền bối!" Bọn họ cuối cùng trong nháy mắt đổi lời nói, hướng Yến Xích Hà phụng hương rồi đi đuổi theo.

rở mặt nhanh chóng, khiến người chặc lưỡi hít hà, Cổ Phong âm thầm khinh thường.

Hắn cũng không có đuổi theo, Yến Xích Hà nhưng là một cái ghét ác như cừu tính cách, bẻ vào mấy câu hoa ngôn xảo ngữ giống như đã động hắn, thật là quá ngứa tho!

Sau khi sự tình quả nhiên như hắn đoán.

"Cút cho lão tử!" Lan Nhược Tự bên trong sâu bên trong truyền tới một trận thẹn quá thành giận tiếng gào.

Tiếng sấm vang rền.

Trịnh Thành đám người bị Lôi Pháp oanh ra ngoài cửa, người nám đen, ngay cả Đoạn Vân Lưu, Pháp Giới cùng Chu Nguyệt Linh cũng không tốt gì, rất là chật vật.

Cổ Phong thấy vậy cười thầm, trong trong đại điện tìm một nơi yên tĩnh nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Nhân vật chính còn chưa lên thể dục, gấp cái gì?

Này Yến Xích Hà nhìn qua mặc dù tàn bạo, nhưng là cái mềm mại lòng dạ. Một khi Ninh Thái Thần cái này yếu thư sinh gặp nạn, hắn thì sẽ không thấy chết mà không cứu.

Mà bây giờ Cổ Phong phải làm, chỉ cần Tĩnh Tĩnh chờ đợi liền có thể!

...

Bóng đêm rất nhanh hạ xuống.

Lan Nhựt Tự bên ngoài một tiếng ngoan lệ tiếng hét lớn vang lên.

"Yến Xích Hà, rút ra đây cho lão tử! Hôm nay bắt quyết ra thiên hạ đệ nhất kiếm, thề không bỏ qua!"

"Hạ Hầu huynh, ta tránh ngươi bảy năm! Ngươi vì sao còn luôn là đuổi tận cùng không buông!" Yến Xích Hà bắt đắc dĩ hét, thân hình nhảy một cái, vượt qua vũ trụ, thẳng hướng tháp lâm đi.

Đoàng đoàng đoàng!

Lưỡi kiếm đung!

Hai bóng người vừa mới giao thủ một cái, liền chiến đấu đến đồng thời, cảnh tượng vô cùng kịch liệt.

"Như thế nào đây?" Nghe được động tĩnh, Đoạn Văn Lưu đám người rồi rít đi ra.

"Là ai đang cùng râu ria xồm xoàm chém giết?" Lý Đạo Chí mở miệng hỏi.

"Không biết! Bất quá người này kiếm pháp phi phàm, sợ là có Giác Tỉnh Cảnh Đệ Cửu Trọng tu vi! Mà râu quai hàm này là Gia Tỏa Cảnh, dù là không cách dùng thuật, nghĩ (muốn) thắng người này cũng không khó khăn!" Chu Nguyệt Linh con người phong tỏa ở đó đối chiến trên người hai người, nhàn nhạt nói.

Kia Hạ Hầu đoàn mệnh kiếm khách đã xuất hiện sao? Như vậy Ninh Thái Thần cũng nên xuất hiện!

Cổ Phong mở mắt, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Yến Xích Hà cùng Hạ Hầu kiếm khách chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, kiếm khí ngang dọc, uy lực kinh người.

Đột nhiên một trận sợ hãi kêu.

Chẳng biết lúc nào trong sân cuối cùng xuất hiện một cái thư sinh nghèo, ngây người như phỗng đất đứng tại chỗ, đã dọa sợ!

Hây A...!

Yến Xích Hà kiếm quang dày đặc không trung, thân hình từ lâu các một nơi xó xỉnh âm u lao ra, quét quét quét xuất liên tục ba kiếm, lạnh lùng kiếm khí sắc bén vô cùng.

Hạ Hầu ánh mắt tàn bạo, cũng đón đầu chém ra một kiếm, ngăn trở đệ nhất kiếm, lại bị kiếm thứ hai bên phải trên thân kiếm nặng nề chém ra một cái miệng máu.

Yến Xích Hà cùng Hạ Hầu hai người cầm kiếm đối lập, đem kia thư sinh nghèo kẹp ở trong đó, tiến thoái không được, người cũng đang run run.

Ai thắng ai bại, một mực hiểu rõ!

"Hạ Hầu huynh, ta ngươi đánh bảy năm, ngươi ước chừng thua cả bảy, bất quá ngươi ngược lại cạnh tranh có kiên nhẫn, ta tránh sang kia ngươi đuổi kịp kia." Yến Xích Hà trầm giọng nói.

"Yến Xích Hà, không nghĩ tới ngươi đang ở đây Lan Nhựt Tự nửa tháng! Đem ngươi kiếm mài đến sắc bén hơn." Lăn nữa sa sút, Hạ Hầu kiếm khách mặt mày méo mó.

Mặc hán muốn đánh bại chính mình cả đời địch, lại chênh lệch càng ngày càng lớn, để cho hán làm sao có thể đủ cam tâm!

Yến Xích Hà nhưng là lắc đầu, "Không phải là! Không phải là ta biến hóa lợi hại! Mà là ngươi lãng phí thanh xuân, đã tâm quá lớn, không cầu phát triển, là thiên hạ đệ nhất kiếm hư danh, phong mang quá lộ, rập tâm bất chính! Dùng chiêu Hình Thần không chừng thiếu hụt quá lớn! Xuất kiếm nhanh mà không chính xác!"

Nghe được Yến Xích Hà lời nói, xem cuộc chiến Đoạn Văn Lưu mấy người nhưng lại lộ ra đám chiêu về mặt.

Yến Xích Hà có thể so với Chủ thế giới Gia Tỏa Cảnh cao thủ, hán nói ra cái gì cũng là tu hành hiểu biết chính xác, làm sao biết không được cho bọn hán dẫn dắt!

Nhưng lúc này Hạ Hầu bị Yến Xích Hà như vậy khiển trách, hơn tức giận, "Yến Xích Hà, ta là tới với ngươi tỷ võ, không phải là nghe ngươi nói phải trái!"

Dứt lời hán cuối cùng cũng không quay đầu lại, thẳng xoay người rồi đi.

"Ai, Hạ Hầu huynh!" Yến Xích Hà than thở lắc đầu, đột nhiên một đôi mắt hồ phong tỏa trong thư sinh nghèo trên người, "Thư sinh nghèo, ngươi đến Lan Nhựt Tự tới làm gì? Muốn chết sao?"

Thư sinh nghèo hù dọa run một cái, lắp bắp nói: "Ta gọi là Ninh Thái Thần, là đến Quách bắc huyện thành thu sổ sách, bởi vì trướng bản bị nước mưa cho làm ướt, chữ viết lu mờ sổ sách chưa lấy được, không có tiền ở bên ngoài dùng chân, chỉ có thể đến Lan Nhược Tự đi lên ở!"

"Không được!" Yên Xích Hà quát lạnh một tiếng, "Nơi này quá nguy hiểm, ngươi không thể vào!"

Trong lòng của hắn âm thầm buồn bực, "Hôm nay này là thế nào? Đây chim không ỉa phân địa phương đi lên nhiều người như vậy, ta tránh ở cái địa phương này cũng không được an bình!"

Yên Xích Hà hung tợn trừng Ninh Thái Thần liếc mắt, cảnh cáo nói: "Không cho phép vào có nơi này! Nếu không để cho ta gặp được, liền ném ngươi ra!"

Ngay sau đó hắn sắp tung tóe, không có vào Lan Nhược Tự sâu bên trong không thấy.

Ninh Thái Thần lảng tại chỗ, sắp còn sợ hãi được (phải) không ngừng lên sắp xếp.

"Nguyên lai là một phạm nhân thư sinh!" Thấy Yên Xích Hà biến mất, Đoạn Vân Lưu đám người nhìn Ninh Thái Thần liếc mắt liền mất đi hứng thú, xoay người rời đi.

Mà Cổ Phong nhưng là khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, hướng Ninh Thái Thần đi tới.

Thấy Cổ Phong không giống người xấu, Ninh Thái Thần mặt mũi rút ra rút ra, cứng đờ lộ ra nụ cười, "Vị huynh đệ kia, đi ra khỏi nhà nhiều không có phương tiện! Ta có thể hay không ở chỗ này ở thêm một đêm?"

Cổ Phong cười gật đầu, "Này ngôi miếu đồ nát vốn là hoang phế, người khác nghỉ (muốn) mà liền mà, không có ngăn ngại! Ngươi liền an tâm ở lại a nếu như ngươi không ngại lời nói, có thể ở bên cạnh ta nhà! Lẫn nhau cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau!"

Ninh Thái Thần nghe một chút, nhất thời mừng rỡ, "Hào hảo hảo! Nhiều Tạ huynh đệ, cõi đời này còn là người tốt nhiều a!"

Xa xa Chu Nguyệt Linh tựa hồ ý thức được cái gì, [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) nhìn Cổ Phong cùng Ninh Thái Thần rồi đi bóng người, như có điều suy nghĩ.

"Chu sư muội, ngươi đang nhìn cái gì đây?" Đoạn Vân Lưu tò mò hỏi.

"Không phải là! Ta đang quan sát cái đó Cổ Phong, ngươi không cảm thấy quá kỳ quái sao?" Chu Nguyệt Linh suy tư nói.

"Tiểu tử này chẳng qua chỉ là Giác Tỉnh Cảnh Đệ Tam Trọng, hay lại là ăn từ thiên đạo hồi đoái đan được, có đáng giá gì kỳ quái?" Đoạn Vân Lưu xem thường.

Chu Nguyệt Linh mặt lộ vẻ nghi ngờ, tựa hồ có chút nghi không thông, "Chính là điểm này mới kỳ quái! Đây Cổ Phong tu vi thấp như vậy, lẽ ra nhiệm vụ lần này hẳn là nguy hiểm nhất, nhưng ngươi không cảm thấy hắn quá mức bình tĩnh sao? Tựa hồ một chút không sợ!"

"Có lẽ là hắn đã bỏ đi a hẳn như vậy chút thực lực có thể làm gì? Với sau lưng chúng ta nói không chừng còn có thể nhặt về một cái mạng!" Đoạn Vân Lưu khinh thị cười một tiếng.

Chu Nguyệt Linh gật đầu một cái, nhưng nhìn về phía Cổ Phong ánh mắt vẫn mang theo nồng nặc nghi hoặc.

...

Đêm dần dần thâm!

Tinh Nguyệt âm đậm, mây đen bao phủ, một mảnh tối tăm

Đột nhiên ngoài nhà thổi lên cuồng phong, đánh cũ nát cửa sổ lay động vang dội.

"A!" Xa xa đã ngoại đột nhiên truyền tới một trận thê lương tiếng gào, để cho người rợn cả tóc gáy.

Cổ Phong rộng rãi mở mắt, "Đã bắt đầu sao? Kia Hạ Hầu kiểm khách sợ rằng đã hồng bét nữ quỷ cùng Thụ Yêu độc thù!"

Kèn kẹt!

Cửa bị một trận Quái Phong đẩy ra.

Cổ Phong trong lòng cả kinh, ánh mắt quét tới.

Chỉ thấy trong bóng tối một cái quần áo trắng Thiên Ảnh chậm rãi bay vào đến, tươi đẹp răng trắng, vạm eo tinh tế, chỉ có mặt mũi quá mức tái nhợt không có chút huyết sắc nào, đôi môi nhưng là đỏ như máu, tản mát ra đông kết lòng người lãnh ý.

Đàn bà kia ống tay áo che miệng nhẹ nhàng cười một tiếng, hai tròng mắt quét tới, vô cùng câu người.

"Công tử, đêm khuya tịch mịch! Không bằng cùng ta cộng độ lượng tiêu khoẻ không!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7 : Thiện Nữ U Hồn

Đêm khuya xinh đẹp nữ tử, từ từ mà tới.

Thất lung như Tề Liễu, quốc sắc thiên hương, cho dù nguoi là biết bao anh hùng hảo hán nam tử, gặp phải như thế tuyệt sắc, cũng sẽ rơi vào kia Thu Thủy lại nhu tình con nguoi, khó mà tự kiềm chế!

Nữ tử ồng tay áo bay lượn, sắc mặt trắng bệch, đôi môi càng là đỏ thẫm như máu, thế nhưng nhàn nhạt nụ cười nhưng là vô cùng câu nguoi, tựa hồ muốn nguoi Hồn Phách cũng câu đi!

Cổ Phong chẳng qua là liếc mắt nhìn, liền mặt đỏ nhịp tim, khí huyết dâng trào.

Hắn liền vội vàng đóng chặt con mắt, không dám nhìn nữa!

"Công tử, nguoi tại sao không dám nhìn ta!" Cô gái quần áo trắng dựa đi tới, mang theo một trận thẩm nhập cốt tủy âm phong, để cho Cổ Phong không từ run một cái.

"Thật là nữ quý!" Trong lòng của hắn không khỏi hoảng hốt.

Mặc dù Chủ thế giới Trái Đất mở ra tu hành thời đại, yêu quý không phải là không tồn tại, nhưng chân thực tiếp xúc hắn vẫn là lần đầu tiên!

Loại này vượt qua nhân lý biết tồn tại, dù là Cổ Phong đi lên Tu Hành Chi Lộ, lần đầu tiên đụng phải trong lòng cũng là phạm sợ!

Nhưng hắn vẫn rất nhanh trấn định lại, trầm giọng hỏi "Nguoi là ai?"

"Nô gia Niếp Tiểu Thiện!" Thấy Cổ Phong không nhìn nàng, người nữ kia quý rất là u oán nói, nói ra một cái Cổ Phong vô cùng quen thuộc tên.

"Niếp Tiểu Thiện!" Cổ Phong trong lòng cả kinh, khẽ cười khổ, không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp phải vai chính!

So sánh còn lại nữ quý, Niếp Tiểu Thiện rất là hiền lành, mặc dù nhưng đã hại không ít nguoi, thế nhưng nhiều chút chuyện ác đều là bị Thiên Niên Thụ Yêu bức bách, cũng coi như có thể thông cảm được!

Ngay sau đó trong lòng của hắn vui mừng, nhanh như vậy gặp phải vai chính cũng là một chuyện tốt, có lẽ có thể...

Cổ Phong trấn định tâm thần, nhàn nhạt mở miệng, "Kia Hạ Hầu kiếm khách như thế nào đây? Có phải hay không đã bị nguoi hại chết!"

"Làm sao nguoi biết?" Chân tướng bị vạch trần, Niếp Tiểu Thiện vừa giận vừa sợ, thanh trở nên nhợt, không bao giờ nữa phục trước ôn nhu mềm mại, Quỷ Trảo thâm thâm, một luồng hơi lạnh đánh úp về phía Cổ Phong cổ.

Ông!

Hư không chấn động.

Cổ Phong thân thể rung một cái, khí huyết hiển hóa, tạo thành Long Hồ chỉ hình.

Niếp Tiểu Thiện hét lên một tiếng, liền này nóng bỏng như lửa huyết khí vừa xông, nhất thời liền tiếp lui về phía sau.

Cổ Phong mở ra liếc mắt, chỉ thấy Niếp Tiểu Thiện không có chút huyết sắc nào trắng bệch trên mặt mũi một mảnh khô bại, trở nên vô cùng vụn vụn, ngay cả thân hình cũng tan rã rất nhiều, tiêu tán ra Hắc Vụ.

Thật ra thì nguoi sợ quý, quý cũng sợ nguoi!

Quý là Thiên âm khí hội tụ sinh, sợ nhất thân thể con người dương khí!

Dương khí đối với (đúng) Âm Sát Quý Vật mà nói, hoàn toàn là Liệt Dương lại khác tính.

Cái này cũng tại sao cổ đại chiến trường chém giết tướng sĩ quý thân khó khăn xâm nguyên nhân chỗ!

Mà bây giờ Cổ Phong Giác Tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng, tu luyện lại vừa là am hiểu nhất chùy Luyện Khí Huyết Long Hồ hô hấp pháp, khí huyết chi Thịnh có thể so với cổ đại vô song mãnh tướng.

Ở trong mắt Niếp Tiểu Thiên, Cổ Phong bất ngờ hóa thành một cái cháy hừng hực lò lửa, để cho nàng đến gần chút nào.

"Người là ai? Tại sao có mạnh như vậy khí huyết!" Nàng thanh âm the thé, vô cùng hoảng sợ nhìn tới.

"Ta là ai cũng không trọng yếu!" Cổ Phong lắc đầu một cái, chậm rãi đi tới, nhàn nhạt nói: "Người chỉ cần biết ta đối với người không có ác ý là được!"

Niếp Tiểu Thiên sắc mặt đột nhiên thay đổi, thân hình cấp tốc phiêu thoái, chỉ lát nữa là phải biến mất trong bóng chiều.

"Người chẳng lẽ không chỉ muốn thoát khỏi Mỗ Mỗ ma chường sao?" Nhàn nhạt một câu nói phiêu động qua đi lên.

Niếp Tiểu Thiên bóng người run rẩy run rẩy, lập tức dừng tại chỗ, "Người lại biết Mỗ Mỗ?"

"Ta không chỉ biết Mỗ Mỗ! Ta còn biết cho người câu dẫn nam tử hút lấy dương khí phía sau yêu quái chính là chỗ này Thiên Niên Thụ Yêu!" Cổ Phong bình tĩnh nói, "Chỉ cần người tin ta, ta có lẽ giúp người ra đi này yêu!"

Niếp Tiểu Thiên một đôi tròng mắt thật sâu phong tỏa trong Cổ Phong trên người.

Mỗ Mỗ tồn tại vẫn là Lan Nhược Tự cảm ký, trừ râu ria xồm xoàm trở ra không có ai biết, người nọ là làm sao biết, càng là vô cùng khẳng định Mỗ Mỗ bản thể là một cây Thiên Niên Thụ Yêu.

Tại nàng trong đó, Cổ Phong trên người bao phủ lên một tầng nhìn không thấu khăn che mặt bí ẩn, để cho nàng vừa kinh hoảng lại vừa là vui sướng.

"Có lẽ hẳn thật có thể giúp ta..." Niếp Tiểu Thiên thân hình lúc tụ lúc tán,

Cho thấy nội tâm của nàng cũng không bình tĩnh.

Cổ Phong đứng ở một bên, Tĩnh Tĩnh chờ đợi nàng quyết định.

Mà hẳn bên trong nhưng trong lòng thì một mảnh kinh hi.

Cổ Phong bất ngờ phát hiện từ hẳn nói với Niếp Tiểu Thiên ra "Thoát khỏi ma chường" một câu nói này sau khi, trong óc thiên đạo công đức tháp vẫn dao động không ngừng.

Như vậy trình độ kịch liệt là trước hẳn từ chưa từng gặp qua!

"Đây là chuyện gì xảy ra? Công đức tháp như thế dị động, chẳng lẽ chuyện này phía sau có số lớn công đức hay sao?"

Đối với (đúng) cứu Niếp Tiểu Thiên chuyện này, hẳn càng phát ra thượng tâm.

Bây giờ có thể không giống như xưa, công đức không bao giờ nữa là vật vô dụng, mà là thiên đạo luân hồi Ngoại tặc mạnh, có thể lấy được bất kỳ tu hành tài nguyên, là chỉ chê ít không chê nhiều!

"Lấy người tu vì tới đây Lan Nhược Tự phải làm gì? Vừa có thể làm gì? Người không thể nào là Mỗ Mỗ đối thủ!" Niếp Tiểu Thiên cắn cắn môi, vẻ mặt phức tạp nói.

"Người đây không cần phải để ý đến! Người chỉ cần biết ta cùng Mỗ Mỗ là thế bất lưỡng lập liền đúng! Hơn nữa ta có lòng tin tuyệt đối có thể tru diệt Mỗ Mỗ, đồng thời đây cũng là người thoát khỏi ma chường lớn nhất cơ hội!" Cổ Phong lắc đầu một cái, trầm giọng nói.

"Người tại sao phải giúp ta? Người muốn ta làm gì? Để cho ta giúp người tru diệt Mỗ Mỗ sao?" Cổ Phong đem hết thứ này đều nói cho nàng, Niếp Tiểu Thiên kết luận hẳn tất có mưu đồ.

Ra nàng dự liệu là, Cổ Phong lắc đầu một cái, chẳng qua là nhàn nhạt nói: "Người cái gì cũng không cần làm?"

"Người sẽ có hảo tâm như vậy!" Niếp Tiểu Thiên hồ nghi nói, nàng khi còn sống chết thâm hóa thành nữ quý, đã sớm ném nhân thế hiểm ác. Nàng có thể không tin sẽ có tốt như vậy chuyện!

"Xác thực như thế!" Cổ Phong gật đầu, vô cùng xác định nói.

Hắn vô cùng rõ ràng, tự mình ở thế giới nhiệm vụ ưu thế lớn nhất chính là đối với (đúng) nội dung cốt truyện khổng chế, nếu là tự tiện thay đổi nội dung

cốt truyện, trừ một ít không thể biết trước thay đổi với hần mà nói mới là lớn nhất nguy hiểm

Nhưng vì đạt được đến chính mình con mắt, hần vẫn mở miệng nói: "Ta chỉ muốn cùng ngươi làm cái giao dịch!"

"Giao dịch gì!" Niếp Tiểu Thiên lời nói cấp bách, con ngươi hiện ra một tia hiểu rõ, www.uukanshu.com trên trời không có rơi xuống nhân bánh, chỉ có bỏ ra mới được hồi báo, đây mới là trong thiên địa tối đạo lý lớn.

"Từ giờ trở đi, ngươi cái gì cũng không cần làm, lại càng không muốn lộ ra chút nào sơ hở, hết thảy đều dựa theo Mỗ Mỗ mệnh lệnh tiếp tục làm tiếp, nhưng ngươi có một chút, chính là ngươi muốn thời thời khắc khắc đem Mỗ Mỗ hành động nói cho ta biết! Mà để báo đáp lại, nên trăm giết Mỗ Mỗ thời điểm ta liền đem mạng ra khỏi ngươi tro cốt, cho ngươi đạt được đầu thai chuyển thế cơ hội!" Cô Phong con ngươi thâm trầm, lộ ra một loại trí tuệ vững vàng ung dung.

"Chỉ đơn giản như vậy?" Niếp Tiểu Thiên không nghĩ tới Cô Phong sẽ nói lên đơn giản như vậy yêu cầu, thật là quá dễ dàng, dễ dàng để cho nàng không thể tin được.

"Chỉ đơn giản như vậy!" Cô Phong lần nữa gật đầu, vô cùng khẳng định nói.

Niếp Tiểu Thiên không hiểu, nàng thật sự tiết lộ tin tức đủ để cho hần trong luân hồi nhiệm vụ từng bước chiếm hết tiên cơ!

Có lúc không cần phải cứng lại, chỉ cần đúng lúc tiến hành dẫn dắt, tự nhiên sẽ có người thay hần xuất thủ, hần liền có thể từ trong đạt được to lớn hồi báo!

Thấy Cô Phong không hề giống đùa dáng vẻ, Niếp Tiểu Thiên thật sâu liếc hần một cái, thân hình dần dần thối tới không có vào trong bóng tối, chỉ xa xa để lại một câu nói, "Hy vọng hết thảy như như lời ngươi nói!"

Nàng lại không thấy nói đáp ứng cũng không có cự tuyệt!

Nhưng Cô Phong khoe miệng lại hiện ra vẻ tươi cười.

Bây giờ Niếp Tiểu Thiên mặc dù đối với hần cũng không tin nhiệm, nhưng theo nội dung cốt truyện phát triển tiếp, nàng sẽ phát hiện cùng mình làm giao dịch là hần sáng suốt nhất lựa chọn.

Ông!

Hư không tiếng động vang dội.

Cô Phong bên tai đột nhiên vang lên thiên đạo kia lạnh lùng vô tình thanh.

"Luân hồi võ giả Cô Phong phát động Tinh Cấp chi nhánh nhiệm vụ!

Chi nhánh nhiệm vụ: Cứu Niếp Tiểu Thiên, nhiệm vụ hoàn thành, khen thưởng một trăm công đức! Nhiệm vụ thất bại, trừng phạt không!"

Cô Phong im ắng cười to, giờ phút này hần rốt cuộc mình bạch thiên đạo công đức tháp tác dụng lớn nhất!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Chi nhánh nhiệm vụ

"Chi nhánh nhiệm vụ: Cứu Niếp Tiểu Thiên!" Đối với (đúng) luân hồi nhiệm vụ Cô Phong lại có toàn bộ nhận thức mới!

Luân hồi nhiệm vụ chắc có hai loại, loại thứ nhất là thiên đạo trực tiếp phát hành nhiệm vụ chính tuyến, công đức khen thưởng phong phú, thất bại trừng phạt cũng rất nghiêm nghị. Mà một loại khác chính là Tiềm Tăng chi nhánh nhiệm vụ, yêu cầu luân hồi võ giả chính mình đi tìm tòi mới có thể kích động, công đức khen thưởng mặc dù so sánh lại nhiệm vụ chính tuyến ít hơn, nhưng trừng phạt cũng rất nhẹ, chỉ phải hoàn thành cơ hồ là bạch kiểm công đức!

Duy một điều phiền toái chính là ở chỗ, những thứ này chi nhánh nhiệm vụ cố gắng hết sức ẩn nấp, không phải là mỗi một người cũng có thể đụng tới, điều này cần vận khí, còn có đối với (đúng) nhiệm vụ nội dung cốt truyện tình diệu nắm chặt!

Kích động chỉ nhánh nhiệm vụ điều kiện thiên kỳ bách quái, có lẽ đối với (đúng) người khác mà nói rất khó, nhưng đối với Cổ Phong mà nói cũng không có phức tạp như vậy, thậm chí đơn giản tới cực điểm!

Bởi vì hắn phát hiện thiên đạo công đức tháp tác dụng lớn nhất đường, đó chính là lục soát chỉ nhánh nhiệm vụ!

Thiên đạo công đức tháp một khi gặp phải công đức chuyện, liền sẽ lập tức chấn động báo hiệu!

Chớ xem thường đây là nho nhỏ này một chút nhắc nhở, nhưng không thể nghĩ ngờ có thể khiến cho Cổ Phong kích động chỉ nhánh nhiệm vụ xác suất thập bội, trăm tăng trường gấp bội!

Lời như vậy mỗi khi trải qua một lần thế giới nhiệm vụ, lẫn nhau so với người khác Cổ Phong liền có thể quá mức đạt được công đức, sau đó hối đoái đủ loại tu hành tài nguyên.

Lâu dài tính tổng cộng đi xuống, hắn đem nhất kỳ tuyệt trần, đem tất cả mọi người đều xa xa ném ở sau lưng.

"Thì ra là như vậy!" Cổ Phong vô cùng vui vẻ, vô cùng vui mừng ban đầu không có đem công đức tháp trả lại cho thiên đạo, có một món đồ như vậy đại sát khí, lo gì không cách nào trong Tu Hành Chi Lộ đi xa hơn!

Hắn thu thập tâm tình, lại ngồi xếp bằng xuống.

Niếp Tiểu Thiên sau khi đi, tới nay gian phòng này hắn là sẽ không còn có nữ quý đi lên!

Bóng đêm sâu thẳm, Lan Nhược Tự bên trong thỉnh thoảng truyền ra trận trận sợ hãi rống âm thanh, càng là thỉnh thoảng vang lên một, hai tiếng thê thảm tiếng rống giận.

Cổ Phong bịt tai không nghe, Tĩnh Tĩnh ngồi ngay thẳng.

Chờ đến hắn lần nữa mở mắt ra, sắc trời đã sáng choang.

Cổ Phong đẩy cửa đi ra ngoài, chỉ thấy tháp lâm trước Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu, Chu Nguyệt Linh đứng ở nơi đó, tựa hồ đã sớm chờ đợi đã lâu.

Bọn họ sắc mặt mệt mỏi, khí tức không chừng, tựa hồ tối hôm qua việc trải qua một phen ác chiến!

Mà bên cạnh bọn họ Lý Đạo Chí, Tô Mi hai người càng là không chịu nổi, quần áo hư hại, thương miệng máu me đầm đìa, cố gắng hết sức chật vật.

Mồ Mồ làm một Thiên Niên Thụ Yêu, thủ hạ cũng không chỉ Niếp Tiểu Thiên này nữ quý!

Xem ra những người này tối hôm qua không chiếm được chỗ tốt gì?

Cổ Phong trong lòng có phán đoán.

Mà Pháp Giới đám người thấy Cổ Phong xuất hiện, cũng là sửng sờ.

Chỉ thấy Cổ Phong sắc mặt đỏ thắm, hơi thở dài lâu, không hề có một chút nào bị thương đáng vẻ, thật giống như tối hôm qua ngủ một cái vô mộng tốt thấy, tinh thần mười phần!

Nữ quý lợi hại bọn họ tối hôm qua nhưng là lãnh giáo qua, xuất quỷ nhập thần, tinh thông hơn một chút thiên phú pháp thuật, cố gắng hết sức khó dây dưa.

Mặc dù nữ quý Thuần Âm, chịu không được bọn họ người tu hành cường đại khí huyết, nhưng lợi dụng sử dụng pháp thuật cũng cho bọn hắn tạo thành đủ phiền toái!

Này Cổ Phong ở trong sân rõ ràng tu vi yếu nhất, thế nào một chút việc cũng không có?

Ở trong mắt bọn hắn, Cổ Phong trên người đáp lên một tầng không nhìn thấu màu sắc.

Chẳng lẽ cái này Cổ Phong là một ân núp cao thủ, cố ý giả heo ăn thịt hổ hay sao?

"Cổ huynh đệ, người tối hôm qua có thể gặp phải nữ quý?" Pháp Giới đi tới, trầm giọng hỏi.

"Nữ quý?" Cổ Phong ngáp một cái, đôi mắt còn díp lại buồn ngủ mộng lung đáng vẻ, mặt đầy mờ mịt nói: "Pháp Giới đại sư người đang nói gì? Ta tối hôm qua một cảm giác liền ngủ tới hừng sáng! Cái gì cũng không đụng phải a!"

"Nguyên lai là một đập phải cút chó gia hòa!" Lý Đạo Chí lẩm bẩm một tiếng, rất là hâm mộ và ghen ghét.

Nghe Cổ Phong vừa nói như thế, Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu mấy người cũng đối với hắn mất đi hứng thú, không nữa nhìn nhiều.

Suy nghĩ một chút cũng phải, này Cổ Phong bắt quá Giác Tĩnh Cảnh Tam Trọng tu vi, nếu thật là cùng nữ quý ra tay đánh nhau, không thể nào biết nhẹ

nhàng như vậy!

Dù sao một cái thành hình Quỷ Vật mặc dù sợ hãi người tu hành khí huyết, nhưng coi là thiên phú pháp thuật, nhưng là ít nhất Giác Tinh Đệ Lục Trọng cao thủ,

Lấy thực lực bọn hắn ứng phó cũng hết sức khó khăn, chớ nói chi là con con này Giác Tinh Cảnh Tam Trọng Cổ Phong.

Ở trong lòng bọn họ, đã đem Cổ Phong cho rằng một cái may mắn không có bị nữ quỷ tìm tới cửa may mắn tiêu từ!

Chỉ có Chu Nguyệt Linh đôi mắt quét về phía Huyền Minh, ánh mắt càng phát ra ý vị thâm trường đứng lên.

Cổ Phong bị cô ấy là đôi tươi đẹp đôi mắt cho để mất tới, phảng phất nội tâm bí mật cũng bị nhìn xuyên, một trận sợ hết hồn hết vía, bản năng bỏ qua một bên đầu đi.

Chu Nguyệt Linh thấy vậy, khóe miệng có chút câu khôi.

Kèn kẹt!

Cửa gỗ bị chậm rãi đẩy ra!

Ninh Thái Thần cũng lấy sau lưng kia nặng nề sách cấp, chậm rãi đi ra.

Hắn hai mắt vô thần, một trận thất hồn lạc phách đáng vẽ, trên gương mặt càng là hiện lên đỏ ửng, thỉnh thoảng cười ngây ngô mấy cái, một bộ bên trong số đào hoa bộ dáng!

Cổ Phong trong lòng hiểu rõ!

Xem ra ngày hôm qua Niếp Tiểu Thiên đáp ứng cùng hắn giao dịch, không có lộ ra chút nào khác thường, nội dung cốt truyện vẫn dựa theo nguyên lai đường đi tiếp tục phát triển.

Pháp Giới đám người quan sát Ninh Thái Thần liếc mắt, một bộ quả là như thế về mặt.

Ngay cả cái này không có tu vi thư sinh nghèo cũng không còn chuyện, xem ra tối hôm qua Cổ Phong là bởi vì cùng này thư sinh nghèo mà quá xa xôi nguyên nhân, mới tránh thoát một kiếp!

Chỉ có Cổ Phong biết, này thư sinh nghèo tối hôm qua nhưng là cùng một cái tuyệt sắc nữ quỷ phát sinh một đoạn tiểu thuyết truyền kỳ như vậy tình cò gặp gỡ!

Khóe miệng của hắn móc ra nụ cười, nhưng trên gương mặt vẫn là nghiêm chỉnh trên đất đi hỏi "Ninh Hùng, người thế nào! Thế nào mất hồn mất vía!"

"Ồ!" Ninh Thái Thần sắp rung một cái, www.uukanshu.com lúc này mới phục hồi tinh thần lại, "Đa tạ Cổ huynh quan hệ! Ta ta... Ta không sao!"

"Không việc gì mới là lạ!" Cổ Phong trong lòng cười thầm, "Nói chuyện đều kết ba!"

Nhưng hắn không có phơi bày Ninh Thái Thần xấu che giấu, mà là như có như không đất nhắc nhở: "Ninh huynh, nghe nói tối hôm qua Lan Nhược Tự trong ma quỷ lộng hành, người có thể có cần thận một chút!"

"Cái gì? Có ma!" Ninh Thái Thần nhất thời dọa cho giật mình, thét lên kinh hãi.

"Cổ huynh, người không nên đùa! Cõi đời này làm sao có thể có quỷ?" Hắn nụ cười cứng ngắt, sợ hãi tới cực điểm.

"Ta đi Quách bắc Huyện thu sổ sách!" Ninh Thái Thần qua loa nói một câu, liền cũng lấy sau lưng sách vở vội vã Lan Nhược Tự đi ra ngoài.

Cổ Phong nhìn Ninh Thái Thần bóng lưng, khóe miệng mơ hồ mang theo nụ cười, "Người rất nhanh sẽ biết biết! Cõi đời này chẳng những có quỷ, hơn nữa cùng người nói chuyện yêu đương chính là một cái nữ quỷ!"

"Ồ? Sắc trời cũng sớm như vậy! Kia Hồ Hùng, Trịnh Thành, Quách Ứng Long ba người tại sao còn không đi ra?" Thấy ba người kia thật lâu không xuất hiện, Lý Đạo Chí nhất thời kỳ quái nói.

Pháp Giới, Đoạn Văn Lưu mấy người cũng là liếc nhau một cái, trong lòng mơ hồ có bất hảo cảm giác.

"Các người không muốn đợi thêm!" Đột nhiên một trận thô thanh thô khí tiếng hét lớn vang lên.

Lan Nhược Tự sâu bên trong Yến Xích Hà cũng lấy sau lưng Đại Kiếm, đại đao rào bước đất đi tới, mà trong hai tay hắn càng là xách hai cái gậy đét thi thể, máu thịt cũng không biết đi nơi nào, chỉ còn lại Nhất Trọng khô da trắng bao trùm trên thân thể, hai con người từ càng là thật cao gồ lên, trọn mắt nhìn không trung, tràn đầy kinh hoàng.

Chết không nhắm mắt!

Chân chính chết không nhầm mắt!

"Này là thứ quý gì?" Tô Mi cao giọng kêu.

Yến Xích Hà cười lạnh một tiếng, đem hai cổ cây khô ném tới trước mặt mọi người.

"Ày! Này chính là các người bằng hữu!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chú Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chém đầu kế hoạch

Hai cổ cây khô đập ầm ầm ngã xuống trên mặt đất. Con người nhô ra, tròn mắt nhìn không trung, tràn đầy đối với (đúng) thể gian oán hận cùng căm ghét. Thân thể càng trở nên giống như cây khô lại khô đét, không có máu thịt chút nào.

Pháp Giới đám người nhất thời dọa cho giật mình.

"Làm sao có thể?" Tô Mi cao giọng kêu, thanh tú đẹp dễ mặt mũi cũng trở nên vặn vẹo.

"Thế nào không thể nào?" Yến Xích Hà mày kiếm giương lên, uy nghiêm cười lạnh, "Hai người này không có tu vi, lại tâm thuật bất chính, bị nữ quý thật sự mị hoặc, mê tâm Thần, cuối cùng bị Thiên Niên Thụ Yêu hút khô mọi người Thân thể dương khí cùng máu thịt!"

Pháp Giới mặc niệm một tiếng niệm phật, Đoạn Văn Lưu cùng Chu Nguyệt Linh liếc nhau một cái, cũng không nói gì.

Thật ra thì từ nơi này hai cổ cây khô quần áo trang sức bên trên, bọn họ đã nhận ra chính là Trịnh Thành cùng Quách Ứng Long.

Ngày hôm qua hai người kia còn sinh long hoạt hổ, hôm nay lại biến thành hai cổ nằm trên đất kinh khủng cây khô.

Hết thấy các thứ này cũng giống như mộng ảo, mà chương đề cho bọn họ kinh hãi là, này thế giới nhiệm vụ đã phát sinh chuyện đều là vô cùng chân thực, không phải là trong trò chơi phó bản, chết còn có sống lại làm lại cơ hội.

Luân hồi trong nhiệm vụ, hơi có sai lệch, liền ý nghĩa Tử Vong!

Pháp Giới đám người đối với (đúng) luân hồi nhiệm vụ kinh khủng lại có nhận thức mới, không dám lại khinh thường chút nào.

"Từ giờ trở đi, là để phòng bắt trắc, chúng ta cùng xuất hành ai cũng không thể lạc đàn!" Đoạn Văn Lưu dẫn đầu đi ra, trầm giọng nói.

Pháp Giới, Chu Nguyệt Linh mấy người cũng là gật đầu, đây không thể nghi ngờ là ổn thỏa nhất phương thức.

Cổ Phong nhưng là con mắt đảo qua, rất là kỳ quái hỏi "Còn có một người đây?"

Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới kinh ngạc một chút, cũng là phục hồi tinh thần lại.

Đúng a! Hồ Hùng đây?

Rõ ràng có ba người mất tích, cũng chỉ có hai cổ cây khô, có phải hay không còn có một người còn sống?

"Tiền bối, người có thấy chúng ta một đồng bạn khác sao?" Chu Nguyệt Linh đi lên phía trước cung kính nói.

Yến Xích Hà con mắt liếc qua đến, hừ lạnh nói: "Ai biết? Người này dù là không có chết, cũng bị nữ quý dọa cho chạy! Ta đã sớm nói với người rồi Lan Nhược Tự tà ma mọc um tùm, bây giờ biết lợi hại! Thức thời lời nói liền mau rồi đi!"

Chu Nguyệt Linh nhất thời yên lặng.

Bởi vì nàng biết bọn họ không thể nào rồi đi.

Trên người bọn họ đã không có công đức, luân hồi nhiệm vụ một khi thất bại, sẽ khấu trừ hai trăm công đức, mà công đức thanh linh sẽ xóa bỏ!

Cái này thì ý nghĩa nhiệm vụ lần này thất bại liền ý nghĩa Từ Vong, bọn họ đã không đường có thể lui!

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu mấy người cũng nghĩ tới chỗ này, mặt mũi vô cùng nặng nề.

"Tại sao? Tại sao ngày..." Tô Mi tự lẩm bẩm, sắc mặt điên cuồng, tựa như có lẽ đã thuộc về bên bờ tan vỡ.

Cổ Phong mặt liền biến sắc, trong nháy mắt xít tới gần, một tay che miệng nàng lại môi, không để cho nàng lại nói.

"Người làm gì?" Một bên Lý Đạo Chí sắc mặt đại biến, liền muốn ra tay!

Cổ Phong đem Tô Mi sau đó phải nói chuyện cường ép chặn lại, xoay người lại lạnh như băng nói, "Muốn chết khác (đừng) mang ta lên môn!"

Pháp Giới đám người nghe một chút, lại là tinh táo cũng lộ ra sợ thần sắc.

Thiên đạo cảnh cáo còn rõ ràng đất vang vọng ở bên tai.

Tiết lộ thế giới Luân Hồi tồn tại, xóa bỏ; Phàm sát hại đồng bạn, cùng trận doanh võ giả, xóa bỏ; hối đoái bí tịch lẫn nhau trao đổi, xóa bỏ...

Yến Xích Hà nhiệm vụ này thế giới thổ dân vẫn còn, nếu để cho này Tô Mi nói tiếp, tiết lộ thiên đạo tồn tại, hậu quả thật là thiết tưởng không chịu nổi!

Ai biết này xóa bỏ là chỉ mật sát một người, hay là đem cả đội người toàn bộ xóa bỏ!

"Bây giờ lên ai cũng không thể nói lung tung!" Đoạn Vân Lưu nghiêm nghị quát lên, nhất thời hù dọa Tô Mi giật mình.

Nàng mặt đầy ủy khuất, cũng biết rõ mình mới vừa rồi thiếu chút nữa gây thành đại họa!

Đối mặt Đoạn Vân Lưu chỉ trích, nàng không dám nói gì, chỉ có nhìn về phía Cổ Phong ánh mắt lại tràn đầy căm ghét.

Rõ ràng chỉ là một Giác Tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng tiểu tử, đơn giản là một cái gánh nặng, vì sao chung quy lại có thể ở luân hồi trong nhiệm vụ như thế ung dung, tại sao bị chết là những người khác,

Không phải là hần!

Nàng xem hướng Cổ Phong ánh mắt đã một mảnh ác độc.

"Thật là một cái không thể nói lý nữ nhân!" Cổ Phong lạnh lùng liếc nàng một cái, lắc đầu một cái.

Rõ ràng chính mình cứu nàng tánh mạng, nàng chẳng những không được cảm tạ, lại ngược lại khai ra căm ghét!

Ngu xuẩn như vậy nữ nhân ở luân hồi trong nhiệm vụ là sống không lâu, hần cần gì phải cùng loại này kẻ chắc chắn phải chết so tài!

Hần nghiêng đầu sang chỗ khác không có lại nhìn nhiều.

Bị người như thế xem nhẹ, Tô Mi sắp run rẩy, gần đến sắp mất lý trí.

Một bên Yến Xích Hà nhìn đám người này mặt cùng lòng không cùng đáng vẽ còn có trước quý dị kinh hoàng, trong lòng bản năng cảm thấy những người này trên người có bí mật to lớn!

"Bây giờ chúng ta nên làm cái gì?" Đoạn Vân Lưu trầm giọng mở miệng, hỏi ra tất cả người quan tâm nhất vấn đề.

"Chúng ta không thể ngồi chờ chết!" Chu Nguyệt Linh nhưng là mở miệng, tươi đẹp trong con ngươi tất cả đều là quả quyết.

"Kia nên làm như thế nào?" Pháp Giới chấp tay hỏi.

Chu Nguyệt Linh suy nghĩ một chút, "Chúng ta cần gì phải không được thử một lần! Thiên Niên Thụ Yêu ngay tại cách đó không xa, ban ngày Thiên dương khí thịnh vượng, tà ma tránh lui! Chúng ta có lẽ có thể thừa cơ hội này đi mạo hiểm một lần, chỉ cần hủy lão yêu bản thể, Thiên Niên Thụ Yêu nói tự nhiên đi hoàn toàn biến mất, khó tránh khỏi diệt vong vận mệnh!"

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu đám người liếc nhau một cái, ánh mắt hoảng sợ.

Bọn họ không nghĩ tới Chu Nguyệt Linh nhìn như ôn nhu mềm mại một người đàn bà, lại nói lên một cái điên cuồng như vậy kế hoạch!

Liền bọn họ những người này liền muốn đi vây giết một cái Thiên Niên Thụ Yêu?

Đây chính là tương đương với Gia Tọa Cảnh tu hành Đại Năng!

Nhưng bọn hắc không khỏi không thừa nhận, đây là cơ hội duy nhất!

Bởi vì căn cứ thiên đạo nhiệm vụ chính tuyến, bọn họ phải trong 3 ngày bên trong tru diệt Thiên Niên Thụ Yêu, không được lại chính là nhiệm vụ thất bại!

Theo thời gian từng giờ trôi qua, lưu cho bọn hắc thời gian đã không nhiều!

"Bậc nữ nhi không thua đáng mà râu!" Cổ Phong cũng âm thầm khen ngợi.

Chu Nguyệt Linh một cái xinh đẹp nữ tử có thể làm ra như thế quả quyết lớn mật chém đầu kế hoạch, quyết đoán không thua với thế gian bất kỳ nam nhi!

"A di đà phật! Chuyện này tham dự không tham dự, toàn bằng tự nguyện! Cũng không bắt buộc, mọi người cần nghĩ kĩ!" Pháp Giới chấp tay đọc một câu Phật hiệu, biết lần này chém đầu kế hoạch quá mức hung hiểm, [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) không cách nào cưỡng bách người không để ý nguy hiểm tánh mạng!

"Sinh tử tự theo thiên mệnh!" Đoạn Vân Lưu trầm giọng nói, mặc dù tâm tình những người này cao ngạo, nhưng xuất thân Vô Đương danh môn cũng tự có một phen ngạo khí, không hạ xuống người sau.

"Lấy trong tay của ta kiếm, thử hỏi đỉnh đầu mấy tầng ngày?" Chu Nguyệt Linh nắm chặt kiếm trong tay, tự có một phen cùng trời tranh mệnh hào khí!

Thấy hai người bọn họ cũng đáp ứng, Pháp Giới khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, "Hai vị như thế phóng khoáng, Tiểu Tăng Tự Nhiên cũng không thể hạ xuống!"

Bọn họ đang lúc mọi người bên trong tu vi chiến lực đều là cao cấp nhất ba người, bọn họ cũng tỏ thái độ, Lý Đạo Chí cùng Tô Mi sắc mặt vô cùng gay gắt.

Tô Mi đôi mắt hoảng sợ, đang muốn nói gì, lại bị Lý Đạo Chí ngăn trở, lời nói không có nói ra, hai người cuối cùng bắt đầu đi đáp ứng.

Lúc này trong sân chỉ có Cổ Phong một người không có tỏ thái độ.

Nhất thời từng đôi mắt phong tỏa ở trên người hắc.

Chu Nguyệt Linh đánh giá Cổ Phong, trong con ngươi mang theo hiếu kỳ.

Nàng muốn nhìn một chút đối mặt đây cơ hồ hắc phải chết chém đầu kế hoạch, này Cổ Phong sẽ như thế nào lựa chọn?

Là hèn nhất lại lui về phía sau? Hay lại là như dũng sĩ như thế đi trước!

"Hắc sẽ không bị dọa hòng a hắc không đi cũng tốt, hắc chút tu vi như vậy đi vậy là gánh nặng, nói không chừng sẽ còn hại mọi người!" Tô Mi miệng lưỡi phiến động, nhón cằm chọc nói, nhìn về phía Cổ Phong ánh mắt tràn đầy khinh thường.

Lý Đạo Chí càng là rất là tán đồng gật đầu.

Đoạn Vân Lưu lạnh lùng quét tới, liền không hề quan tâm đất chuyển qua ánh mắt.

Chính là một cái Giác Tỉnh Cảnh Tam Trọng, có đi hay không cũng không có quan hệ thắng thua, có đáng giá gì để ý!

Pháp Giới mặc dù nụ cười ôn hòa, nhưng trong ánh mắt nhưng cũng mang theo xem thường.

Mọi người thần thái không đồng nhất, không hèn mà cùng đều tràn đầy khinh thị.

Cổ Phong nhưng là nhẹ nhàng cười một tiếng, nhàn nhạt mở miệng.

"Có gì không dám?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Bãi tha ma

"Ừ? Lại đáp ứng!"

Thấy Cổ Phong lại đồng ý tham gia chém đầu kế hoạch, Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu mặc dù đối với thực lực của hắn cũng không coi trọng, cũng không khỏi kinh ngạc.

Bất kể thực lực như thế nào, có thể hạ quyết định như vậy quyết tâm, cũng để cho người không dám khinh thường.

"Một ít người tu vi thấp còn không tự lượng sức, lúc ấy sau khi cũng đừng cản trở. Gặp phải nguy hiểm là không có sẽ cứu ngươi!" Tô Mi âm dương quái khí nói.

"Cổ Phong huynh đệ, ngươi thật muốn tham gia này chém đầu kế hoạch sao? Đối phó Thiên Niên Thụ Yêu, lấy ngươi tu vi sợ rằng nguy hiểm nhất. Nếu là gặp phải, không người nào có thể cứu được ngươi!" Chu Nguyệt Linh nhẹ giọng khuyên nhủ.

Cổ Phong nhưng là lắc đầu, "Luân hồi nhiệm vụ vốn là Cửu Tử Nhất Sinh, tránh là không tránh khỏi! Còn không bằng chủ động đánh ra, như vậy mới có thành công cơ hội!"

Chu Nguyệt Linh khoe mắt mang theo nụ cười, một bộ quả là như thế vẻ mặt.

"Không tự lượng sức!" Lý Đạo Chí lạnh rên một tiếng.

Đối mặt mọi người khinh thị, Cổ Phong không khỏi nghĩ đến ở kiếp trước trên địa cầu thấy một câu nói, đại biểu hắn lúc này tiếng lòng.

"Một quyền bỏ ra sinh tử lộ, hai chân đạp phá thị phi Môn! Ha ha!" Cổ Phong cười lớn một tiếng, cuối cùng dẫn đầu bước nhanh hướng về kia ngàn năm lão yêu chỗ u ám trong rừng rậm đi tới.

"Ta tự tin ta nói sao?" Chu Nguyệt Linh tự lắm bầm, đôi mắt càng ngày càng sáng!

Bất kể này Cổ Phong bây giờ tu vi như thế nào, nhưng hắn không thể nghi ngờ đã có Tu Hành Giả không sợ sinh tử dũng mãnh thẳng tiến tâm cảnh, người như vậy không thể nào cả đời không có tiếng tăm gì.

Chu Nguyệt Linh mũi chân trên đất một chút, cả người đã lướt đi đi.

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu kinh nghi bất định nhìn Cổ Phong bóng người, mơ hồ ý thức được chính mình trước quá mức khinh thị người này.

Có thể bị thiên đạo chọn trúng vào có thể giới Luân Hồi, trên người một nhất định có nào đó không như người thường đặc chất, tuyệt không thể làm người bình thường đối xử!

...

Theo Cổ Phong đám người lần lượt xuyên qua tháp lâm, hướng Lan Nhược Tự sâu bên trong rừng rậm đi tới!

Một tòa cổ thụ chọc trời dựng đứng dựng thẳng đứng ở nơi đó, tàng cây bên dưới là âm u khắp chốn, không có chút nào ánh sáng, tàn mát ra vô tận Âm U cùng Tà Dị!

Nơi đó chính là Thiên Niên Thụ Yêu ổ!

Yến Xích Hà thật cao đứng ở một nơi, hai tay ôm kiếm, nhìn xa xa bọn họ rồi đi bóng người, ánh mắt lạnh giá.

"Các ngươi nếu tìm chết, cũng đừng trách ta không nhắc nhở các ngươi!"

Trong lòng của hắn lại âm thầm buồn bực, những người này tu vi tuy thấp, nhưng căn cơ lại hết sức thuần khiết, hiển nhiên lai lịch bất phàm.

Hắn suy nghĩ một chút, chưa từng nghe nói có một nhà kia tu hành danh môn có bất phàm như thế đệ tử, lại cùng tiến tới đi tìm một cái Thiên Niên Thụ Yêu phiền toái!

Thật là kỳ quái tai!

Nói bọn họ là tuổi trẻ không sợ được, còn là nói bọn họ tự tìm đường chết tốt đây?

Yến Xích Hà trong miệng châm chọc, không lưu tình chút nào, nhưng thân hình búng một cái, lại là xa xa cùng đi.

Kèn kẹt!

Chân đạp trong cành khô bừa trước lúc phát ra gãy thanh.

Rừng cây sâu thẳm, ngay cả chim muông tiếng côn trùng kêu thanh cũng không có, hoàn toàn tĩnh mịch, vô cùng Âm U quý dị, để cho tim người cũng nhắc đến cổ họng, bạch bạch khiêu động lên.

Pháp Giới niệm châu nơi tay, Chu Nguyệt Linh tay nắm một thanh Bích Lam trong suốt trường kiếm... Mọi người toàn tâm phòng bị, không dám khinh thường chút nào.

Kia Tô Mi cùng Lý Đạo Chí hai người một mình đi ở một bên, thỉnh thoảng nói đùa nẩy tiếng, cũng không biết thời điểm hai người cái gì cầu kết chung một chỗ.

Chỉ có Cổ Phong rồi cô đơn đơn đi ở một bên, không có người muốn nói chuyện cùng hẳn đáng về.

Lúc này Chu Nguyệt Linh đôi mắt đảo qua, lại đi tới.

"Cổ Phong, ta luôn cảm thấy ngươi đối với (đúng) luân hồi nhiệm vụ tựa hồ hết sức quen thuộc đáng về! Chẳng lẽ trước ngươi từng có tương tự kinh nghiệm?" Chu Nguyệt Linh vô tình hay cố ý hỏi.

Chơi game, xem tiểu thuyết kinh nghiệm, có tính hay không... Cổ Phong trong lòng lặng lẽ nói.

Đồng thời hẳn càng là âm thầm cảnh giác.

Này Chu Nguyệt Linh là một nội tâm Thất Khiếu Linh Lung nữ tử, chính mình trước biểu hiện quá mức dễ dàng, đưa tới nàng hoài nghi, cho nên hẳn mới đến nói xa nói gần đến xò xét chính mình nội tâm lớn nhất bí mật.

Liên quan tới chính mình là người của hai thế giới chân tướng, Cổ Phong thì sẽ không nhiều nhà một chữ.

Hắn mặt đầy mờ mịt về mặt, nhìn Chu Nguyệt Linh, "Chu nữ hiệp, ngươi đang nói gì?"

Chu Nguyệt Linh thật sâu liếc hẳn một cái, không có lại tiếp tục hỏi nhiều.

Nếu hẳn không muốn nói nhiều, nàng hỏi cũng là vô dụng!

Nếu trong lòng nàng suy đoán là thực sự, sớm muộn cũng sẽ nhìn ra đầu mối!

Cổ Phong trong lòng rét một cái, biết rõ mình chưa có hoàn toàn xóa bỏ Chu Nguyệt Linh hoài nghi, đàn bà này lan tâm huệ chất, tâm tư quả thực quá tỉ mỉ nhạy cảm, xem ra sau này được (phải) càng ngày càng cẩn thận, không thể lộ ra chút nào sơ hở!

Cách đó không xa kia Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu cũng nghi ngờ nhìn tới, lập đi lập lại đánh giá Cổ Phong.

Bọn họ luôn cảm thấy Chu Nguyệt Linh tựa hồ đối với Cổ Phong quá mức để ý, này trên người chẳng lẽ có đến bí mật gì hay sao?

Một đám người mang tâm sự riêng, đi về phía trước.

Theo dần dần đi sâu vào, cây cối rậm rạp, bóng cây cũng càng ngày càng u ám

Tâm tình mọi người cũng vô cùng đè nén, bầu không khí vô cùng quý dị.

Cũng không biết qua bao lâu, trước mắt cảnh tượng rộng rãi trở nên trống trải.

Ngẩng đầu nhìn lại, kia cổ thụ chọc trời đã gần ngay trước mắt, che khuất bầu trời, đem ánh sáng hoàn toàn ngăn cản ở bên ngoài, dưới bóng cây âm u khắp chốn, chỉ có hơi sáng ánh sáng.

Hắc ám lẫn lộn, đưa tay không thấy được năm ngón, tản mát ra Yêu Tà quý mị khí tức, càng là yên tĩnh không tiếng động, không có sinh linh hoạt động dấu hiệu, hoàn toàn tĩnh mịch.

"Cảnh tượng chân thực so với trong phim ảnh còn đáng sợ hơn a!" Cổ Phong hít sâu một hơi, mặt mũi nghiêm túc.

Đoạn Vân Lưu mấy người cũng căng thẳng tâm huyền, mặc dù bọn họ không giống Cổ Phong đối với (đúng) nội dung cốt truyện cảnh tượng có chuẩn bị tâm lý, nhưng là bản năng nhận ra được bọn họ đã cách Thụ Yêu không xa.

Sau đó mới thật sự là nguy hiểm thời điểm, chỉ có ý tưởng nghĩ cách diệt trừ lão yêu bản thể, bọn họ mới có thể hoàn thành luân hồi nhiệm vụ trở về Chủ thế giới!

Bọn họ đã không thể lui được nữa!

Mọi người an định tâm thần, bước chân nhẹ nhàng, chậm rãi về phía trước di động đi.

"Mau nhìn, đó là cái gì?" Lý Đạo Chí âm thanh run rẩy, tay chỉ về đằng trước.

Cổ Phong đám người theo tiếng kêu nhìn lại, từng cái một dạng sâu kín Hokage trên không trung không tiếng động thiêu đốt.

Mà ngay sau đó bốn phía lại vừa là một đoàn một dạng quỷ hỏa vô căn cứ toát ra, xanh rờn, đem bốn phía sự vật chiếu một mảnh xanh lét, Âm U sấm nhân.

Mọi người trong lòng cả kinh, lúc này mới phát hiện dưới chân rõ ràng là từng cục trường mẫn đài tiền cùng cỏ dại mộ bia, ngã trái ngã phải đất té xuống đất, có mộ bia niên đại xa xưa, phía trên chữ viết cũng mờ hồ được (phải) không thấy rõ, từ trong giấy.

"Bãi tha ma!" Cổ Phong trầm giọng nói, về mặt vô cùng ngưng trọng, đến mảnh đất này mang, Thiên Niên Thụ Yêu bản thể cũng sẽ không xa.

Đoạn Vân Lưu các loại (chờ) trong lòng người rét một cái.

Có thể xuất hiện quỷ hỏa, nói rõ nơi đây ít nhất chôn cất hàng trăm hàng ngàn người, tuyệt đối là một cái Âm Sát tập hợp đại hung nơi, tiếp theo còn không biết sẽ phát sinh cái gì!

Chính là quỷ hỏa chỉ có thể dọa một chút người bình thường, lại không dọa được bọn họ những người tu hành này.

Đoạn Vân Lưu đám người tiếp tục tiến lên, quỷ hỏa quay quanh ở bên người, dưới chân đây là một mảnh loạn chôn cất phần mộ, như đồng hành đi ở trong quỷ vực.

Cho dù bọn họ có tu vi trong người, trong lòng cũng không khỏi phạm sợ.

Cổ Phong lại hết sức kỳ quái, hai tròng mắt cẩn thận quét nhìn dưới chân, tựa hồ đang tìm thứ gì!

"Người đang tìm cái gì?" Chu Nguyệt Linh phát hiện hấn khác thường. www.uukanshu.com

"Không có gì?" Cổ Phong cười cười lắc đầu một cái, "Ta chỉ là sợ này trong mộ sẽ nhô ra cương thi cùng nữ quỷ, cho nên cẩn thận một chút!"

"Hừ! Quỷ nhất gan!" Tô Mi ở một bên đi qua, châm chọc một tiếng, "Như vậy sợ hãi liền nhanh đi về! Khác (đừng) đến lúc đó kéo chúng ta chân sau!"

Chu Nguyệt Linh nhàn nhạt nói: "Không việc gì, Cổ Phong huynh đệ! Chính là nữ quỷ còn không làm gì được chúng ta, chỉ có kia Thiên Niên Thụ Yêu mới là lớn nhất nguy hiểm!"

Nàng đôi mắt nhìn chăm chăm cách đó không xa không lồ bóng cây, về mặt vô cùng ngưng trọng.

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu cũng là mắt cười lên.

Này Cổ Phong mới vừa rồi hùng tâm tráng chí đâu rồi, nhưng bây giờ nhất gan như vậy, bất quá sợ hãi cũng bình thường, dù sao chỉ là một Giác Tinh Cảnh Độ Tam Trọng Tiểu Tu Sĩ mà thôi.

Cổ Phong đem trong mắt bọn họ xem thường nhìn ở trong mắt, nụ cười nhưng dần dần thu liễm, đôi mắt phong tỏa ở một cái cách đó không xa một cái nhìn như tâm thường Tiểu Tiểu phần mộ bên trên.

"Ái nữ Niếp Tiểu Thiên mộ!"

Chỉ cần đào ra Niếp Tiểu Thiên tro cốt, liền có thể đưa nàng hồn phách từ Thiên Niên Thụ Yêu nơi đó mang đi, lời như vậy chi nhánh nhiệm vụ liền có thể coi xong Thành!

Nhưng Cổ Phong suy nghĩ một chút vẫn là không có tùy tiện động thủ!

Bây giờ còn chưa phải là thích hợp nhất thời cơ, nếu là kinh động kia Thiên Niên Thụ Yêu, coi như phiền toái!

Hơn nữa Niếp Tiểu Thiên tại Thụ Yêu nơi đó, cũng có thể cho là mình dò thăm càng đa tình báo cáo.

Cổ Phong đem Niếp Tiểu Thiên phần mộ vị trí thật sâu nhớ kỹ trong lòng, chuẩn bị sau này trở lại cứu ra hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ, ngay sau đó hấn xoay người tiếp tục đi đến phía trước.

"Ồ?" Đột nhiên dưới chân hấn tựa hồ bị cái gì cho vấp một chút, thiếu chút nữa ngã nhào trên đất.

Cổ Phong cúi đầu nhìn một cái, trên chân chẳng biết lúc nào bị một khối lụa trắng cho cuốn lấy.

Hấn nhặt lên nhìn một cái, nhất thời sợ hết hồn hết vía.

"Đi mau! Có nội gián! —— Tiểu Thiên!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Là yêu làm tránh

"Không được!" Cô Phong trong lòng bản năng dâng lên không ổn.

Này lựa trắng xuất hiện kỳ hoặc, rõ ràng là Niếp Tiểu Thiên cố ý báo hiệu!

Hắn lúc này vô cùng vui mừng, may cùng Niếp Tiểu Thiên đạt thành giao dịch, nếu không rơi vào người khác trong bầy còn không tự biết!

Nếu như hắn suy đoán không nói vậy, Thiên Niên Thụ Yêu bây giờ sợ rằng đã biết bọn họ người đi đường này chân thực mục đích, vậy cũng thật sự nguy hiểm!

Một cái Gia Tỏa Cảnh Yêu Vương thủ đoạn, nếu đến có chuẩn bị, không phải là bọn hắn những thứ này Giác Tỉnh Cảnh tu sĩ có thể địch nổi!

"Nội gián, ai mới là nội gián?" Cô Phong sắc mặt bất động, đem lựa trắng thu, nội tâm cấp tốc chuyển động, "Chu Nguyệt Linh? Pháp Giới? Hay lại là Đoạn Văn Lưu? ..."

"Không đúng! Những người này không cùng Thụ Yêu cấu kết lý do!" Hắn lắc đầu bác bỏ.

Bởi vì luân hồi nhiệm vụ duyên cớ, bọn họ cùng Thiên Niên Thụ Yêu căn bản là thế bất lưỡng lập, đầu nhập vào đối phương có ích lợi gì? Trừ phi...

Mặc dù biết lần này chém đầu kế hoạch không thể nào biết thuận lợi thậm chí cực kỳ nguy hiểm, nhưng Cô Phong không có tùy tiện mở miệng.

Bởi vì tu vi thấp nhất duyên cớ, hắn trong trong mọi người vốn là Người nhỏ Lờ nhẹ, cho dù nói ra cũng sẽ không có người tin.

Nếu là sự tình không phát sinh cũng còn khá, cùng lắm bị giễu cợt mấy cục, nếu là sau khi tình hình đúng như hắn từng nói, đáng giá nhất hoài nghi ngược lại thành chính hắn, sợ rằng đến lúc đó mọi người mũi dùi chính là hắn!

Như thế chẳng khôn ngoan cỡ chi, Cô Phong thì sẽ không làm!

Trong lòng của hắn nhắc lên một vụn điểm cẩn thận, mật thiết chú ý bốn phía động tĩnh, một khi phát hiện có cái gì không đúng, liền sẽ lập tức lui về phía sau!

Pháp Giới đám người mặc dù không có lấy được nhắc nhở, nhưng bọn hắn cũng nhận ra được một chút có cái gì không đúng!

Thật sự là quá bình tĩnh, bình tĩnh kỳ hoặc!

Mặc dù ban ngày, Thiên dương khí thịnh vượng, yêu ma tránh lui!

Nhưng cái này thụ yêu có ngàn năm đạo hạnh, không thể nào một chút thủ đoạn cũng không có.

Hiện tại trong đám người bọn họ cũng sắp muốn tới gần nó bản thể, nó thể nào một chút phản ứng cũng không có!

Đối với (đúng) yêu mà nói, bản thể nhưng là lớn nhất chỗ yếu, một khi bị hủy, nhẹ thì tu vi đạo hạnh toàn bộ hủy, nặng thì hồn phi phách tán, hài cốt không còn!

Bóng tối bốn phía chiếm đoạt hết thấy ánh sáng, ô ép ép tới nhìn không rõ lắm, tĩnh mịch không tiếng động.

Pháp Giới đám người đã đi tới cổ thụ bên dưới, cũng không có bất kỳ dị trạng phát sinh!

Đơn giản như vậy là được?

Mọi người trong lòng có không thiết thực hoang đường cảm giác.

Nhưng bọn họ đều là tâm trí người quyết đoán, bất kể là cạm bẫy hay lại là cơ hội, thử lại nói!

"Quang minh quyền!" Pháp Giới bắt tay thành quyền, đột nhiên đảo ra, người nhất thời phóng khoáng quang minh, tám Phật quang, chiếu khắp Đại Thiên, Kim Cương uy nghiêm, khu trừ hết thấy Tà Quỷ Yêu Ma!

"Chân Vũ Đãng Ma ấn!" Đoạn Vân Lư tay bấm ấn quyết, đánh về phía Thụ Yêu bản thể.

Võ Đang chính là Chân Vũ Đạo Thống. Chân Vũ Đại Đế chính là dạy Thiên Đế, Bình Thiên Chí Dương Chi Khí mà sống, tà ma khắc tinh!

Dấu tay này thật lớn dương cương, có bao dung Đại Thiên Hải Nạp Vạn Tượng ý, khí thể thật lớn, không thể nhìn bằng nửa con mắt.

"Nga Mi Thiên Hạ Tú!" Chu Nguyệt Linh cũng là một kiếm đâm ra, hay tới đỉnh phong, chẳng qua là một kiếm, nhưng lại siêu quần xuất chúng thiên hạ phong thái.

Trong phút chốc, kiếm quang xẹt qua, chém đoạn mọi phiền não tia (to), vạn pháp toàn diệt!

"Thanh Thành mười hai kiếm!"

"Giết Quỷ Pháp nguyên rủa!"

Lý Đạo Chí cùng Tô Mi hai người mặc dù không có Pháp Giới ba người Siêu Tuyệt thủ đoạn, nhưng ít ra Giác Tỉnh Cảnh Độ Ngũ Trọng tu vi, hay là để cho bọn họ uy lực pháp thuật rất là không tầm thường.

Lẫn nhau so với bọn hắn các hiền thủ đoạn, Cổ Phong liền lộ ra bình thường rất nhiều.

Hắn chìm quất một tiếng, xương sống lên xuống như Đại Long lăn lộn, bàng bạc khí huyết hướng đỉnh mà ra, tạo thành Long Hồ chi hình, mắt trần có thể thấy. Xương cốt ở giữa càng là có hồ gầm tiếng rống ngăm, thật lâu không dứt.

Cổ Phong tay cầm Huyền Thiết Trọng Kiếm, hung hăng trăm kích đi qua, cuối cùng kéo theo tiếng gió rít gào cuồng quyền.

Một lực phá vạn pháp!

Lực đến mức tận cùng, Tự Nhiên cũng có thể Vạn Pháp Bất Xâm.

Nhìn như chất phác kịch cộm công kích, hữu hiệu giống vậy!

Mọi người đồng tâm hiệp lực,

Trong nháy mắt đem mạnh nhất pháp thuật cùng chiêu thức trút ra ngoài.

Ầm!

Một trận nổ vang.

Công kích hợp trong một nơi, nổ lên khói mù, ngăn trở tất cả mọi người tầm mắt.

Nhưng Pháp Giới nhưng là sắc mặt đại biến, "Không được! Mau lui!"

Cổ Phong càng là không nói hai lời, chân nặng nề trên đất đạp một cái, cả người như là mũi tên bắn ra.

Mới vừa rồi công kích bọn họ rõ ràng cảm giác căn bản không có rơi vào thực xử, không có đánh trúng bất kỳ mục tiêu!

Điều này nói rõ bọn họ sở chứng kiến đều là giả!

Chẳng biết lúc nào, bọn họ đã trúng ảo giác!

Khói mù tản ra, viên kia đại thụ che trời sớm đã tan biến không còn dấu tích, nơi đó còn có cái gì lão yêu bản thể.

Ô ô ô!

Quỷ khóc tiếng kêu rên, âm phong trận trận, để cho người rợn cả tóc gáy, sống lưng lạnh cả người.

Từng cái trắng bệch bóng người vô thanh vô tức nổi bông bênh giữa không trung, tóc từ không trung rũ xuống đều phải chạm đến mặt đất, bọn họ mặt mũi rũ thấp, để cho người căn bản không thấy rõ diện mục.

"Trần Quý!" Đoạn Vân Lư thanh khàn khàn nói.

Cổ xưa có nói: Tiếp tay cho giặc!

Nghe nói bị Ác Hồ ăn người cũng sẽ biến thành Trần Quý, vẫn kỳ lân, làm hại nhân gian.

Nhưng yêu ma càng phải như vậy, bọn họ có thể luyện hóa Thiên vạn linh hồn phách cho mình sử dụng, hóa thành Quỷ Bộ!

Ô ô ô!

Hắc Phong nổi lên, âm phong cuốn.

Những Trành Quỷ đó thân thể cấp tốc, hóa thành một đoàn đoàn Âm Sát con lóc, đem mọi người bao quanh vây ở trong đó.

Quỷ Trảo Quỷ Ảnh lóc lên, móng tay càn là đen nhánh bích lục, hiển nhiên có Kịch Độc, một khi bị phá vỡ vết thương, âm độc vào cơ thể, một thời ba khắc cứu được không chữa, sẽ thân thể thối rữa, trở thành giống vậy Trành Quỷ!

Là yêu làm trành!

Chân chính là yêu làm trành!

Pháp Giới đám người không dám khinh thường, www.uukanshu.com khăn thủ bên người, không dám lộ ra chút nào sơ hở.

Mà Cổ Phong đã sớm chuẩn bị, còn không chờ Trành Quỷ xuất hiện, vậy lấy hiểu rõ lướt đi đi.

Mất thấy hấn liền muốn thoát khỏi Thụ Yêu bản thể phạm vi, đột nhiên một đạo Tinh Hồng Sơn đầu lưỡi to từ mặt đất nhô ra, phía trên phủ đầy tanh hôi dịch nhờn, chông giăng đầy, hung hăng hướng Cổ Phong cuốn qua đi lên.

"Không được! Đây là lão yêu đầu lưỡi!" Cổ Phong trong lòng hoảng sợ, không dám chống cự.

Tay hấn giờ ngàn cân Cự Kiếm, người lực lượng hội tụ hung hăng trăm kích đi qua, để cho lão yêu đầu lưỡi cũng dừng dừng một cái.

Cổ Phong lại cảm thấy có một cỗ bàng nhiên đại lực phản chấn tới, thân hình nhất thời bay rót ra ngoài, lún nửa roi vào Trành Quỷ bày thành công trong trận pháp.

Trận trận sát khí âm hàn xông thẳng trong cơ thể, tựa hồ muốn hấn máu thịt linh hồn cũng cho hoàn toàn đông lại.

Không được một chút thời gian hấn liền người cứng ngắt, trên da càn là kết xuất màu xanh đen băng sương, không thể động đậy.

Hây A...!

Cổ Phong giải cảm giác không ổn, vận chuyển lên Long Hồ hô hấp pháp, hô hấp hô hấp

Tim bùng bùng nháy lên, tiếng như chung cổ.

Người khí huyết cũng cấp tốc vận chuyển, nóng bỏng như nham tương, mãnh liệt nhiệt lượng từ trong cơ thể sâu bên trong xông ra.

Trong nháy mắt hấn phảng phát hóa thành một cái lò lửa lớn, đem xâm vào bên trong cơ thể âm khí tách ra hết sạch.

Nhưng Cổ Phong cũng cũng không hơn gì, cưỡng ép kích thích khí huyết nhất là hao tổn nguyên khí, không phải vận bắt đắc dĩ không thể tùy tiện vận dụng!

Lúc này Trành Quỷ cấp bách bay, Quỷ Trảo tàn phá, đã đem đám đông bao vây ở trong đó.

Thiên Niên Thụ Yêu đầu lưỡi càn là khắp nơi du đãng, tìm kiếm mọi người sơ hở, muốn nuốt người tinh khí, ăn người máu thịt!

Trong lúc nhất thời Cổ Phong đám người bị nặng nề vây khốn, lên trời xuống đất, không chỗ có thể trốn!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ma thể ngút trời

Trành Quỷ tàn sát bừa bãi, Quỷ Trảo bên trên hiện lên xanh lét Kịch Độc.

Quỷ Ảnh trùng điệp, tạo thành từng đạo con lóc, đem mọi người bao vây trong đó.

Lão yêu lười dài cẳng là dưới đất khắp nơi du động, thỉnh thoảng dưới đất chui lên, công kích người chưa chuẩn bị.

"Mọi người đoàn kết lại với nhau! Không muốn qua loa công kích!" Chu Nguyệt Linh một cái Bích Lam trường kiếm múa múa sinh ra gió, kiếm quang lạnh lùng, vờn quanh ở bên người, đem những Quỷ Trảo đó Âm Sát từng cái cho đỡ ra!

Theo nàng một tiếng quát to, Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu hai người cũng xít tới gần.

Pháp Giới người đại phóng kim quang, hóa thành một người Kim Nhân, bàn tay liên tục đánh ra!

Những Trành Quỷ kia chạm đến to lớn dương cương kim quang, nhất thời phát ra nung khét lại kêu thảm thiết, cả người bốc ra tanh hôi khói đen, dần dần hư vô.

"Chân Vũ Đại Thủ Ấn!" Đoạn Vân Lưu tay áo lung lay, trên người trắng đen Thái Cực bát quái đạo bào không ngừng tung bay, bấm Thủ Ấn, lẳng không đánh ra.

Một tia sét trên không trung chợt lóe lên, ác quỷ bị hung hăng đánh trúng, nhất thời phát ra tê tâm liệt phế gầm to, khói đen bốc lên, chỉ chốc lát liền hồn phi phách tán.

Lấy ba người bọn họ là chủ lực, Lý Đạo Chí cùng Tô Mi ở một bên hiệp trợ công kích, trong lúc nhất thời cuối cùng chia vào Trành Quỷ vây công.

Mà cách đó không xa.

Ầm!

Mặt đất chấn động!

Một cái To lớn đầu lưỡi to từ mặt đất lặn lên mà ra, phía trên gai ngược chảy xuống tanh hôi dịch nhờn, rơi xuống mặt đất cuối cùng phát ra tí tách tiếng ăn mòn.

Đầu lưỡi trên không trung co rúc, giống như cái to lớn mồm xà, hướng Cổ Phong cuốn qua đến, muốn đưa hắn trở thành đến miệng con mồi hoàn toàn chiếm đoạt!

Ô ô ô!

Thấy Cổ Phong một người lạc đàn, những Trành Quỷ đó áo trắng tung bay, phát ra thê lương gầm to, thẳng hướng Cổ Phong nhào qua.

Xâm nhập cốt tủy rừng mình, Cổ Phong thân thể cứng đờ, không khỏi run một cái.

Mà kia thụ yêu đầu lưỡi đã gần ngay trước mắt.

"Không được!" Chu Nguyệt Linh xa xa nhìn tới, không khỏi phát ra một trận khê kêu, "Cổ Phong huynh đệ gặp nguy hiểm!"

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu liếc nhau một cái, mặt đầy bất đắc dĩ.

Mặc dù nói xuất thân nhà lòng dạ từ bi, nhưng bọn hắn bây giờ lâm vào ác quỷ trong vòng vây tự lo không xong, căn bản không có dư thừa lực lượng tới cứu người.

Phảng phất đã thấy Cổ Phong trong lão yêu dưới ma chướng chết thảm bộ dáng, Pháp Giới mặc niệm Phật hiệu, mặt đầy từ bi.

"Tiểu tử này tu vi không cao, còn nhất định phải đến tìm cái chết, thật là không tự lượng sức!" Bị ác quỷ gắt gao dây dưa kéo lại, Lý Đạo Chí cùng Tô Mi hai người nhìn Cổ Phong cần phải rơi vào vạn kiếp bất phục cảnh, ánh mắt lạnh lùng như băng, phảng phất đang nhìn một người chết.

...

Gay mũi hơi thổi đập vào mặt, ác quỷ trên không trung phiêu động, cuốn lên trận trận âm phong, gào thét không dứt!

Cổ Phong giống như thẳng vào hầm băng bên trong một dạng huyết dịch đông, hô hấp phun ra khí tức cũng cấp tốc đóng băng Ngưng Sương.

Hắn tâm rơi vào đáy cốc, trước có ác quỷ, sau có lão yêu, chỗ hắn Cảnh đã vô cùng nguy hiểm!

Sống còn lúc, Cổ Phong đột nhiên gầm lên lên tiếng, bản năng kích thích tất cả sinh mệnh tiềm lực!

Hãy A...!

Hắn người cũng cấp tốc run rẩy, mỗi một cái cơ kiện cũng rung rung, giống như cái con rồng nhỏ, lực lượng hội tụ, như trăm sông đổ vào biển, hội tụ thành một cái cứ điểm!

Cổ Phong sắc mặt đỏ lên, đỉnh đầu cuối cùng có khói mù nhiễm nhiễm dâng lên, mắt trần có thể thấy, có Long đình tiếng hổ gầm từ trong đó truyền ra.

Những ác quỷ đó một khi đến gần, chỉ cảm thấy một cổ Sí Dương Hạo Nhiên khí tức hướng mặt mà tới.

Như thế nồng nặc thân thể con người dương khí, là bọn họ chưa bao giờ từng gặp phải, Quỷ Sát âm khí cùng dương khí đụng lẫn nhau niết diệt, hóa thành vô hình.

Bọn họ phát ra trận trận lệ hồng, bị này hơi nóng vừa xông, thân hình hư vô tựa hồ cần phải tiêu tan!

Nhất thời ác quỷ nghiêm mật trong vòng vây cũng tán loạn đứng lên.

Lần nữa kích thích khí huyết, Cổ Phong người không một chỗ nào là không đau, giống như là tan rã.

Nhưng lúc này không phải là dừng lại thời điểm.

Rầm rầm rầm!

Đất rung núi chuyển!

Kia Sơn đầu lưỡi to giống như con cự mãng hung hăng quần quanh tới.

Cổ Phong hai tay dùng lực, giờ kiếm trước người, đột nhiên chặn lại.

Như Thái Sơn Áp Đình, lực lượng khổng lồ đánh vào tới, Cổ Phong mượn lực nhảy lên, cả người như là mũi tên từ ác quỷ vòng vây không cản trở bên trong lao ra.

Thân hình hần xẹt qua hơn 10m khoảng cách, từ không trung nặng nề đập xuống đất, rơi vào Chu Nguyệt Linh các loại (chò) bên người thân.

Mặc dù vô cùng chật vật, nhưng hần vẫn thành công!

Cổ Phong chỉ dựa vào sức một mình liền từ ác quỷ cùng lão yêu đồng thời vây giết bên trong lao ra.

Pháp Giới đám người mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Đầu tiên là bùng nổ khí huyết giải khai ác quỷ vòng vây, rồi cùng lão yêu đối kháng chính diện, bằng vào đối phương lực lượng chạy thoát!

Này sinh từ một đường ở giữa vừa yêu cầu đối với (đúng) thực lực bản thân tình diệu khổng chế, cũng cần can đảm cẩn trọng, không sợ nguy hiểm, giữ tuyệt đối tinh táo, hơi có bất trắc chính là táng thân yêu mệnh, hải cốt không còn kết cục bi thảm!

Loại này đem sinh từ không để ý từ đó tuyệt cảnh cầu sinh quyết đoán ngay cả bọn họ cũng khó mà làm được, đối với một cái Giác Tinh Cảnh Tam Trọng tiểu tu sĩ mà nói càng là ít ỏi khả năng!

Nhưng sự thật chính là sự thật, phát sinh ở trước mắt, không cách nào cãi lại.

Trùng hợp hay là thực lực?

Trong lúc nhất thời bọn họ cũng không biết phân rõ.

"Long Hồ hô hấp pháp!" Đoạn Vân Lưu quát khê lên tiếng.

Võ Đang Sơn, Long Hồ Sơn đều là Đạo Giáo số một số hai tu hành Đại Phái, Đoạn Vân Lưu đối với (đúng) Long Hồ Sơn công pháp tu hành đương nhiên sẽ không xa lạ!

Khi thấy Cổ Phong khí huyết Thành Long hồ Dị Tượng, hần trước tiên liền nhận ra, trong lúc nhất thời mặt mũi nham hiểm.

Long Hồ hô hấp Pháp Danh danh hiệu đồng giai khí lực số một, luyện đến mức tận cùng, càng là có một long một hồ lực lượng, được xưng tu hành điện cơ chí cao pháp môn, cùng Võ Đang Sơn Quy Xà hô hấp Pháp Tướng cùng nổi danh!

Này Cổ Phong tu vi mặc dù nhỏ yếu, nhưng có môn này hô hấp pháp trong người, tiềm lực khó mà dự đoán, tất trên Lý Đạo Chí cùng Tô Mi hai người.

Xem ra sau này tuyệt không thể coi thường người này!

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu nhìn nhau gật đầu, hiển nhiên nghĩ đến một nơi.

Chu Nguyệt Linh trông mắt như thu thủy, www.uukanshu.com ánh chiếu ra Cổ Phong bóng người, càng phát ra trầm tĩnh đứng lên.

Rống!

Đột nhiên Hắc Phong đại chấn.

Một cái bán nam bán nữ, không âm không dương âm thanh lên đến, thanh khàn khàn âm u, giống như câu hồn Ma Âm, thẳng vào lòng người.

"Các ngươi những thứ này nhai con, liền nói đi cũng chưa tới nhà, liền dám đến tìm Mỗ Mỗ ta phiền toái! Thật là không tự lượng sức, hôm nay các ngươi cũng muốn trở thành Mỗ Mỗ ta trong miệng thịt món ăn trên bàn!"

Kiệt kiệt Kiệt!

Âm lãnh kia tiếng cười lớn không ngừng, tràn đầy đối sinh linh thêm thường cùng tham lam, hận không được đem Cổ Phong đám người máu thịt cùng linh hồn cũng hoàn toàn nuốt vào trong bụng, hưởng thụ kia âm áp máu người nuốt vào trong bụng khoái cảm!

Ô ô ô!

Đám quý gào thét bi thương!

Hắc ám lẫn lộn, giống như Thiên Khung sụp đổ, ngay đầu đập xuống.

Cổ Phong đám người còn chưa kịp phản ứng, đã bị trong nháy mắt bao phủ.

Khắp nơi nhìn lại đưa tay không thấy được năm ngón, thỉnh thoảng có quý ảnh gào thét mà qua, một đôi vụn vụn khuôn mặt dữ tợn chột lóc lên, gào thét bi thương không dứt, Quý Trào dày đặc.

Thiên địa đều bị Mỗ Mỗ yêu lực cho bao phủ, hóa thành nhất phương Quý Vực, đưa bọn họ hoàn toàn giam ở trong đó.

Ma thể ngút trời!

Cổ Phong về mặt vô cùng ngưng trọng.

Ở nơi này lẫn lộn trong bóng tối, hắn cảm nhận được thế gian tối cực hạn căm ghét, u ám cùng kinh khủng.

Yêu Lực mệnh mông!

Cổ Phong đám người giống như trong đại dương thuyền nhỏ, tùy thời tùy khắc có Thuyền hủy người mất nguy hiểm.

"Đây chính là Gia Tỏa Cảnh Yêu Vương thực lực sao? Thật là đáng sợ!" Pháp Giới các loại (chờ) mất người bên trong tất cả đều là hoảng sợ.

Thụ Yêu ngàn năm tu hành đạo hạnh, Yêu Lực thật là vô cùng vô tận, làm cho không người nào có thể phản kháng.

Cổ Phong quả quyết mở miệng.

"Không được! Nơi này bị Thụ Yêu bản thể bao phủ, đã tạo thành nhất phương ngăn cách thiên địa lĩnh vực, hoàn toàn là nó sân nhà! Chúng ta phải mau sớm phá vòng vây!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Phá vòng vây

Mỗ Mỗ là một viên Lan Nhược Tự tu hành Thiên Niên Thụ Yêu, dưới tàng cây chính là bãi tha ma, trăm ngàn năm qua nơi đây chôn giấu Vô Danh thi thể sợ có hàng ngàn hàng vạn, âm khí hội tụ, nơi đây đã thành thế gian ít có đại hung nơi.

Thụ Yêu được (phái) Thi Khí Quý Sát, ăn người đầu, phệ nhân Hồn, hút Dương Bỏ Âm, luyện thành một thân mệnh mông vô cùng Yêu Lực.

Bản thể lớn, càng là liếc mắt nhìn không thấy bờ, che khuất bầu trời, thậm chí ngăn cách Thiên địa.

Rõ ràng bây giờ Thiên địa sáng choang, dương khí lên cao, nhưng yêu dưới cây, bóng tối bao trùm, âm khí giăng đầy, tạo thành nhất phương Quý Vực.

Đoàng đoàng đoàng!

Nhánh cây tán loạn, giống như là từng con từng con móng nhọn hung hăng bắt tới.

Bạch y tung bay, cuốn lên trận trận âm phong, Quý Ảnh trùng điệp!

Cổ Phong đám người lồm sồm có Quý Vực bên trong, không cách nào thoát thân, chỉ lát nữa là phải rơi vào vạn kiếp bất phục cảnh.

"Nơi đây không phải là đất lành! Chúng ta phải mau sớm phá vòng vây!" Cổ Phong trầm giọng nói.

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu cũng là gật đầu, Cổ Phong nói cũng đúng là bọn họ muốn nói.

Nói cũng là kỳ quái!

Này lão yêu từa hồ đã sớm biết bọn họ muốn tới, đầu tiên là bày ảo giác mê muội bọn họ tầm mắt dẫn dụ bọn họ đi sâu vào, lại một lưới bắt hết bọn họ!

Cái này quả thực quá kỳ hoặc!

Tựa hồ này lão yêu đã sớm biết bọn họ mục tiêu một dạng hơn nữa trước thời hạn làm xong mai phục!

Nếu hết thấy các thứ này là thực sự, như vậy vấn đề tới!

Này lão yêu lại là làm thế nào biết?

Pháp Giới đám người không đoán ra không nghĩ ra, trong lòng nòng nặc chẳng lành cảm giác.

"Các vị, không nên nương tay! Này ngàn năm lão yêu có thể khống chế hơn ngàn ác quỷ, Yêu Lực ngút trời! Bây giờ chúng ta đã mất đi tru diệt nó khả năng, phải mau sớm thoát đi nơi đây! Có thù đoạn gì liền sử xuất ra a" Chu Nguyệt Linh nùng nịu quát lên, nàng hai tay dâng một cái óng ánh trong suốt ngọc bội, thần quang tràn ra, giăng đầy Long văn phượng Triện, hiển nhiên không phải là tục vật.

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu đám người gật đầu, cũng minh bạch sự thái đã đến vạn phần thời khắc nguy cấp, không thể lại nương tay!

Pháp Giới tay cầm một chuỗi Quang Hoa nội liễm Thiên Ý mùi hương niệm châu, Đoạn Vân Lưu đơn tay nắm chặt một cái trắng khuyết trường đao, Phong Nhận như cầu, tán phát ra trận trận khí lạnh.

Lý Đạo Chí tay cầm một quyển lá bùa, Tô Mi cầm trong tay một cái Lục Lạc Chuông!

Những thứ này đều là bọn họ từ Thiên Đạo bên trong hồi đoái Dị Bảo, đều có Kỳ Năng!

Chỉ có Cổ Phong trong tay một cái đen nhánh Trọng Kiếm, công kênh không chịu nổi!

"Tiến lên!" Sâu trong bóng tối sáng lên một đôi máu mắt đỏ, nhìn bọn hắn chằm chằm trong tay Dị Bảo, tràn đầy khiếp sợ và tham lam.

Ác quỷ nhóm kêu thảm, xông lại.

Chu Nguyệt Linh ngọc bội trong tay phảng phất ứng được cái gì, nhàn nhạt vương xuống ánh sáng xanh đi xuống, phía trên Ấn hiện ra một tòa Bồ Tát hình ảnh, mặt lộ vẻ từ bi, thương hại thể nhân!

Những ác quỷ kia bị thanh huy rơi vãi bên trong, trên mặt dữ tợn hoàn toàn tiêu tán, trở nên vô cùng an lành, dần dần biến mất tại chỗ.

"Phổ Độ Thiên Quang!" Pháp Giới kêu lên một tiếng, kinh nghi bất định nhìn Chu Nguyệt Linh ngọc bội trong tay.

Phổ Độ Thiên Quang có thể Độ Hóa ác quỷ thăng thiên, phù hợp Phật Môn đại từ bi ý, ngọc bội này tất nhiên là Phật Môn Trọng Bảo!

Nhưng bây giờ không phải là kinh ngạc thời điểm, Pháp Giới trấn định tâm thần, chân nguyên rót vào niệm châu bên trong.

"Kim Cương châu!"

Niệm châu không tiếng động bay tới không trung, tiêu tán ra kim quang nhàn nhạt!

Sau một khắc niệm châu bạo tán, hướng bốn phương tám hướng bắn tới.

Kim quang như mũi tên, những ác quỷ kia một khi bị đánh trúng nhất thời giống như đứt cánh chim từng cái rơi xuống trên đất.

"Lãnh nguyệt đao!"

Đoạn Vân Lưu quát khẽ, loan đao trong tay như khe cong Lãnh Nguyệt, tàn mát ra thấu xương rùng mình, dưới chân hắn nơi cuối cùng lấy mắt trần có thể thấy tốc độ đồng kết.

Ác quỷ vốn là Thiên âm khí hội tụ mà thành, chí âm chí Hàn!

Nhưng tại này cổ lãnh ý bên dưới, bọn họ lại cũng là phát ra kinh hoàng gầm to, liên tiếp lui về phía sau.

"Ngũ lôi phù!"

Rầm rầm rầm!

Tiếng sấm nổ vang, lá bùa không gió tự cháy, hóa thành Ngũ Lôi nện ở Thụ Yêu đầu lưỡi, nhất thời khiến nó phát ra gào lên đau đớn âm thanh.

Đinh linh linh!

Lục Lạc Chuông âm thanh cấp tốc chiến minh,

Phát ra nhẹ nhàng phiêu miểu thanh, mang theo nào đó thẳng vào Linh Hồn Lục Lượng, để cho đầu óc người hôn mê, buồn ngủ.

Ác quỷ môn từng cái mặt mũi dờ dẫm, Tĩnh Tĩnh nổi bông bênh giữa không trung, không nhúc nhích, trên mặt càng là mang theo nụ cười quỷ dị, vô cùng sấm nhân.

Chu Nguyệt Linh, Pháp Giới đám người các hiền thần thông, trong lúc nhất thời yêu quỷ thế công cũng theo đó đại loạn!

"Đáng chết! Các người những thứ này nhai con noi nào đến pháp bảo!" Trong bóng tối vang lên Thụ Yêu thở hổn hển thanh.

Cổ Phong Trọng Kiếm nơi tay, toàn lực chém đến.

Thụ Yêu nhánh cây cành cây giống như từng cái bàn tay từ bốn phương tám hướng bắt tới, đều bị một trong số đó chém một cái đoạn!

Ầm!

Lại vừa là một tiếng nổ vang.

Mọi người đồng tâm hiệp lực, thế công hội tụ đến đồng thời, rốt cuộc đem ác quỷ vòng vây bắt một cái lỗ hồng thật to, mơ hồ có ánh sáng chiếu vào.

"Cơ hội tốt! Đi mau!" Chu Nguyệt Linh đôi mắt co rụt lại, quát nhẹ lên tiếng.

Chúng người vui mừng, bóng người cấp tốc lướt đi đi.

Cổ Phong chân trên đất nặng nề đạp một cái, thân hình đạp đất vọt lên, thẳng tắp bắn ra.

Mặc dù thân hình so với bất chấp mọi thứ người tiêu sái, nhưng tốc độ lại không chậm chút nào, thậm chí mơ hồ trong chúng nhân chi thượng!

Đây là thuần túy lực lượng thân thể mang đến cấp tốc, Long Hồ hô hấp pháp coi như cao cấp nhất Hồng Hoang cấp hô hấp pháp, chẳng qua là Giác Tĩnh Cảnh Đệ Tam Trọng nhưng là cho thấy quá mức Thần Dị!

"Ngăn bọn hắn lại cho ta!" Sâu trong bóng tối vang lên nhọn tiếng gào.

Rậm rạp chằng chịt Quỷ Ảnh tái hiện hiện lên, giống như là thủy triều chật chội lao tới.

Kia vòng vây lỗ hồng cũng ở đây cấp tốc khép lại thu nhỏ lại!

Cổ Phong đám người toàn lực phá vòng vây, trong tay càng là không chút nào hàm hồ, chân nguyên pháp thuật không muốn sống đất sử xuất ra.

Thiên Niên Thụ Yêu Vô Dị quỷ chúng, đạt tới hàng trăm hàng ngàn!

Nếu không phải phá vòng vây đi ra ngoài, bọn họ cũng sẽ bị đám quỷ cho gắt gao dây dưa kéo lại.

Kiến nhiều có thể cản chết Voi!

Cho đến lúc này, dù bọn hắn tu vi cao hơn nữa, Dị Bảo lợi hại hơn nữa, cũng khó bảo toàn tánh mạng!

Bây giờ là bọn họ cơ hội duy nhất!

Tuyệt đối không thể bỏ qua, không được hiểu rõ nhất định phải chết!

Mỗi một người cũng cắn chặt hàm răng, liều mạng đi về phía trước.

Rốt cuộc trước mắt mọi người rộng rãi sáng ngời, quỷ chúng khép lại trong nháy mắt bọn họ đồng loạt xông ra.

Bên tai quỷ khóc tiếng kêu rên cấp tốc lui bước, tan biến không còn dấu tích!

Cổ Phong đám người ánh mắt quét tới, phát hiện bất ngờ trở lại trong rừng rậm, đỉnh đầu ánh mặt trời nhàn nhạt bỏ ra, phảng phất từ Quỷ Vực trở lại nhân gian!

Mà quay đầu lại nhìn lại, bọn họ phía sau càng là một vùng tăm tối, không ngừng lẫn lộn, giống như là một cái không đáy Ma Quật cắn nuốt thế gian bất kỳ sinh linh, nhìn thấy giết mình!

"Rốt cuộc phá vòng vây đi ra!" Mọi người trong lòng buông lỏng một chút, trong lòng âm thầm may mắn.

Thật là Cửu Tử Nhất Sinh!

Bọn họ không nghĩ tới chính mình rơi vào Thiên Niên Thụ Yêu trong bẫy còn có thể toàn thân trở ra, www.uukanshu.com thật là quá vui mừng!

Bọn họ từng cái trên mặt lộ ra sống sót sau tai nạn vui mừng.

Cổ Phong nhưng là mặt mũi không có chút nào vui mừng, ánh mắt sắc bén, chăm chú nhìn kia thụ yêu chỗ hắc ám sào huyệt, trầm giọng nói: "Nơi này còn chưa an toàn! Không thể khinh thường, chúng ta phải mau rời đi!"

"Sợ cái gì? Đường đường một người đàn ông, lại là một tên quỷ nhát gan!" Tô Mi mặt đầy khinh thường, cơ cười nhạo nói: "Chúng ta bây giờ đã rời đi Thụ Yêu Quỷ Vực, trở lại nhân gian. Dưới thái dương, những Âm Sát đó sinh yêu ma thì không cách nào đặt chân! Thách nó cũng không dám lại làm dữ!"

Cổ Phong lắc đầu không nói, không để ý đến nàng, lại là liều mạng hướng bước gấp rời đi, hận không thể cách nơi này càng xa càng tốt!

Luân hồi trong nhiệm vụ chuyện gì cũng có thể phát sinh, vừa mới thoát khỏi ma chướng cứ như vậy khinh cuồng khinh thường, đơn giản là tìm chết!

Hắn cũng không muốn cho những thứ này người chôn theo!

Nhìn Cổ Phong cấp tốc rời đi bóng người, Tô Mi khinh thường cười một tiếng, "Không cần phải để ý đến hắn! Người này uống là Dị Nhân, nhát gan như vậy, thật là quá mất hết chúng ta người tu hành mặt!"

Thấy nàng nói chuyện khó nghe như vậy, Chu Nguyệt Linh nhưng là đẹp mắt nhú mày một cái, đang muốn nói chuyện!

Sau một khắc, dị biến nảy sinh!

Nàng bản năng cảm thấy không ổn, thân thể bay vút đi ra ngoài.

Phốc phốc phốc!

Trên mặt đất đột nhiên bắn ra mấy trăm đầu sợi rết, giống như măng xà lại quần về mọi người.

Pháp Giới đám người rùng giân lên tiếng, rít rút xuất thủ!

Đột nhiên vang lên sợ hãi một hồi cực kỳ thét chói tai!

Ánh mắt mọi người quét tới, bất ngờ thấy Tô Mi mặt mũi dữ tợn vận vẹo, đồng tử phóng đại, tất cả đều là kinh hoàng!

Nàng người đều bị Thụ Yêu sợi rết cho cuốn lấy, liều mạng hướng trong bóng tối kéo đi!

"Cứu ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Huyền cảnh

"Cứu ta!"

Tô Mi mặt mày méo mó, phát ra sợ hãi cực kỳ tiếng hét chói tai.

Nàng người đã bị rễ cây cho kéo chặt lấy, giống như là có một con to lớn mồm xà ký thác kéo lấy đến nàng, thẳng hướng hắc ám Ma Quật mà đi.

"Mi nhi!" Lý Đạo Chí con mắt vành mắt sắp nứt, chính muốn tiến lên!

Đoàng đoàng đoàng!

Mặt đất chấn động, lại vừa là mười mấy cái rễ cây giống như Đại Xà lại nhô ra, liều mạng rút ra đánh tới.

"Chân Hỏa phù!"

Lý Đạo Chí trong tay phù chú trên không trung lơ lửng bay phát phối, đột nhiên tuôn ra ngọn lửa, đem các loại rễ cây cháy hết.

Hắn bước gấp chạy tới.

Thấy hắn đến gần, Tô Mi đưa ra một cái tay, trong con ngươi tất cả đều là nước mắt cùng cảm động.

Mất thấy chỉ có một bước ngắn là có thể đem Tô Mi cứu ra ma chương, Lý Đạo Chí ánh mắt một mảnh ôn nhu, "Tô Mi! Đừng sợ, ta tới cứu ngươi..."

Lời còn chưa dứt!

Phốc phốc phốc!

Trên mặt đất lại trong nháy mắt có hàng trăm cây to lớn rễ cây bắn ra, giống như là từng cái không ngừng vũ động thân thể Đại Xà cuốn qua đến, so với trước kia số lượng càng là nhiều gấp bội!

Rễ cây lẫn nhau lần lượt thay nhau, giống như là chặn một cái thành tường, đưa hắn cùng Tô Mi hoàn toàn chia lìa!

Nhìn như cái tay có thể đựng khoảng cách trở nên giống như trời cùng đất như vậy xa xôi.

"Không được!" Lý Đạo Chí phát ra một tiếng tê tâm liệt phế tiếng gào.

"A! ..." Sợ hãi một hồi hét chói tai.

Tô Mi bị rễ cây kéo vào trong bóng tối, thanh âm lưu lo biến mất, vô thanh vô tức!

Lý Đạo Chí trong tay lá bùa bay phát phối, hóa thành Lôi Điện, ngọn lửa, thiểm điện... Điện cuồng phun phun ra ngoài.

Nhưng những cây đó rễ cây giống như vô cùng vô tận một dạng một khi bị hủy, ngay lập tức sẽ có mới sợi rễ nhô ra, chỉ lát nữa là phải tạo thành một vòng vây đưa hắn bao phủ hoàn toàn trong đó.

"Đi mau!" Pháp Giới gầm hét nói, cánh tay duỗi một cái, xách ở hắn cổ áo, xoay người đi ra ngoài.

"Buông ta ra, ta muốn cứu Tô Mi!" Lý Đạo Chí liều mạng kêu to.

Ầm!

Một cái tay đao trầm kích tới.

Lý Đạo Chí đầu như bị đòn nghiêm trọng, tiu ngưu xuống, đã hôn mê.

"Ngươi đây là... ?" Đoạn Vân Lưu kinh ngạc nói.

Chu Nguyệt Linh mặt mũi nhàn nhạt, "Hắn đã mất lý trí! Chúng ta vẫn chưa hoàn toàn chạy ra khỏi Thụ Yêu Yêu Lực phạm vi, đã chết một cái Tô Mi, không còn đánh gạt xiêu hấn, hắn không sống, sẽ còn trễ nải môn chạy thoát thân thời gian, chúng ta cũng sống không được!"

Pháp Giới gật đầu, đem Lý Đạo Chí vác trên người, biết Chu Nguyệt Linh cách làm không thể nghi ngờ là sáng suốt nhất lựa chọn.

"Đi!" Đoạn Vân Lưu cũng không ở do dự, ba người đuổi sát Cổ Phong bóng người đi.

Bởi vì Cổ Phong quả quyết rời đi, hoàn toàn tránh Thụ Yêu sợi rễ công kích, đã xa xa đưa bọn họ bỏ lại đằng sau!

Pháp Giới, Chu Nguyệt Linh, Đoạn Vân Lưu ba người vô cùng than thở, lúc này bọn họ mới hiểu được, Cổ Phong lựa chọn ra sao kỳ sáng suốt!

Trong luân hồi trong nhiệm vụ, chuyện gì cũng có thể xảy ra, thực lực cường đại cũng không có nghĩa là hết thấy, chỉ có thật cẩn thận mới là một cái luân

hồi vô giả trọng yếu nhất phẩm chất!

Mà đây cũng là Cổ Phong rõ ràng đang lúc mọi người bên trong thực lực nhỏ yếu nhất, lại có thể tồn tại đến nay nguyên nhân lớn nhất.

Bọn hắn bây giờ ngay cả lão yêu ngay mặt cũng không thấy đến, luân hồi tiểu đội đã tổn thất nặng nề, Trịnh thành, Quách Ứng Long, Hồ Hùng, Tô Mi kia một cái không thể so với Cổ Phong tu vi, thực lực cường đại hơn nhiều!

Nhưng bọn hắn đều nhất nhất mất mạng trong Thiên Niên Thụ Yêu dưới ma chú!

Một nghĩ tới chỗ này, Pháp Giới trong lòng ba người liền vô cùng nặng nề, càng cảm nhận được luân hồi nhiệm vụ tàn khốc!

Chém đầu kẻ hoạch hay lại là quá mức lỗ mẫm!

Việc trải qua lần này thất bại, bọn họ cũng không dám... nữa hành động thiếu suy nghĩ!

Trọng yếu nhất là, bọn họ cảm thấy có lẽ hẳn nghe nhiều nghe Cổ Phong ý kiến!

Mấy lần hiểm cảnh, mỗi một lần Cổ Phong cũng có thể toàn thân trở ra, này không khỏi chứng minh hắn phán đoán ra sao kỳ sáng suốt!

Đơn giản là biết trước!

Tựa hồ ngay từ đầu, hắn liền đối với (đúng) luân hồi nhiệm vụ có vượt xa người thường lý giải!

Trong lòng có rất nhiều nghi hoặc,

Nhưng bây giờ không phải là quán quít lúc này!

Ba người bọn họ đuổi theo Cổ Phong bước chân cấp tốc hướng rừng rậm bên ngoài đi.

Suru suru!

Tiếng xé gió không ngừng, Cổ Phong ở phía trước, Pháp Giới ba người ở phía sau, Lý Đạo Chí chính là bị Pháp Giới gánh trên người, thân hình cấp tốc!

Mà phía sau bọn họ dưới đất lại phát ra lã chã tốc dồn dập thanh âm, tựa hồ có cỗ quái gì đồ vật trong lòng đất xuyên qua, theo sát bọn họ.

Cổ Phong chờ người chốc lát không ngừng.

Cái này thụ yêu có ngàn năm đạo hạnh, cây lớn rễ sâu, không biết lan tràn bao nhiêu dặm, bốn phía đã thành nó lĩnh vực.

Dù là bây giờ Thiên địa chính là thái dương lên cao, yêu ma tránh lui thời điểm, cái này thụ yêu cũng có thể trình độ nhất định thay đổi Thiên Tượng địa thế, thi triển Yêu Thuật!

Sau có Yêu Pháp truy lùng, Cổ Phong đám người toàn lực đi đường.

Bất tri bất giác bọn họ đã liên tục chạy băng băng một giờ, vẫn không có tìm được đường ra!

Cho dù là bước lên Tu Hành Chi Lộ Dị Nhân, bọn họ cũng cảm giác mệt mỏi.

"Không đúng! Băng vào chúng ta tốc độ hẳn sớm liền rồi đi rừng rậm mới là!" Đoạn Vân Lưu ánh mắt sắc bén, quét bốn phía.

"Chung quanh đây chúng ta đã từng tới! Chẳng lẽ chúng ta một mực ở tại chỗ xoay quanh?" Pháp Giới cũng là kêu lên.

"Quý giả tương? Ảo thuật!" Chu Nguyệt Linh thanh trầm giọng.

Cổ Phong đôi mắt âm u, "Không thể ngừng! Vùng rừng này đều là lão yêu địa bàn, nó dùng Yêu Pháp tạo thành huyền cảnh, liền là muốn đem chúng ta kéo ở chỗ này! Đến ban đêm thời điểm, yêu quý điều động, chúng ta thật có thể không trốn thoát!"

Mọi người gật đầu, tiếp tục tiến lên, muốn từ huyền cảnh bên trong tìm tới đường ra.

Nhưng cảnh tượng vô hạn lặp lại, nhìn như là rừng rậm, lại giống như mê cung.

"Kiệt kiệt! Các ngươi là trốn không được! Bên trong Mỗ Mỗ ta Ảo thuật, các ngươi còn muốn chạy trốn đi nơi nào? Mỗ Mỗ ta đã không kịp chờ đợi muốn nếm thử một chút các ngươi kia tươi đẹp mùi vị!" Rừng rậm sâu bên trong truyền tới không âm không dương tiếng cười quái dị, [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) đặc ý, hung tàn, tham lam... Bò lỏm ngòm trong trong bóng tối rình rập đến đến miệng con mồi!

"Đáng chết!" Đoạn Vân Lưu loan đao trong tay vẽ ra trên không trung một đường vòng cung, lạnh lùng thấu xương ánh đao xẹt qua.

Đập vào mắt, cây cối bị không tiếng động cắt đứt, nhưng lại âm âm sụp đổ, ngã xuống đất giống như thủy tinh lại bị đập nát bấy, hóa thành một đất

băng cặn bã.

"Tinh táo! Huyền cảnh thì không cách nào cưỡng ép phá giải! Chúng ta phải tìm tới sơ hở!" Chu Nguyệt Linh chìm quát một tiếng, con ngươi quét bốn phía, muốn cửa ra.

Nàng hết sức rõ ràng, cái gọi là huyền cảnh là lợi dụng Yêu Pháp vận vẹo ánh sáng tạo thành thị giác ảo giác, này trên địa cầu cũng được gọi là quỷ đả tường!

Ảo giác nếu là giả tạo, sẽ có sơ hở, chỉ cần tìm được kia không hòa hài địa phương lại nhất cử kích phá, liền có thể thoát đi huyền cảnh!

Nhưng nhắc tới đơn giản, làm cũng rất khó khăn!

Cái này thụ yêu đạo hạnh kinh người, có thể so với Chủ thể giới Gia Tỏa Cảnh Đại Năng, Yêu Pháp thông thiên, này ảo giác hồ đến lấy giả đánh tráo trình độ, lấy nàng bây giờ nhãn lực hoàn toàn không cách nào nhìn thấu!

Lã chĩa tóc!

Tương tự măng xà trên mặt đất cấp tốc du động thanh, mặt đất chấn động, hàng trăm hàng ngàn rễ cây dưới đất chui lên, từ bốn phương tám hướng hướng bọn họ diên đưa tới.

Rễ cây to dài, lẫn nhau lần lượt thay nhau, giống như thiên la địa võng ngay đầu chụp xuống, để cho bọn họ không chỗ có thể trốn, ngàn cân treo sợi tóc!

Nhọn tiếng xé gió.

Hư không một trận vận vẹo, một cái mũi tên nhọn cuối cùng trống rỗng xuất hiện, bắn tới, hung hăng đóng vào những cây đó rễ cây trên.

"Yến Xích Hà, là người!" Rừng cây sâu bên trong truyền tới Mỗ Mỗ cực kỳ thống khổ tiếng gào!

Một tiếng rung trời động địa hét lớn, mệnh mệnh uy nghiêm, Bách Tà Bất Xâm, đám quỷ tránh lui!

"Bàn. . . Nhược. . . Ba. . . La. . . Mật!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chân Ngôn

Năm chữ Chân Ngôn, tiếng như sấm vang, hư không chấn động!

Cái kia Kim Chung đại lữ thanh vang vọng trên không trung không dứt, cổ xưa trang nghiêm, tràn đầy to lớn đại uy nghiêm.

Một cái mũi tên nhọn bắn tới, Chân Ngôn Gia Trì, có phá hết thầy tà ma hư ảo thần lực.

Bốn phía cảnh vật nhất thời một trận vận vẹo, phảng phất có nhất trọng vô hình màn nước ở trước mắt kéo ra, cảnh tượng đại biến!

Cảnh vật trước mắt một trận vận vẹo, giống như lại vô hình màn nước ở trước mắt kéo ra, lộ ra một con đường.

"Yến Xích Hà, người người đạo sĩ thú vị này, lại tới xấu ta chuyện tốt!" Mỗ Mỗ Bất Nam Bất Nữ thanh âm hung tợn nói, tức giận đến mức tận cùng.

"Ta nhờ vào! Người giết người xấu ta bất kể, nhưng chỉ cần người giết sai một người tốt, ta liền muốn tiêu diệt người!" Yến Xích Hà hét lớn một tiếng, công lực sau lưng một cái Kiếm Hạp từ trên trời hạ xuống!

"Đạo sĩ thú vị, đừng cho là ta sợ người! Người đã vì đám người này can thiệp vào, liền đồng thời lưu lại đi!" Mỗ Mỗ cười âm hiểm liên tục.

Mặt đất chấn động, to lớn rễ cây giống như cây cột lại dọc theo người ra ngoài, kết thành trận thế, muốn đem Cổ Phong, Yến Xích Hà đám người hoàn toàn vây trong đó.

"Oanh, ăn ta một chương!" Yến Xích Hà con mắt trợn lên giận dữ nhìn như trâu, không nhường chút nào, lớn một tiếng, "Thiên Địa Vô Cực, Càn Khôn

Tả Pháp!"

Hắn cắn bẻ ngón tay trong lòng bàn tay huy động, huyết dịch phơi bày Thái Cực chi hình.

Yến Xích Hà hai chuông liên tục đánh ra, từng đạo tia chớp lừng không bỏ đi ra, đánh những cây dó rẽ cây chia năm xẻ bảy, ném đen một mảnh.

"Ngây ngốc cái gì, còn không mau đi!" Thấy Cổ Phong đám người không có chút nào động tác, Yến Xích Hà giận không chỗ phát tiết, mắt to hung hăng trừng tới.

Cổ Phong đám người này mới tỉnh ngộ lại, vội vàng hướng về kia cái được mở ra con đường mà đi.

"Muốn chạy? Không có cửa!" Mồ Mồ hét lên một tiếng, rừng rậm cây cối không ngừng di động, hội tụ vào một chỗ tạo thành một đạo rắn chắc vách tường, đem con đường kia vững vàng chặn lại.

Thành bại nhất cử ở chỗ này!

Cổ Phong mấy người cũng không dám lại chút nào nương tay, chân nguyên điên cuồng rót vào Dị Bảo bên trong, cường ép công kích đánh vào kia trên vách tường, mặt gỗ bay loạn!

Nhưng liên tục không ngừng cây cối hợp lại, căn bản là không có cách xông phá!

"Rất lợi hại lão yêu! Nơi này đã bị nó luyện thành một tòa trận thế!" Pháp Giới gào to một tiếng.

Chu Nguyệt Linh Nga Mi nhú mày, sắc mặt ngưng trọng.

Trận pháp lấy bố trí phong thủy câu thông Thiên Địa Chi Lực, tự nhiên mà thành, uy lực khó dò nhất.

Chỉ dựa vào bốn người bọn họ lực lượng muốn phá vòng vây quả thực quá khó khăn!

"Mau tránh ra!" Yến Xích Hà tay cầm cự cung, kéo thành trăng tròn, hét lớn lên tiếng.

Cổ Phong đám người bản năng đẩy ra.

"Bàn. . . Nhược. . . Ba. . . La. . . Mật!" Yến Xích Hà sùi râu đầy khuôn mặt đỏ bừng lên, đọc lên tới cao Chân Ngôn.

Bàn Nhược Ba La Mật, là tối cao đại trí tuệ, cho nên có thể phá hết thầy pháp thuật, đoán được rất nhiều hư ảo, đạt tới Bi Ngạn!

Yến Xích Hà từng chữ từng câu như Kim Chung đại lữ, không cóc hồi âm, tại trong hư không chấn động không ngừng, tràn ra mệnh mông vô cùng uy nghiêm, Yêu Tà tránh lui.

Nghe được như thế Phật gia tối cao Chân Ngôn, Pháp Giới chấp hai tay, mặt lộ vẻ nghiêm túc trang nghiêm.

"Đi!" Yến Xích Hà nhẹ buông tay, Chân Ngôn Gia Trì, một đạo mũi tên nhọn thoát dây cung mà đi, kim quang lập lòe, từ bên trong ra ngoài giống như là do hoàng kim tổ thành, đột nhiên đóng vào kia tường gỗ phía trên.

Li!

Một trận thế lương tiếng kêu gào.

Ưc ực!

Trên tường gỗ cuối cùng chảy ra ngăm đen tanh hôi huyết dịch!

Ầm!

Yến Xích Hà lừng không nhất kiếm hung hăng bỏ ra mà xuống, đem kia tường gỗ bỏ đến vỡ nát.

"Lão yêu pháp thế bị ta gây thương tích, hung uy giảm nhiều, mau theo ta đi!" Bước chân hắn chốc lát không ngừng, dẫn đầu phóng ra ngoài!

Cổ Phong đám người vội vàng đuổi theo.

"Đạo sĩ thúì, Mồ Mồ ta với người thế bắt lưỡng lập!" Trong rừng rậm truyền ra trận trận cần răng nghiêng lợi thanh âm, hận đến mức tận cùng!

Rầm rầm rầm!

Mặt đất chấn động, cảm rễ đất đai cây cối giống như là từng cái chân dài một dạng nhanh chóng di động.

Nhất thời bốn phía cảnh vật đại biến, để cho người hoa cả mắt,

Không phân rõ Đông Nam Tây Bắc!

"Bàn Nhược Ba La Mật!"

"Bàn Nhược Ba La Mật!"

...

Yến Xích Hà tả hữu khai cung, liền hô bốn tiếng, cung tên bắn ra.

Nhìn như không có mục tiêu, nhưng mũi tên bắn đến Thụ Yêu chỗ yếu, khiến nó phát ra trận trận gào lên đau đớn âm thanh, đen nhánh hơi thổi Yêu Huyết lưu đầy đất.

Trận thế sau đó phá giải!

Yến Xích Hà dẫn Cổ Phong đám người nhanh chóng biến mất ở xa xa, cũng không gặp lại.

"Đạo sĩ thúì, ta sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi!"

Sau lưng vang lên Mỗ Mỗ không cam lòng tiếng hô.

...

"Rốt cuộc trốn ra được!" Lan Nhược Tự bên trong, Pháp Giới đem trên lưng Lý Đạo Chí để dưới đất, vù vù thờ gấp lên khí thô.

Chu Nguyệt Linh, Đoạn Vân Lưu sắc mặt cũng là trắng bệch, không có chút huyết sắc nào.

Phen này trở về từ cõi chết, nếu là không có Yến Xích Hà xuất thủ bọn họ thật có thể nguy hiểm!

Ngay cả như vậy, bọn họ bây giờ cũng là chân nguyên hao hết, ngay cả đứng cũng chật vật!

"Đa tạ Yến Đại Hiệp xuất thủ tương trợ!" Cổ Phong nhưng là đi lên phía trước, hướng Yến Xích Hà chấp tay cảm tạ.

"Hừ!" Yến Xích Hà một trận hừ lạnh, liếc mắt liếc qua đến, "Các ngươi thật đúng là vô tri không sợ! Như vậy nông cạn đạo hạnh liền dám đi sâu vào Thụ Yêu ô, thật là muốn chết!"

Mặc dù trước mắt cái này râu ria xồm xoàm lời nói hết sức khó nghe, nhưng Pháp Giới ba người nhưng là yên lặng, biết hắn nói phải sự thật!

Lần này chém đầu kế hoạch, bọn họ chẳng qua là bằng vào một bầu máu nóng liền quyết định, hay lại là quá qua loa!

Bọn họ đối với (đúng) Thiên Niên Thụ Yêu không biết gì cả, liền vào sâu như vậy phạm hiểm, thật sự là quá không sáng suốt!

"Quả nhiên vẫn là không được a!" Cổ Phong cũng là thầm thở dài một hơi. www.uukanshu.com

Hắn sở dĩ quyết định tham gia cái này chém đầu kế hoạch, là bởi vì hắn ý có Niếp Tiểu Thiên coi như nội ứng, tự nhận cho dù gặp phải hiểm cảnh cũng có thể toàn thân trở ra, vì vậy muốn thăm dò một chút lão yêu lai lịch.

Nhưng lão yêu kinh khủng hay lại là vượt qua hắn dự liệu, nếu không phải xem thời cơ nhanh hơn, hắn liền muốn táng sinh yêu mệnh!

Nghĩ đến điểm này, Cổ Phong trong nội tâm cũng không một trận hoảng sợ!

"Hôm nay ta trọng thương lão yêu, lão yêu tất sẽ không từ bỏ ý đồ, buổi tối thời điểm nhất định sẽ kéo nhau trở lại, các ngươi cũng phải cẩn thận!" Yến Xích Hà mặt lạnh tâm thiện, mặc dù không có cho sắc mặt tốt, nhưng vẫn là lạnh lùng nhắc nhở mấy câu.

"Đa tạ đại hiệp!" Cổ Phong đám người nói cảm ơn.

"Hắc!" Yến Xích Hà cười lạnh một tiếng, cũng không có tiếp lời, cả người nhảy lên đi vào Lan Nhược Tự sâu bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

"Thật là một cái kỳ nhân quái nhân!" Pháp Giới thở dài một tiếng, "Nếu là được (phải) người này tương trợ, hơn nữa chúng ta mọi người lực, cho dù là ngàn năm lão yêu, chúng ta cũng chưa hẳn không có phần thắng!"

"Đúng a! Nay Yến Xích Hà tính cách rất là cổ quái, tu vi lại vẫn cứ cao đến lạ thường, tinh thông Phật Đạo hai môn, muốn cho người này xuất thủ sợ rằng rất khó khăn!" Đoạn Vân Lưu cũng gật đầu nói, thần sắc mười phần khó xử.

Chu Nguyệt Linh cau mày không nói, khổ sở suy tư điều gì.

Một bên Cổ Phong thấy ba người bọn họ cầm Yến Xích Hà không có biện pháp chút nào đáng vẽ, trong lòng cười thầm.

Quen thuộc nội dung cốt truyện hần, biết Yến Xích Hà mặc dù tính cách cô tịch nhưng là một cái tượng nghĩa Nhâm Hiệp tính tình, thích mềm không thích cứng!

Yến Xích Hà mặc dù đối với người chưa bao giờ sắc mặt tốt, nhưng lòng dạ cũng không xấu, không đúng vậy sẽ không âm thầm cùng phía sau bọn họ đem bọn hần từ lão yêu dưới ma chương cứu ra!

Muốn xin hần xuất thủ, cường đi lên thì không được!

Cổ Phong trong lòng hơi động, đã có một ý kiến!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16 : Giúp đỡ

Yến Xích Hà người, vốn là danh chấn Quan Đông Quảng Tây hai mươi sáu tinh độc ác phán quan, ghét ác như cừu, hận nhất tham quan ô lại.

Bởi vì đương thời gian thần nắm quyền, thế đạo hỗn loạn, càng là có rất nhiều yêu ma làm hại nhân gian, chính nghĩa không cách nào khuếch trương, hần trọn đời hoài bão không được thi triển, lúc này mới mất hết ý chí, thoái ẩn Lan Nhược Tự.

Cũng chính là hần nhìn khắp lòng người kinh tởm, cho nên độc lai độc vãng, khó mà cùng người khác câu thông.

Cho nên Cổ Phong minh bạch, bọn họ những người này nếu là cố ý ôm nào đó mục đích đi gần hần, ngược lại sẽ đưa tới Yến Xích Hà to lớn ác cảm.

Vô quyết dây có móng tay nhọn!

Yến Xích Hà loại này lãnh đạm tính tình nếu là gặp phải Ninh Thái Thần loại tâm tính này thuần chân không thông thế sự thư sinh, ngược lại sẽ không có cách!

Cổ Phong ý niệm trong lòng nhanh đổi, dựa theo nội dung cốt truyện phát triển, này Yến Xích Hà nhất định sẽ xuất thủ, nhưng thời gian có sớm muộn!

Nếu là kéo dài quá lâu, qua ba ngày nhiệm vụ thời hạn, bọn họ có thể cũng là muốn bị xóa bỏ!

Vì vậy Ninh Thái Thần cái này nhìn như tay trái gà không chặt yếu thư sinh mới là mấu chốt nhiệm vụ, chỉ có hần có thể thuyết phục Yến Xích Hà xuất thủ!

Như vậy cụ thể nên làm như thế nào đây?

Cổ Phong trong lòng nhất bản nghĩ, chân mày mở ra, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, "Có lẽ có thể như thế..."

...

Lan Nhược Tự trong đại điện, sụp đổ Phật Tượng dưới, Cổ Phong, Pháp Giới bốn người ngồi xếp bằng dưới đất nhắm mắt điều tức, khôi phục chân nguyên.

Mà Lý Đạo Chí nhưng là ngo ngác ngồi ở một bên, cặp mắt đờ đẫn, một bộ thất hồn lạc phách đáng vẻ.

Qua đã lâu, Pháp Giới ung dung thở ra một hơi hơi thở, đứng dậy.

Chu Nguyệt Linh, Đoạn Vân Lưu cùng Cổ Phong cũng theo thứ tự mở mắt ra.

Chờ thấy Lý Đạo Chí thất hồn lạc phách đáng vẻ, Chu Nguyệt Linh cau mày một cái, muốn nói lại thôi!

Pháp Giới nhưng là dẫn đầu mở miệng trước, "Các vị, các người không cảm thấy kỳ quái sao? Chúng ta lần này đi sâu vào lão yêu sào huyệt, muốn thừa dịp ban ngày yêu ma ẩn núp thời gian tiến hành chém đầu kế hoạch, nhất cử phá hủy lão yêu bản thể! Nhưng tựa hồ chúng ta toàn bộ cử động đều tại nó trong lòng bàn tay! Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Ta cũng có loại cảm giác này!" Đoạn Vân Lưu trầm giọng nói, "Lão yêu đầu tiên là dùng ảo giác mê muội chúng ta, tái thiết phục muốn đem chúng ta một lưới bắt hết! Nó tựa hồ đã sớm đoán chừng chúng ta muốn tới! Nếu là không có người cho nó tiết lộ bí mật, nó là không thể nào biết!"

"Người là nói trong chúng ta có nội gián?" Chu Nguyệt Linh ngưng tiếng nói, đôi mắt u lãnh, quét bốn phía, tựa hồ muốn xem xuyên lòng người.

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu hai mắt nhìn nhau một cái, trong ánh mắt tràn đầy phòng bị.

"Là hần!" Lý Đạo Chí đột nhiên tay chỉ Cổ Phong, hét rầm lên.

"Chính là hần! Hần chính là Thụ Yêu Gian Tê! Ta sớm liền cảm thấy kỳ quái! Tối hôm qua chúng ta cũng bị nữ quỷ công kích, tại sao chỉ có hần không hư hao chút nào? Lần này chém đầu kẻ hoạch, các người có phát hiện không mỗi một lần lão yêu xuất thủ lúc, hần đều có thể trước thời hạn rời đi, nếu không hần một cái giác tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng gà mờ làm sao có thể toàn thân trở ra!" Lý Đạo Chí thanh âm khàn khàn khó nghe, tràn đầy cuồng loạn điên cuồng.

Ánh mắt hần trợn mắt nhìn Cổ Phong, trong lòng tràn đầy hận ý.

Tại sao bị chết không phải là tên tiểu tử thú này? Mà là Mi nhi!

Lý Đạo Chí ánh mắt tàn bạo, hận không được Cổ Phong đi chết!

"Ừ?" Đoạn Vân Lưu, Pháp Giới trong lòng cả kinh, ánh mắt quét quét quét phong tỏa tại Cổ Phong, vô cùng sắc bén.

Đúng a!

Nếu nói là trên sân ai cực kỳ có tiềm nghi, trừ Cổ Phong ra không còn có thể là ai khác!

Bây giờ luân hồi tiểu đội chết thảm trọng, so với hần tu vi cao hơn Trịnh thành, Quách Ứng Long, Hồ Hùng, Tô Mi những người này đều chết!

Cổ Phong rõ ràng tu vi thấp nhất, vẫn sống đến cuối cùng, quả thực quá quý dị!

Thấy bọn họ hồ nghi phòng bị ánh mắt, Cổ Phong cười khổ một hồi, trong lòng càng là ngậm bực.

Này Tô Mi sau khi chết, này Lý Đạo Chí giống như thành một cái chó điên, Lung tung cắn bậy người!

"Ta lại cảm thấy Cổ Phong không giống như là nội gián!" Lúc này Chu Nguyệt Linh lại đột nhiên mở miệng, ngoài dự đoán mọi người mà ủng hộ Cổ Phong.

"Tại sao?" Đoạn Vân Lưu kinh ngạc nói, không hiểu Chu Nguyệt Linh vì sao xác định như vậy!

"Bởi vì hần không có lý do gì! Hơn nữa chúng ta ở trong sân không có ai sẽ là lão yêu nội gián!" Chu Nguyệt Linh sâu xa nói,

"Người quên chúng ta luân hồi nhiệm vụ sao? Chúng ta cùng lão yêu vốn là thể bất lưỡng lập, chỉ có giết chết nó chúng ta mới có thể hoàn thành nhiệm vụ! Không phải liên sẽ bởi vì công đức thành số 0 mà bị xóa bỏ! Đầu nhập vào nó có ích lợi gì?"

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu bừng tỉnh đại ngộ, đơn giản như vậy nói để ý đến bọn họ lại không nghĩ rằng, thiếu chút nữa oan uổng người tốt!

Chỉ có một bên Lý Đạo Chí sắc mặt âm trầm, như ác quỷ.

Cổ Phong cũng hướng Chu Nguyệt Linh gật đầu một cái, có chút biểu thị cảm ơn!

Ngay sau đó hần vừa trầm âm thanh mở miệng, "Có hay không nội gián cũng không trọng yếu! Mấu chốt là này lão yêu đạo hạnh khủng bố như vậy, lấy thực lực chúng ta căn bản hạ nó không có cách nào!"

Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu mấy người cũng là sắc mặt ngưng trọng như băng, trong lòng may mắn không buông lỏng nổi.

"Tru diệt lão yêu mới có thể hoàn thành nhiệm vụ! Nhưng là này lão yêu thực lực hoàn toàn vượt qua chúng ta năng lực phạm vi, vậy phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể ở bực này chết?" Đoạn Vân Lưu nói giọng khàn khàn.

"Trời không tuyệt đường người! Nhất định có biện pháp?" Chu Nguyệt Linh ngưng tiếng nói.

"Có biện pháp gì?" Pháp Giới hỏi.

Chu Nguyệt Linh yên lặng. Lời tuy nói như vậy, nhưng bọn hần bây giờ đối mặt đơn giản là tử cục, nàng cũng không biết như thế nào cho phải!

"Có một cái biện pháp!" Cổ Phong nhưng là mở miệng.

"Biện pháp gì?" Từng đôi mắt phong tỏa ở Cổ Phong trên người, Chu Nguyệt Linh ba người trầm miệng một lời nói.

"Rất đơn giản! Mời Yến Xích Hà xuất thủ!" Cổ Phong nhàn nhạt nói.

"Cái này nói dễ vậy sao?" Pháp Giới đám người hai mắt nhìn nhau một cái, nhất thời nở nụ cười khổ.

Này Yến Xích Hà tính cách quá mức cổ quái, tạt nước không vào, căn bản không khả năng khuyên động đến hắn xuất thủ!

"Dễ dàng cũng muốn làm! Đây là biện pháp duy nhất!" Cổ Phong quả quyết nói, "Các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao? Cùng kinh khủng như vậy lão yêu là địch, lấy thực lực chúng ta căn bản không có chút nào phản kháng! Thiên đạo nếu đem chúng ta đưa đến thế giới Luân Hồi, cũng sẽ không để cho chúng ta chịu chết! Nếu thật muốn chúng ta mệnh, lấy nó điều khiển thời không kinh khủng thủ đoạn cần gì phải phiền toái như vậy, bẻ vào chúng ta năng lực căn bản là không có cách phản kháng? Vì vậy này luân hồi trong nhiệm vụ một nhất định có chuyển cơ! Mà Thiên Niên Thụ Yêu ẩn thân Lan Nhược Tự bên trong, này Yến Xích Hà hết lần này tới lần khác cũng ở nơi đây, đây cũng không phải là trùng hợp! Nói không chừng này chính là Thiên Đạo cố ý cho chúng ta an bài người giúp, chúng ta chỉ có xin hắn xuất thủ, www.uukanshu.com mới có thể hoàn thành nhiệm vụ một đường khả năng!"

Cổ Phong mặc dù không có nói rõ, lấy mật mờ phương thức đem nguyên đến nội dung cốt truyện tiết lộ ra ngoài một ít.

"Người giúp sao?" Chu Nguyệt Linh đám người nhất thời rất là xúc động, càng nghĩ càng thấy được (phải) Cổ Phong nói rất có đạo lý!

Đúng a!

Đối với người tu hành mà nói, một cảnh giới lớn chênh lệch chính là trời cùng đất khác biệt!

Này lão yêu có ngàn năm đạo hạnh, tại Gia Tỏa Cảnh bên trong cũng là cao cấp nhất Đại Năng, không phải là bọn hắn đám này còn dừng lại ở Giác Tỉnh Cảnh Dị Nhân có thể địch nổi!

Chỉ có điều là Gia Tỏa Cảnh Yến Xích Hà mới có thể cùng chính diện một trận chiến!

Tại thực lực tuyệt đối trước mặt, bất kỳ mưu kế cùng vận khí đều là không công!

Bình đối với (đúng) Bình, Tướng đối Tướng!

Xem ra muốn tru diệt Thụ Yêu, phải mời này Yến Xích Hà xuất thủ không được!

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu, Chu Nguyệt Linh nhìn nhau gật đầu, đã đem đạt thành nhận thức chung.

"Này Yến Xích Hà tính cách cô tịch, sợ rằng rất khó thuyết phục người này!" Pháp Giới bất đắc dĩ nói.

"Sự do người làm! Không thử một chút làm sao biết không thể nào!" Cổ Phong cười nhạt.

Thấy hắn khá có lòng tin đáng vẻ, Chu Nguyệt Linh đôi mắt khẽ nhúc nhích, "Ngươi tựa hồ có biện pháp?"

Cổ Phong khoé miệng xẹt qua nụ cười thần bí, cũng không khẳng định cũng không phủ nhận, chỉ là nói: "Bây giờ còn chưa phải lúc!"

Hắn lời nói xoay chuyển, "Việc khẩn cấp trước mắt, chúng ta trước phải vượt qua tối nay lại nói!"

Pháp Giới đám người cả kinh, người nhất thời dâng lên từng cơn ớn lạnh.

Ban ngày bọn họ mặc dù chạy thoát, nhưng này ngàn năm lão yêu sẽ không từ bỏ ý đồ!

Đến ban đêm, Thiên âm khí đại thịnh, chính là yêu ma hiện thế thời điểm!

Lão kia yêu nhất định sẽ kéo nhau trở lại!

Vừa nghĩ tới lão kia yêu kinh khủng ngút trời Yêu Lực, bọn họ tâm liền vô cùng nặng nề.

Tối nay, ắt sẽ là Vô Hạn Khủng Bố!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Đêm kinh khủng

Đêm dần khuya.

Chòm sao âm đậm, Thiên địa tối tăm, một mảnh xơ xác tiêu điều.

Lan Nhược Tự bên trong, cữu nật Phật Tượng bên dưới, Cổ Phong đám người ngồi trên chiếu, vây tại một chỗ, con mắt như điện, quét bốn phía, bầu không khí vô cùng ngột ngạt kiêu kiêu.

Chỉ có một đám đồng lửa không ngừng thiêu đốt, thỉnh thoảng phun ra ngọn lửa, đom đóm vang dội.

Ô ô ô!

Cuồng phong gào thét, thổi cữu nật cửa sổ bay phát phới, như quỷ khóc sói tru.

Cổ Phong đám người chốc lát không dám khinh thường.

Ban ngày bọn họ mặc dù từ ngàn năm lão yêu ma chường bên trong may mắn chạy thoát, nhưng lão yêu ngoan lệ, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Mà so với ban ngày yêu ma ẩn nấp không dám tùy ý điều động, đến ban đêm lúc Bách Quỷ Dạ Hành mới là kinh khủng nhất thời điểm.

Kèn kẹt!

Cửa gỗ bị một trận âm phong thổi ra, tán nát ra xâm nhập cốt tủy âm lãnh cùng ác ý.

"Bọn họ đi lên!" Pháp Giới rộng rãi mở mắt, từ Thiên Đình bên trong tỉnh lại.

Đoạn Vân Lưu cùng Chu Nguyệt Linh càng là phản ứng nhanh chóng, tay cầm Nguyệt Nha Loan Dao cùng bích lục trường kiếm, chăm chú nhìn kia phiến trống rỗng đại môn.

Hắc ám lẫn lộn, âm phong gào thét, mơ hồ có quỷ khóc gào thét bị thương tiếng.

"A di đà phật! Đại Lực Kim Cương Chường!" Pháp Giới hai tay liên tục đánh ra.

Phật Môn có Bồ Tát bộ dạng phục tùng, còn có Kim Cương Hộ Mục.

Pháp Giới người kim quang lóe lên, phảng phất hóa thành một người Hộ Mục Kim Cương, kim sắc Thủ Ấn trên không trung lóe lên, cuồng bạo bàn tay thế càng là vỗ vào hư không, âm vang dội.

Rống!

Rõ ràng trước mắt chẳng qua là một trận trống rỗng hư vô, nhưng kim sắc Thủ Ấn sau khi tập trung, trong đó cuối cùng truyền ra nhọn chói tai tiếng hô.

Khói đen cuộn cuộn, trong đó tán nát ra cực hạn lạnh giá, căm ghét cùng với vô cùng vô tận oán độc, lệnh người rợn cả tóc gáy.

"Yêu nghiệt, còn không hiện hình!" Pháp Giới hét lớn một tiếng, làm Sư Tử Hồng.

Tiếng như Chấn Lôi, phá hết thảy Tà Mị yêu quỷ!

Li!

Tiếng thét chói tai không dứt.

Giống như gặp phải khắc tinh lại tràn đầy sợ hãi, từng cái trắng bệch không nhìn thấy diện mục bóng người ở trên hư không hiện hình, hắc phát như lấy mạng giấy từng lại không ngừng bùng bùng.

Những thứ này ác quỷ người khói đen tứ tán, hình thể lộ ra một loại hư vô cảm giác, tựa như lúc nào cũng sẽ theo gió phiêu tán.

"Tiến lên!" Chu Nguyệt Linh cùng Đoạn Vân Lưu thấy ác quỷ trong nháy mắt bị thương nặng, đủ thân lên.

Ánh đao lạnh lùng, khí lạnh bức người, chỗ đi qua băng sương đông.

Kiểm quang chợt lóe lên, sắc bén phong mang phảng phất đem không khí cũng cho xé, lưu lại một đạo mất trần có thể thấy bạch ngân.

Ánh đao Kiếm Mang bên dưới ác quỷ vốn là vô hình vô chất thân thể cũng bị chém một cái mà đứt, cũng không còn cách nào tụ hợp.

Dị Bảo sở dĩ là Dị Bảo, cũng là bởi vì trong đó có Phạm Binh không có năng lực kỳ dị, có thể chém chết yêu quỷ tà ma, có không tưởng tượng nổi uy

năng.

"Kim Cương châu!"

Suru suru suru!

Tiếng xé gió không thôi.

Pháp Giới đem cổ bên trong treo một chuỗi thần quang nội liễm niệm châu đột nhiên ném lên trời cao.

Viên viên hạt châu đột nhiên tứ tán mà bay, hóa thành kim quang mũi tên nhọn bắn ra.

Ác quỷ môn một khi bị tập trung, vô hình thân thể hóa thành thực chất một dạng rồi rít roi xuống trên đất, Hắc Vụ tiêu tan tại chỗ lưu lại một tầng nhân nhạ băng sương, tiêu tán theo mắt nhắm.

Pháp Giới 3 người tay cầm Dị Bảo rồi rít xuất thủ, ác quỷ bị từng cái chém chết.

"Chém chết ác quỷ, khen thưởng công đức năm điểm!" Thiên đạo không có chút nào tâm tình thanh âm bên tai cạnh vang lên.

"Chém chết ác quỷ lại có công đức?" Pháp Giới đám người thấy vậy nhất thời mừng rỡ, động tác trong tay cũng không khỏi nhanh mấy phần.

Cổ Phong cũng là sùng sồ.

Ban ngày cùng ác quỷ chém giết thời điểm tại sao không có đạt được công đức?

Nhìn dưới mặt đất ác quỷ hồn phi phách tán sau lưu lại băng sương, Cổ Phong như có điều suy nghĩ.

Xem ra ban ngày mặc dù đem ác quỷ đánh lui, bọn họ chỉ lo thoát đi, không có đem chém chết.

Bọn hắn bây giờ bao vây Lan Nhược Tự bên trong đã không thể lui được nữa, tối nay đúng là luân hồi nhiệm vụ bên trong kinh khủng nhất một đêm, đúng là một kiếp, vượt qua Tự Nhiên chạy thoát,

Nếu là thất bại cũng chỉ có thể ở thế giới khác chôn xương.

Pháp Giới các loại (chờ) trong lòng người cũng có cảm giác tỉnh ngộ, lại cũng không có...chút nào nương tay.

Nhưng chém chết ác quỷ sau lại có công đức đây hoàn toàn là niềm vui ngoài ý muốn.

Mặc dù một cái ác quỷ công đức chỉ có năm điểm cũng không nhiều, nhưng gom ít thành nhiều, dần dần trở nên sẽ thập phần khách quan, có thể từ thiên đạo nơi đó hỏi đòi rất nhiều công pháp, Dị Bảo.

Nhưng điều kiện tiên quyết là bọn họ có thể sống đến nhiệm vụ hoàn thành trở về thiên đạo luân hồi không gian một khác kia, nếu không hết thấy đều là nói xuông.

Đã có bốn Luân hồi võ giả chết thảm, bọn họ không dám khinh thường chút nào, bỏ ra toàn bộ tạp niệm gắng sức chém giết.

Ông!

Hư không chấn động, rùng ngăm hồ gầm âm thanh chưa phát giác.

Trùng thiên khí huyết nóng bỏng, nhân thể dương khí như lửa từ từ bốc lên.

Cổ Phong khí huyết toàn diện bùng nổ, tạo thành 3 Long 3 hổ chi hình quanh quẩn lên đỉnh đầu.

Tay hắn cầm Huyền Thiết Trọng Kiếm cuối cùng thẳng tiến vào trong quỷ trận.

Những ác quỷ đó đều là Thiên Âm Sát hội tụ mà sống, vừa đụng đến Cổ Phong chí dương chí cường khí huyết nhất thời như đụng phải khắc tinh, phát ra trận trận sợ hãi sợ hãi rống, bốc lên ra trận trận khói đen, thân hình cấp tốc thu nhỏ lại.

Cổ Phong hô hấp nặng nề.

Long Hổ hô hấp pháp khí lực số một, nhưng không luyện đến cảnh giới cao thâm, pháp thuật thủ đoạn không nhiều.

Cổ Phong chỉ có thể lấy khí huyết cùng ác quỷ sát khí cứng đối cứng, loại thủ đoạn này mặc dù đối với yêu quỷ lực sát thương mười phần, nhưng là nhất hao tổn tự thân nguyên khí, khó mà kéo dài.

Nhưng hắn bây giờ cũng cố kỵ không được nhiều như vậy.

Đại nạn trước mặt!

Hắn chỉ có lấy quả đấm mình đánh ra một cái sinh tử con đường. [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)

Cổ Phong đôi mắt âm u, trong tay Trọng Kiếm tùy ý chém chém.

"Chém chết ác quỷ, khen thưởng công đức năm điểm!"

"Chém chết ác quỷ, khen thưởng công đức năm điểm!"

...

Ác quỷ sợ hãi rống liên tiếp lui về phía sau, trong Cổ Phong Hạo Nhật như vậy khí huyết trước mặt rồi rít niết diệt.

Thiên đạo lạnh lùng vô tình thanh lần lượt bên tai cạnh vang lên, Cổ Phong điểm công đức một đường tăng vọt, rất nhanh thì đạt tới hơn năm mươi điểm.

"Long Hồ hô hấp pháp, quả nhiên bất phàm! Chỉ Giác Tình Cảnh Độ Tam Trọng, khí huyết giống như này bằng bạc! Càng là có thể hư không hiển hóa, sát thương yêu quý!" Pháp Giới cùng Đoạn Văn Lưu thấy Cổ Phong khí thế hùng mãnh như vậy, cũng không khỏi thán phục không thôi.

"Vừa vặn không thể lâu! Chúng ta đi lên giúp hắn một tay!" Chu Nguyệt Linh khẽ quát một tiếng, cầm kiếm tiến lên, đã đem tiến vào trong chiến trường.

Pháp Giới cùng Đoạn Văn Lưu cũng theo sát lên.

Chỉ có Lý Đạo Chí đứng ở cuối cùng, mặt đầy Âm U cười lạnh.

Ánh đao, quyền ảnh, chưởng phong... Cổ Phong đám người tiến vào trong quỷ trận, tùy ý liều chết xung phong, ác quỷ liên tục tháo chạy.

Ác quỷ mặc dù đối với phạm nhân mà nói là vô cùng nhân vật khủng bố, nhưng đối với bước lên con đường tu hành dị nhân mà nói, Tự Nhiên có nhiều loại thủ đoạn ứng đối, chỉ cần bỏ ra trong lòng to lớn sợ hãi, Tự Nhiên không chỗ nào bất lợi.

"Đáng chết nhãi con, Mỗ Mỗ cho các ngươi chết không được tử tế, toàn bộ đều là Mỗ Mỗ ta Huyết Thực!"

Vô tận tà ác, tham lam, hận không được lập tức đem tất cả mọi người nuốt vào trong bụng, miệng to nhai!

Àm!

Phảng phất Thái Sơn Áp Đình, Lan Nhược Tự Chủ Điện âm âm sụp đổ.

Một cái to lớn tràn đầy chông đầu lưỡi đưa vào, giống như con măng xà không ngừng lật qua lật lại, hướng mọi người bao trùm tới, cắn người khác.

"Mau lui lại!" Cổ Phong đám người liền vội vàng lui về phía sau, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng.

Chân chính kinh khủng bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Yêu Ma Đạo

Àm!

Đại điện âm âm sụp đổ.

Tanh hồi đầu lưỡi dịch nhờn giọt giọt rơi xuống, rơi xuống đất lập tức phát ra trận trận ăn mòn lớn thanh âm.

Tượng thần sụp đổ, khắp nơi trên đất, một mảnh ngói vụn.

Cổ Phong đám người lưng tựa lưng đứng chung một chỗ.

Lão trưởng đầu lười hình thành từng cái vòng tròn, nhìn như một con đại xà cuộn trên đất, đưa bọn họ gắt gao giam ở trong đó, trong không khí tràn ngập để cho người ngửi vào muốn ớn lạnh, đây là vị của mùi thối.

Trên đỉnh đầu mây đen áp đỉnh, Quỷ Ảnh trùng điệp, quỷ khóc tiếng kêu rên không dứt.

Đại diện trong nháy mắt bị hủy, Cổ Phong đám người hoàn toàn mất đi này nhất trọng yếu ột bình chương, bị yêu quỷ vây khốn trong đó, thật là lên trời không đường, xuống đất không cửa!

"Lão yêu tàn bạo! Phải mau sớm phá vòng vây, nếu không chúng ta sẽ bị tươi sống vây chết ở chỗ này!" Pháp Giới tiếng như sấm rền, như kim thạch rơi xuống đất, để cho người nội tâm chìm đến đáy cốc.

"Tề lực đồng tâm, chúng ta hợp lực phá vòng vây, sinh tử là do thiên mệnh, không oán không hối!" Đoạn Văn Lưu không hổ là xuất thân Võ Đang danh môn tinh anh, ở lần ranh sinh tử càng lộ vẻ cao ngất!

Hắn một tay nắm chặt Nguyệt Nha Loan Dao, quyết định thật nhanh nói.

Cổ Phong cùng Chu Nguyệt Linh cũng là gật đầu.

Như thế thời khắc nguy cơ, oán trời trách đất không có chút nào sử dụng, chỉ có gắng sức đánh giết mới có một chút hi vọng sống!

"Giết!" Mọi người cũng không nói nhảm, tiếng la giết trùng thiên!

"Phá Giới Dao Pháp!"

Bởi vì có thể cảm giới, có danh "Pháp Giới", cho nên có thể phá giới!

Pháp Giới trong tay không dao, cho nên lấy tay làm dao, hoành không chém.

Trên mặt mũi lại không trước đó từ bị Phổ Độ chỉ ý, mà là diện mục dữ tợn đáng sợ, hóa thành một Tôn Địa Ngục Tu La, cổ tay chặt đại khai đại hợp, Dao Pháp tất cả đều là thể công, ác chuẩn uy mãnh, vì vậy đại khai sát giới!

Chân nguyên dừng động, sống bàn tay hiện lên ra một tầng nhàn nhạt Hắc Kim ánh sáng, sắc bén đoạt người!

Phốc!

Một trận nhẹ vang lên.

Lão yêu đầu lười tại hắn cổ tay bên dưới cuối cùng trong nháy mắt bị chém đứt, tanh hôi dịch nhờn nhỏ xuống, kia Mỗ Mỗ nhất thời phát ra một tiếng cực kỳ tức giận gào lên đau đớn âm thanh.

"Tiểu hòa thượng, ta nhất định phải ăn ngươi không thể?" Mỗ Mỗ bị thương nặng, đã đem Pháp Giới hận đến trong xương!

Pháp Giới không trả lời, phá trong lòng lòng từ bị chém ra một kích kia Pháp Giới Dao Pháp, tinh thần hắn uể oải, cả người cũng sắp muốn xụi lơ đi xuống, hiển nhiên một chiêu này đối với hắn mà nói cũng là hao tổn cực lớn Cẩm Chiêu, không thể tùy tiện vận dụng!

Xuy!

Thấy Pháp Giới chém ra kia tàn bạo một đòn sau đó mới cũng vô lực là chiến đấu, Thụ Yêu thấy có cơ hội để lợi dụng được, chông giăng đầy đầu lười hung hăng cuốn qua đến, chỉ lát nữa là phải đem Pháp Giới cả người cho bao lấy sau đó nuốt vào trong bụng.

"Lão yêu, chó có ngông cuồng! Còn có ta đây!" Đoạn Văn Lưu quát ngất lên tiếng, trên người Từ Kim bát quái bảo Liệt Liệt vang dội.

"Huyền Vũ Băng Dao!" Hai tay của hắn nắm chặt kia u lãnh Như Nguyệt Loan Dao, gầm thét lên tiếng, trên gương mặt Thanh Quang chột lóe, người đột nhiên dâng lên đóng băng xương tủy rừng mình.

Một đạo ngân bạch Như Tuyết ánh đao cuối cùng trong trên lưỡi đao ngưng kết thành hình, đột nhiên phá không chém ra, cong như vàng trắng câu!

Huyền Vũ, là bắc phương thần, trấn giữ thiên hạ Chí Hân Chi Địa!

Mà một đao này lấy Huyền Vũ làm tên, cũng lạnh đến mức tận cùng, Lạnh đến mức tận cùng, càng là sắc bén đến mức tận cùng.

Thụ Yêu trui luyện ngàn năm lợi nhuận lưỡi trong một đao này xuống cuối cùng vô thanh vô tức bị chém đứt, không có chút nào dịch nhờn nhỏ xuống.

Trong trên vết thương kia nhất trọng băng sương lấy mất trần có thể thấy tốc độ đông lại.

Kia một đoạn đoạn lưỡi càng là cả người bị băng phong ở, đập ầm ầm rơi vào đất, giống như vạn tái Huyền Băng bị ném được (phải) nát bấy, hóa thành một đất băng cặn bã!

Lại bị thương nặng, Mỗ Mỗ đau đến không thể phục thêm, liều mạng vấy đầu lưỡi, lớn tiếng gào thét.

"Đáng chết đấm tiểu tử, ta tha không được các ngươi!"

Tu hành từ ngàn năm nay, nó chưa từng nhận qua lớn như vậy thua thiệt, đã đem tức giận đến mức tận cùng, đối với (đúng) Cổ Phong đấm người càng là dâng lên tất phải giết ý nghĩ.

Yêu ma tàn phá, làm hại nhân gian!

Sát ý kia đã đem ngưng tụ thành thực chất, rừng mình bao phủ xuống, để cho người rợn cả tóc gáy.

Nhưng Chu Nguyệt Linh nhưng là cười khê một tiếng,

"Lão yêu, cái này thì được không được! Ăn ta một kiếm!"

Tổ Nữ nhẹ trá, tiếng như Kim Linh, thanh thúy dễ nghe!

Nhưng phía sau nhưng là vô cùng cố chấp ý niệm, sắc bén như kiếm!

"Thiên Tâm một kiếm!"

Một kiếm Phiêu Tiên, nhẹ nhàng đâm ra, diệu đến đỉnh phong, nhìn như chẳng qua là bình bình đạm đạm một kiếm đâm thẳng, trong nháy mắt lại làm cho không người nào có thể thấy rõ kiếm quỹ đạo!

Trong lòng có Thiên, trong tay có kiếm!

Một kiếm này đâm thẳng lòng người, phong mang nội liễm, lại lợi hại đến mức tận cùng!

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở trên hư không chọt lóe lên, như lôi điện lóe lên.

Thụ Yêu dùng đầu lưỡi bàn quyền mà thành tường rào cuối cùng bị này nhanh đến cực hạn một kiếm như Bào Đình Giải Ngưu lại mô xẻ, lộ ra một cái to lớn khe hở!

"Đi mau!" Chu Nguyệt Linh không để ý tới chân nguyên tiêu hao hầu như không còn, bước gấp tiến lên.

"Không hổ là danh môn đệ tử! Thủ đoạn quả nhiên phi phàm!" Cổ Phong trong lòng khen ngợi.

Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu cùng Chu Nguyệt Linh xuất thân Chủ thể giới Trái Đất Danh Môn Đại Phái, luyện là thần thoại Tiên Phật dòng chính truyền thừa, thủ đoạn kinh người!

Không tới một khắc cuối cùng, dù ai cũng không cách nào biết bọn họ lá bài tẩy có bao nhiêu!

Mà bọn hắn bây giờ ra tay toàn lực bên dưới, ngay cả Mỗ Mỗ này tu hành Thiên Niên Thụ Yêu cho bị bọn họ trọng thương!

Điểm này là không có chút nào bối cảnh Cổ Phong không cách nào tưởng tượng.

Nhưng bây giờ không phải là tán phục thời điểm, Cổ Phong bước gấp đuổi theo, đỡ sắp một là Pháp Giới cùng Đoạn Vân Lưu hai người hướng cái khe này tiến lên. www.uukanshu.com

Mà sau lưng kia Lý Đạo Chí nhưng là khoe miệng lộ ra quỷ dị cười lạnh, không nhanh không chậm đuổi theo.

"Muốn chạy trốn? Nơi nào đến người tu hành, đạo hạnh còn không có học hết, nhất định phải cùng Mỗ Mỗ ta gây khó dễ, hôm nay các ngươi ai cũng đừng nghĩ đi! Ngoan ngoan trở thành Mỗ Mỗ ta trong miệng Huyết Thực!" Mỗ Mỗ trong miệng phát ra Phong Ma như vậy tiếng gào thét.

"Quần Ma Loạn Vũ!" Nó không âm không dương thanh âm oán độc đến mức tận cùng.

Ầm!

Mênh mông như biển yêu lực mãnh liệt mà ra, che kín quần tinh trắng sáng hào quang, giống như trọng mực đem Thiên địa hoàn toàn nhuộm đen, không còn có bất kỳ màu sắc.

Cổ Phong đấm người vừa mới lao ra lão yêu đầu lưỡi vây chặt, lập tức liền đụng vào một mảnh Yêu Lực hắc vụ bên trong, đưa tay không thấy được năm ngón!

Bốn phía đều là xâm nhập cốt tủy âm lãnh, ác quỷ tiếng kêu gào không dứt!

Ở nơi này Yêu Lực biến thành hắc vụ bên trong, những ác quỷ đó càng là trên đầu dài ra hai sừng, miệng máu răng nhọn, Hung Uy tăng nhiều, so với trước kia đâu chỉ cường hãn gấp ba!

Lệ lệ Lệ

Trong đôi mắt bắn ra huyết quang, ác quỷ xanh mon mồn móng nhọn đã đâm tới, trong lúc nhất thời tầm mắt đạt tới, phô thiên cái địa đều là ác quỷ đại quân mãnh liệt mà đến, phảng phất đem nhân gian hóa làm một phương Quỷ Vực.

Mà Cổ Phong đám người càng là nắm chặt trong tay binh khí, trong ánh mắt chỉ còn lại một mảnh kiên định.

Đó là trong bóng tối duy nhất ánh sáng, ý chí cầu sinh!

Kinh khủng hạ xuống, bọn họ tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc thời khắc, đã mất đường trở ra.

Vì vậy bọn họ chỉ có thể tiến tới, không thể lui về phía sau!

Bước lên con đường tu hành, tự nhiên phải có dũng mãnh thẳng tiến, bách vô cấm kỵ lòng.

Mà Cổ Phong các loại (chờ) trong lòng người sớm đã tỉnh ngộ!

Nhân yêu bất lưỡng lập!

Bởi vì có Yêu Ma Đạo, mới có Nhân Gian Đạo!

Dù là đời này yêu ma hoành hành, bọn họ cũng phải bằng vào chính mình lực lượng gắng gượng mở ra một cái hùng hồn đại đạo!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Nhân Gian Đạo

Yêu Ma Chi Đạo, là cướp đoạt, lấy Thiên địa muôn dân là Huyết Thực, lớn mạnh tự thân.

Mà Nhân Gian Đạo, là là phạm nhân lấy hèn mọn thân thể, Nghịch Thiên Cải Mệnh, lấy sức người rung chuyển thiên đạo!

Đây chính là lúc này Cổ Phong các loại (chờ) trong lòng người chân thực thể hiện.

Liêu Trai thế giới, Vô Hận Khung Bỏ!

Đời này yêu ma hoành hành, nhân gian như Địa Ngục.

Bọn họ bởi vì luân hồi nhiệm vụ tiến vào phía thế giới này, nửa bước khó đi, càng đối mặt yêu ma tàn phá, chỉ có bách vô cấm kỵ, dũng mãnh thẳng tiến mới có một chút hi vọng sống!

Yêu Ma Chi Đạo, biết bao sự khủng bố!

Thiên Chi Đạo, biết bao cao thượng như thời xưa!

Mà bọn họ chỉ có thể bảo vệ Nhân gian đạo!

Đây mới là một cái Tu Hành Giả chân chính nên có Cầu Đạo Chi Tâm!

Tại sinh tử lớn kinh khủng trước mặt, Cổ Phong đám người không có lựa chọn nào khác, bỏ ra trong đầu sợ hãi, tuyệt vọng các loại (chờ) rất nhiều tạp niệm, toàn lực đánh một trận, nội tâm phảng phất thẳng hoa đến toàn bộ tình cảnh mới, không hề bận tâm, người tiềm lực đều được cực lớn kích thích, phát huy ra trước đó chưa từng có uy lực!

Tại Pháp Giới, Đoạn Vân Lưu cùng Chu Nguyệt Linh lần lượt bùng nổ xuống, Thụ Yêu lấy tự thân vững chắc như sắt lợi lưới cấu tạo tường vây cũng bị

trầm phá!

Cổ Phong đám người vừa mới lao ra, nhưng lại thật sâu lâm vào Yêu Khí hắc vụ bên trong, khó mà thoát thân!

Ác quỷ càng là triệt để ma hóa, Hung Uy tăng nhiều.

Quần Ma Loạn Vũ, đem Cổ Phong đám người hoàn toàn vây khốn trong đó.

Đoàng đoàng đoàng!

Tím tím đập bịch bịch, giống như cường đại bom nước cổ động dòng máu khắp người, Cổ Phong hô hấp trở nên nặng nề như trâu, mặt mũi càng là đỏ đến mức nhò máu, vô cùng nóng hổi.

"Haaa..." Hắn đột nhiên trong tiếng hít thở, tiếng như Nộ Lôi nổ ầm.

Không lồ khí huyết từ thân thể mỗi một chỗ trào hiện ra, nhanh chóng hội tụ, cuối cùng tạo thành 3 Long 3 hổ đồ đằng.

Vây rồng hổ tóc mai từng cái chỗ rất nhỏ cũng có thể thấy rõ ràng, tựa như thật vật.

Thậm chí khí huyết sâu bên trong càng là có tân Long Hổ hiển hiện ra, hư ảo phiêu miểu, chưa có hoàn toàn thành hình.

Nóng!

Cổ Phong chỉ cảm thấy thân thể giống như bị bỏ vào trong liệt hỏa thiêu đốt một dạng toàn thân không một chỗ không nóng!

Tại sống còn thời khắc, hắn bỏ ra toàn bộ tạp niệm, toàn thân khí huyết cũng bị triệt để kích thích, đạt tới trước đó chưa từng có trình độ!

Hãy A...!

Ác quỷ đánh tới!

Cổ Phong hai mắt trừng một cái, tay cầm Huyền Thiết Trọng Kiếm đã liều chết xung phong nhập trong đó.

Bị cái kia nóng bỏng như lửa khí huyết đánh vào, ác quỷ giống như là bị nướng khét một dạng khối đen cuộn cuộn toát ra, gào lên đau đớn âm thanh không dứt!

Nhưng đem so với trước ác quỷ lùi bước, ác quỷ tại Yêu Khí Gia Trì sau khi mà tăng nhiều, đúng là bị chọc giận được (phải) càng cuồng bạo, giương nanh múa vuốt hỗn loạn tới, trong nháy mắt đem Cổ Phong bao phủ trong đó.

Lạnh giá!

Vô cùng vô tận Âm Hàn triệt để đem Cổ Phong bao vây, trong nháy mắt hắn phảng phất ngã vào Bắc Cực bên trong, rừng mình thấu xương, muốn đem hắn hoàn toàn đóng băng, trong đó còn có có vô tận ác niệm dùng để, muốn đem nội tâm của hắn bao phủ hoàn toàn.

Bên tai thỉnh thoảng có quỷ gào Ma khóc tiếng gào, căm ghét, oán độc...

Để cho Cổ Phong đầu choáng váng hoa mắt, tâm thần khó định!

Chỉ lát nữa là phải rơi vào vô biên Ma Cảnh, Cổ Phong trong lòng hung ác, đột nhiên muốn ở đầu lưỡi trên, phốc một tiếng máu tươi từ trong miệng tràn ra!

To lớn thống khổ trong nháy mắt để cho hắn tỉnh hồn lại.

"A" Hắn hét lớn lên tiếng, diện mục điên dại, hiển hóa bên ngoài khí huyết cuối cùng đột nhiên vừa thu lại, sau một khắc nhanh chóng bùng ra, so với trước kia càng mãnh liệt.

Ngâm!

Long Trảo huy động, Long Vĩ đung đưa, khí huyết Thành Long, trên không trung không ngừng bay lên, đánh ác quỷ sợ hãi rống liên tục!

Rống!

Hổ gầm rung trời, mãnh hổ đánh, khí huyết hóa hổ, tùy ý giãn ra thân thể Hổ Phác không ngừng, đem bốn phía tà ma quét sạch hết sạch.

Trong hư không hổ gầm tiếng rống ngâm không ngừng!

Cổ Phong không để ý thân thể nguyên khí hao tổn, toàn lực kích thích khí huyết.

Cái kia Long Hồ chỉ hình tượng là sống một dạng cao chót vót tất hiện, giãn ra thân thể, đúng là trong ác quỷ thân thể tùy ý liều chết xung phong!

Khí huyết bùng nổ, tựa hồ muốn toàn bộ tiềm lực đều bị trong nháy mắt cháy hết!

Ngâm! Rống!

Trong hư không không ngờ là vang lên một trận tiếng rống ngâm hồ gầm.

Cổ Phong thân thể rung một cái, chỉ cảm thấy trong cơ thể nhất trọng vô hình cửa ải bị hung hăng giải khai, khí huyết quay cuồng đầu thứ tư Long Hồ triệt để thành hình!

Giác tỉnh Cảnh Đệ Tứ Trọng!

"Quả nhiên không điên cuồng không sống!" Cổ Phong trong lòng không khỏi mừng như điên.

Theo hấn cũng lại mây may cố kỵ, toàn lực bùng nổ khí huyết, cuối cùng nhất cử xông phá bình cảnh, đột phá đến Giác Tỉnh Cảnh Đệ Tứ Trọng!

Lâm chiến đột phá, mang đến là chiến lực tăng lên rất nhiều, chính là thời điểm!

Cổ Phong tay nâng Huyền Thiết Trọng Kiếm, thay đổi xu hướng suy tàn, mỗi một kiếm đánh xuống khí huyết tập trung, ác quỷ lại là hung ác cũng bị chém thành hai nửa.

Trong lúc nhất thời đám quỷ thể công trở nên bị ngăn trở!

Chu Nguyệt Linh đám người thấy Cổ Phong đột nhiên thay đổi một dạng, chiến đấu lực đại tăng, mặc dù không rõ ràng nguyên nhân gì, nhưng cũng không khỏi mừng rỡ.

Lúc này bọn họ vừa mới bạo phát bí thuật đột phá trùng vây, chân nguyên hao tổn quá độ, chiến lực tổn hao nhiều!

Không nghĩ tới bây giờ tác chiến chủ lực lại thành trong toàn trường tu vi yếu nhất Cổ Phong, này hí kịch mà vừa bắt đầu dĩ một màn, để cho bọn họ cũng là cười khổ không thôi,

Về phần Lý Đạo Chí đã bị bọn họ hoàn toàn không nhìn!

So sánh với Cổ Phong biểu hiện, này Lý Đạo Chí tu vi tuy cao, nhưng lại không có nhiều ít người tu hành khí độ, không chịu nổi nhiệm vụ lớn!

Lúc này trong sân Lý Đạo Chí nắm phù chú hai tay thật chặt siết chặt, nổi gân xanh, nhìn về phía Cổ Phong ánh mắt đã là hoàn toàn lạnh lẽo cùng căm ghét!

"Lên cho ta! Đưa bọn họ toàn bộ lưu lại!" Hắc Vụ sôi trào, Yêu Khí đại thịnh, trong đó truyền ra Thụ Yêu ác độc tiếng gào.

Những ác quỷ đó bị mệnh lệnh, như thủy triều tràn lên.

Cổ Phong không lùi chút nào, một mình tiến vào trong đó, khí huyết bạo nổ dưới tóc cuối cùng càn quét một mảnh, www.uukanshu.com gắng gượng mở một đường máu, trong lúc nhất thời cuối cùng có Vạn Phu Bất Đương Chi Dững, giống như là hóa thân trên chiến trường ngang dọc địch trận vô song mãnh tướng!

Chỉ bất quá đây không phải là phạm nhân chiến tranh chiến trường, mà là yêu ma quỷ vực máu tanh sát tràng!

Chu Nguyệt Linh đám người theo sát sau lưng Cổ Phong, hướng Yêu Khí Hắc Vụ bên ngoài phóng tới.

"Cẩn bọn họ lại!" Thụ Yêu thở hỗn hển, ác quỷ kêu gào không dứt!

Cổ Phong mặt mũi trầm tĩnh, bùng nổ khí huyết, tiến tới không ngừng.

Nhưng ở ác quỷ liên tiếp dưới sự xung kích, hấn khí huyết cũng dần dần hao hết, cả người cũng lung la lung lay, đứng không vững!

Hấn sắc mặt càng là dần dần trắng bệch, không còn chút nào nữa huyết sắc, hiển nhiên nguyên khí hao tổn đã sắp muốn đả thương với bản thân căn bản, nếu là nghiêm trọng đi nữa sợ rằng sẽ tổn hại tu hành căn cơ!

Nhưng bây giờ không phải là quan tâm lúc này!

Sinh tử đại kiếp, nếu thì không cách nào sống tiếp, cân nhắc sau đó sự tình đối với (đúng) Cổ Phong mà nói quá xa xôi!

Hấn chỉ có thể liều mạng mà làm!

"Mau nhìn! Phía trước có cửa ra!" Chu Nguyệt Linh đột nhiên kêu lên một tiếng, chỉ thấy phía trước Yêu Khí Hắc Vụ đột nhiên tản ra, lộ ra một mảnh ngân ánh trắng sáng.

Bất tri bất giác bọn họ rút cuộc lao ra Thụ Yêu Yêu Khí phạm vi.

"Đi mau!" Đoàn Vân Lưu la hét một tiếng, bước chân chốc lát không ngừng, tiến lên.

Cổ Phong, Pháp Giới, Chu Nguyệt Linh khẽ cắn răng, theo sát đuổi theo!

"Đừng nghĩ trốn!" Xa xa vang lên một trận nhon chói tai tiếng rống giận.

"Long trời lở đất!"

Thụ Yêu một tiếng sợ hãi rống, Yêu Khí bốc hơi lên giống như nấu sôi một dạng không ngừng lăn lộn.

Quay cuồng trời đất, cả vùng đều không ngừng lay động, cây cối sụp đổ!

Cổ Phong đám người chỉ cảm thấy dưới chân đất đai nứt toác, còn chưa kịp phản ứng, thân thể đã bay lên, mỗi người hướng về bốn phương tám hướng, hoàn toàn chia lìa, thân hình biến mất không còn tăm tích!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Bất hòa

Đất rung núi chuyển!

Cổ Phong chờ chỉ cảm thấy trong lòng đất tuôn ra bàng bạc đại lực, toàn bộ người đã bị tung bay đến không trung, hướng về bốn phía, từng người thất lạc âm u rừng cây trong miếu hoang, thân ảnh không thấy.

"Mồ Mồ, làm sao bây giờ? Đám người kia phân tán bốn phía mất tích, rất khó tìm đến!" Một sâu kín thân ảnh sâu trong bóng tối bỗng bình tĩnh, nhìn như người sống khuôn mặt mười phần tĩnh lặng, nhưng ánh mắt bên trong lại âm tàn độc ác.

"Tiểu Thanh, đuổi theo cho ta!" Mồ Mồ thanh âm sâu trong bóng tối truyền ra, "Những người tu hành kia vì đột phá Mồ Mồ ta bao vây, sử xuất vượt qua tự thân tu vi cấm thuật, nguyên khí đại thương, cũng không còn cách nào phản kháng! Người mang theo Trình Quỷ đem những người kia bắt trở về!"

"Những người tu hành này thổ nạp thiên địa linh khí, ăn một có thể sánh được mấy chục phạm nhân! Nếu là Mồ Mồ ăn những người tu hành này, nhất định có thể tu vi tăng nhiều, rốt cuộc không cần kiêng kỵ này chòm râu dài kiếm khách!" Tiểu Thanh âm hiểm cười, khuôn mặt vận vẻ đáng sợ, liên tục cho Thụ Yêu Mồ Mồ chúc mừng!

"Khắc khắc!" Mồ Mồ cười to không ngừng, bất nam bất nữ thanh âm bên trong đều là đắc ý cùng can rở, phảng phất đã thưởng thức được những người tu hành kia ngon huyết nhục, hẳn là so phạm phu tục tử càng có nhai sức lực!

Phải biết nó Lan Nhược Tự ẩn núp ngàn năm, người tu hành huyết nhục thể nhưng là hiếm lạ vật!

Trước đây không lâu nó thể nhưng là vừa mới thưởng thức được, đặc biệt là Bạch Thiên nữ tử kia huyết nhục vậy nhưng thật sự là mềm mại tươi non, viễn siêu thể gian bất luận cái gì vật sống!

Tê tê tê!

Thèm nhỏ dãi.

Cả người khoác áo bào đen không thua nam tử khôi ngô thân thể đi ra, lại mặc nữ tử trường bào, gương mặt thô cuồng, hình tượng trang sức màu đỏ, có một loại bất âm bất dương quái dị yêu tà cảm giác.

Mồ Mồ đầu lưỡi đỏ thắm liếm liếm, huyết hồng trong đôi mắt nhìn chằm chằm Cổ Phong chờ biến mất thân ảnh, đều là thèm nhỏ dãi cùng tham lam!

lúc này nữ quỷ Tiểu Thanh lại là vô thanh vô tức nhích lại gần, khoe miệng móc ra một tia âm tàn tươi cười đắc ý, giả bộ vô ý nói: "Ta trước đó trong rừng cây phát hiện một vật, Mồ Mồ hẳn là sẽ cảm thấy hứng thú!"

"A! Cái gì?" Tựa hồ biết trước đến Cổ Phong đám người đã bắt lực phản kháng, Mỗ Mỗ tâm tình rất tốt, cười quái dị nói.

Tiểu Thanh trong cửa tay áo lấy ra một đoạn lụa trắng đưa trải qua.

Mỗ Mỗ mở ra một chút, toàn thân ngừng lại thì tuôn ra âm trầm khí tức kinh khủng.

Lụa trắng bên trên thỉnh linh viết: "Người là người tốt! Về sau không cần lại tới tìm ta! Tiểu Thiên!"

Kèo kẹt kèo kẹt!

Mỗ Mỗ song trảo bóp kèo kẹt rung động, phần nộ đến toàn thân đều đang run rẩy, "Tiểu Thiên tiện nhân, uống ta như thể thương nàng! Dám sau lưng ta cất giữ nam nhân!"

"Tiểu Thanh người hiện lập tức đem những người tu hành kia cho bắt trở lại! Tiểu Thiên đã không thể làm việc cho ta, dứt khoát đưa nàng gả cho Hắc Sơn Lão Yêu!" Mỗ Mỗ hung ác nói.

"Vâng!" Tiểu Thanh khoe miệng hiện ra âm mưu nụ cười như ý, dẫn một đám Trình Quý nhẹ nhàng ra, hướng phía Cổ Phong chò biển mất địa phương mà đi.

...

Chòm sao âm đạm, trăng sáng thất sắc!

Cổ Phong toàn thân không một chỗ không đau, như là tan ra thành từng mảnh.

Hắn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, toàn bộ thân thể trùng điệp ngã xuống lãnh đạm trên mặt đất!

Chờ hắn thật vất vả đứng dậy, phát hiện thiên địa lờ mờ, mình đã rơi vào âm u khắp chốn trong rừng, triệt để cùng những người khác thất lạc.

Kèo kẹt kèo kẹt!

Cảnh khô bị giẫm dưới chân phát ra đứt gãy thanh âm.

Cổ Phong nhìn khắp bốn phía, phương hướng rối loạn, phương hướng khó mà phân rõ, không biết nên hướng về nơi nào!

Nhưng hắn biết nơi đây không thể ở lâu!

Đã trải qua trước đó trận kia ác chiến, hắn cường ép bộc phát khí huyết, mặc dù tạm thời đột phá đến Giác Tỉnh cảnh Đệ Tứ Trọng giết đi ra, nhưng toàn thân nguyên khí tiêu hao quá lớn.

Hiện tại hắn toàn thân kịch liệt đau nhức bủn rủn, rốt cuộc không sử dụng ra được mảy may khí lực, rốt cuộc không có lực đánh một trận!

Nếu là lại không mau chóng rời đi nơi đây, Thụ Yêu Trình Quý chẳng mấy chốc sẽ đuổi tới, cho đến lúc đó liền thật rốt cuộc trốn không thoát.

Tôi không kịp phân biệt phương hướng, Cổ Phong hướng phía rừng cây chỗ sâu mà đi, cách càng xa càng tốt!

Bước chân hắn đi xa,

Còn không có trải qua một phút, liền có một trận âm phong thổi tới, nữ quý Tiểu Thanh dẫn một đám áo trắng ác quỷ từ không trung bay xuống xuống tới.

Nàng hướng bốn phía khẽ ngửi, khoe miệng liệt ra lạnh lạnh tiểu dung, "Không trung thật người vị còn không có biển mất! Người này còn chưa đi xa, đuổi theo cho ta!"

Nàng phán đoán dưới phương hướng, hướng phía Cổ Phong rời đi phương hướng cấp tốc đuổi trải qua.

Suru suru suru!

Thân ảnh lấp lóe, Cổ Phong bộ pháp cấp tốc, cả người hóa thân làm một đoàn bóng đen trong rừng cấp tốc xuyên qua, ống tay áo mang theo nhánh cây rì rào rung động.

Sau lưng âm phong từng cơn, hàn ý xâm nhập mà đến.

Hắn có thể cảm nhận được rõ ràng này âm tà quỷ vật không ngừng tới gần, để hắn một lát không dám chút nào dừng lại.

"Khắc khắc! Đừng nghĩ đi, ngoan ngoãn trở thành Mỗ Mỗ huyết thực, miễn cho chịu tội!" Nữ quý thanh âm âm lãnh trầm thấp, như là đòi mạng mà chú chăm chú xoay quanh Cổ Phong bên tai.

Quý gào ma tiếng khóc tiếng vọng không ngừng, để cho người ta đầu choáng váng hoa mắt.

Cổ Phong mắt điếc tai ngơ, dứt bỏ tất cả tạp niệm, vui đầu tiến lên.

"Đáng chết! Này nhân loại thật nhanh!"

Rõ ràng phía trước bóng người kia đã gần ngay trước mắt, nhưng vô luận nàng như thế nào đuổi theo, luôn luôn kém lấy một đường khoảng cách, không cách nào đuổi theo đến.

Nữ quý Tiểu Thanh răng đều muốn cắn nát!

Cổ Phong nhện xuống toàn thân kịch liệt đau nhức, dùng hết mỗi một điểm lực lượng cấp tốc ghé qua.

Tuôn roi tóc!

Một trận cấp tốc xuyên qua thanh âm.

Cổ Phong lỗ tai khẽ động, ngừng lại thì trên mặt cảnh giác, nhìn trái qua.

Chỉ gặp nồng đậm chạc cây bị tách ra, một bóng người đi ra, hấn hai tay dâng một cuộn giấy phù, cảnh giác nhìn bốn phía, chính là Lý Đạo Chí!

Khi thấy Cổ Phong lúc, ánh mắt hấn co rút lại, chỗ sâu vô cùng âm u.

Ngay sau đó hấn lộ ra một bộ vui mừng quá đỗi không chút tâm cơ nào tiểu dung, "Cổ Phong, là ngươi! Mau tới đây! Ác quý đã đuổi tới!"

Mặc dù Lý Đạo Chí không có gì gặp nhau, nhưng cùng với vì Luân Hồi Giả, Cổ Phong cũng không nghi ngờ giả, cấp tốc tới gần trái qua.

Lý Đạo Chí thấy thể khố miệng dần dần nứt ra một tia lạnh lạnh tiểu dung.

Đi tới đi tới, Cổ Phong đột nhiên trong lòng hơi động, ần ần cảm thấy không thích hợp.

Lý Đạo Chí gương mặt buông xuống, ần tàng âm u khắp chốn bên trong thấy không rõ lắm, mười phần quý bí!

Hấn bộ pháp không khỏi dừng lại một chút.

Xuống một khắc gặp Cổ Phong đã đầy đủ tới gần, Lý Đạo Chí giơ tay lên, một đoàn cháy hùng hực hỏa điểm đứng là phun ra tới, hình như một đạo hỏa long mãnh liệt mà đi đến, muốn đem vạn vật triệt để nướng thành than cốc!

Cổ Phong trong lòng giật mình, hai chân dùng sức bắn năng trùng điệp trên mặt đất đập một cái, toàn bộ người đột ngột từ mặt đất mọc lên, vọt ra.

Mặc dù hấn phản ứng đầy đủ cùng lúc, nhưng này Lý Đạo Chí lại là không chút nào lưu thủ, tựa hồ một lòng muốn đưa Cổ Phong vào chỗ chết!

"Lạc Lôi Phù!" Trong tay hấn một viên phù chú bay ra, kêu phần phật, đột nhiên hóa thành một đạo lôi đình tương dạ không chiếu sáng, bỏ về phía Cổ Phong.

Cổ Phong thân giữa không trung, đến không kịp né tránh, chỉ có thể miễn cưỡng hai tay khoanh kẹp ở trước ngực!

Oanh!

Sét đánh hung hăng đánh xuống!

Cổ Phong chỉ cảm thấy toàn thân tê liệt, đập ầm ầm rơi trên mặt đất, hai tay tay áo vỡ tan, bị lôi đình bỏ đến một mảnh cháy đen!

"Ha ha! Xem ngươi lần này còn không chết?" Lý Đạo Chí dữ tợn cười to, mặt mày méo mó so ác quý còn kinh khủng hơn!

Cổ Phong chậm rãi đứng dậy, đôi mắt âm trầm lãnh đạm, không có chút nào cảm xúc.

Hấn không rõ Lý Đạo Chí không oán không cừ, vì sao hấn đột nhiên cùng mình bất hoà, muốn đưa mình vào tử địa!

Cổ Phong lạnh lùng mở miệng.

"Vì cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21 : Lòng người hiểm độc

"Ta chính là muốn cho ngươi chết!" Lý Đạo Chí âm thanh hung dữ cười to, mặt như ác quỷ, không, so ác quỷ càng thêm đáng sợ!

Hắn hai tròng mắt trùng trùng nhìn chăm chăm Cổ Phong, đều là âm độc, sát ý lạnh lạnh.

"Ngươi Giác Tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng phế vật cũng chưa chết, vì cái gì bị chết sẽ là Tô Mi! Thiên Đạo sao mà bất công, ta muốn để ngươi cho Tô Mi chôn cùng!"

Bởi vì người yêu bị giết, không dám báo thù, liền đem oán hận phát tiết trên người mình sao?

Cổ Phong khoe miệng cười lạnh, quả nhiên nhỏ yếu là lớn nhất nguồn gốc tai họa, dù cho không có trêu chọc ai, cũng sẽ có tai bay vạ gió hàng tạm!

Hắn cũng không có quá nhiều bối rối, bình thần nói: "Ngươi hẳn là rõ ràng, Luân Hồi Giả sát hại đồng bạn, cùng trận doanh người, là sẽ bị Thiên Đạo gạt bỏ!"

Lý Đạo Chí âm lạnh cười nhẹ, "Ta đây tự nhiên rõ ràng! Ta căn bản không cần giết chết ngươi, chỉ cần đưa ngươi đã thương rớt cuộc bắt lực chạy trốn, này chút ác quỷ tự nhiên sẽ thay ta giải quyết hết!"

"Nguyên lai ngươi đánh là cái chủ ý này!" Cổ Phong châm chọc nói, "Để cho ta cho kẻ chết thay, dạng này ngươi liền có thể tranh thủ không gian chạy trốn có đúng không?"

"Không sai! Tính ngươi thức thời, ngươi tu vi yếu như vậy, như vậy ta liền phế vật lợi dụng, ngoan ngoãn làm tốt kẻ chết thay!" Lý Đạo Chí dữ tợn cười to, trên mặt vô tận đắc ý.

Cổ Phong trong lòng cảm giác nặng nề.

Lòng người sao mà nham hiểm?

Trên đời này đáng sợ nhất vĩnh viễn không phải cái gì ác quỷ yêu ma, mà là người!

Nếu là có lấy một viên yêu ma chi tâm, dù là khoác lên mặt nạ da người, cũng không cải biến được nó tà ác bản chất!

Cổ Phong bộc phát khí huyết đột phá yêu ma vây quanh, nhưng cũng nguyên khí đại thương, lại thêm bị Lý Đạo Chí dùng phù chú đánh lên, rút cuộc bắt lực mà chiến!

Sau có ác quỷ rào rạt mà đến, trước có đại địch cản đường!

Cổ Phong trong nháy mắt lâm vào tiến thoái không được hoàn cảnh.

Hỏa diễm hùng hục!

Lý Đạo Chí hai tay liên tục vung ra hơn mười trượng phù chú, lớn chừng cái đầu hỏa đoàn trên không trung thiêu đốt, hướng Cổ Phong vây công tới, muốn nhất cử đem hắn giải quyết!

Ác quỷ tiếng kêu rên đã không xa, hắn biết nhất định phải tốc chiến tốc thắng, chỉ cần vút xuống Cổ Phong mỗi như, hắn tin tưởng nhất định có thể mê hoặc ác quỷ, mà cho mình tranh thủ chạy trốn thời gian!

Lý Đạo Chí âm hiểm cười liên tục, ra tay càng là không lưu tình chút nào.

Cổ Phong hai tay bị lôi điện bổ cháy, đau tận xương cốt!

Nhưng hắn nổi giận gầm lên một tiếng, cường ép nhện xuống đột nhiên hai tay rút ra Huyền Thiết trọng kiếm trước người một ngăn!

Hỏa đoàn phanh phanh phanh nện nặng trên thân kiếm, băng tán ra tia lửa tung tóe!

Cổ Phong bộ mặt cánh tay thân thể bị thiêu đốt đến đau đớn, mạnh mẽ lực trùng kích nhất thời đem hắn nổ bay ra!

Nhưng hắn toàn bộ người nằm ngang giữa không trung, liên tục lăn lộn, đúng là nương tựa theo cổ này phản xung lực bắn vào rừng cây chỗ sâu, biến

mất không thấy.

"Đáng chết! Bị hấn đùa nghịch!" Lý Đạo Chí không nghĩ tới Cổ Phong đối mặt như thế Tuyệt cảnh còn có mãnh liệt như vậy cầu sinh ý thức, nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi.

"Có pháp thuật ánh sáng! Đám người kia ở nơi đó!" Một trận phát hiện con mồi âm hiểm cười âm thanh.

Âm phong quét sạch, hàn ý xâm nhập, ngừng lại thời để hấn đánh run một cái!

"Không tốt!" Lý Đạo Chí trong lòng hô to không ổn, Cổ Phong một khi thất tung để hấn rơi tại chỗ, trở thành ác quỷ bia ngắm!

"Đáng giận!" Hấn nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng oán hận.

Một Giác Tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng phế vật ngoan ngoãn chờ chết liền tốt, vì cái gì còn muốn giãy dụa?

"Thanh phong phù!" Phù chú hóa thành thanh phong gia trì trên thân, thân hình hấn như gió, đã cấp tốc hướng phía Cổ Phong thoát đi phương hướng đuổi qua.

Trước đó bị Thụ Yêu vây quanh chỉ lúc, hấn liền cố tình che giấu, cũng không có sử dụng toàn lực!

Bởi vì hấn liền dự liệu được, cho dù là bọn họ bộc phát toàn thân thủ đoạn cũng không thể nào là Gia Tỏa Cảnh lão yêu đối thủ!

Hấn cố ý mục đích làm như vậy muốn khiến người khác ở mũi nhọn phía trước, tốt thừa cơ bảo tồn thực lực!

Phù chú gia trì phía dưới, tốc độ của hấn nhanh vô cùng, giống như một ngọn gió ánh cấp tốc trong rừng xuyên qua, thẳng hướng Cổ Phong đuổi trái qua!

"Đáng chết! Lãng phí ta một Trương Thanh Phong phù!" Lý Đạo Chí một bên đuổi theo, gương mặt càng là tràn đầy tức giận.

Ô ô ô!

Tiếng gió rít gào!

Cổ Phong nhìn lại, đôi mắt co rụt lại!

Lý Đạo Chí toàn thân quán quanh lấy gió nhẹ, tốc độ đầu chỉ nhanh gấp mười lần, chớp mắt liền phải đuổi tới hấn!

"Thật sâu tâm cơ!" Đến một bước này, Cổ Phong nơi nào còn nhìn không ra Lý Đạo Chí trước đó một mực che giấu!

"Dừng lại cho ta!" Lý Đạo Chí mau chóng đuổi mà đi đến, trong tay Lôi Quang lóe lên.

Cổ Phong bản năng tránh ra, sau một khắc bên cạnh thân một cây đại thụ bị đánh đến chia năm xẻ bảy, cháy đen một mảnh!

"Uy lực thật là đáng sợ! Thật là lợi hại phù chú!" Cổ Phong trong lòng thất kinh.

Cổ Phong, Pháp Giới đám người lợi dụng điểm công đức hồi đoái dị bảo khác biệt, Lý Đạo Chí Thiên Đạo nơi đó hồi đoái chính là một lá bùa!

Phù chú lấy mực đỏ giấy vàng, khắc họa phù văn, phát huy uy lực!

Đây là một loại dùng xong tức hủy duy nhất một lần dị bảo, nhưng đôi lấy là uy lực cường đại!

Lý Đạo Chí không lưu tình một chút nào, trong tay phù chú càng là lệch đi ra, muốn đem Cổ Phong triệt để phế bỏ.

Ầm, ầm, ầm!

Phù chú không ngừng oanh kích tới.

Cổ Phong tránh trái tránh phải, toàn lực tránh né lấy.

"Ha ha! Làm sao không trốn!" Gặp Cổ Phong bất lực chống đỡ, Lý Đạo Chí nhất thời ngông cuồng cười to.

Cổ Phong trầm mặc không nói, hấn đang chờ đợi một thời cơ, một cái tìm đường sống trong chỗ chết thời cơ!

Phốc!

Một tia chớp hung hăng bổ Cổ Phong trên lưng, quần áo bị tạc thành tro bay, phần lưng cháy đen!

Cổ Phong trùng điệp té ngã trên đất, bản năng nhất xoay người.

Oanh!

Hòa đoàn bạo liệt, ngừng lại thời trên mặt đất ném ra một cái động lớn.

Phong nhận, thủy Long, Mộc đằng... Các loại thiên hình vạn trạng pháp thuật Lý Đạo Chí trong tay đổ xuống mà ra.

Cổ Phong tránh trái tránh phải, vô cùng chật vật, tùy thời đều có trúng chiêu ngã xuống đất nguy hiểm!

Ngay cả như vậy, chỉ cần bị những pháp thuật này cho sát qua, hấn cũng cũng không tốt đẹp gì, vết thương chồng chất!

"Không sai biệt lắm!" Cổ Phong con mắt quét về phía hậu phương, không biết thời một quý khí trùng thiên mây đen đã nhích lại gần.

Cầm đầu là một Từ Y nữ quý, đôi mắt ngoan độc, toàn thân tản mát ra một cỗ đồng kết lỏng người hàn ý.

Mà đi phía sau nàng thì là một đám áo trắng Trình Quý, quý khí tràn ngập.

Phốc!

Lại là một hòa đoàn phóng tới!

Cổ Phong khước mắt quét qua, đúng là thân hình dừng lại, không có ngăn cản, trực tiếp bị đập trúng, toàn bộ người trùng điệp ngã trên mặt đất, không nhúc nhích!

"Đã chết rồi sao?" Lý Đạo Chí thở hồng hộc đi đi tới tới nhìn một chút, may may không cảm giác được Cổ Phong khí tức!

"Thật sự là không khỏi đánh! Như thế liền không chịu nổi, tán tu liền là tán tu, dù là trở thành Giác Tỉnh Cảnh Độ Tam Trọng đệ nhân cũng không coi là gì!" Hấn nhếch miệng cười như điên.

Nhưng sau một khắc đông lạnh như cốt tủy hàn ý lan tràn tới, để hấn tiểu dung ngừng lại thời cứng ngắc ở.

"Ngươi vậy mà giết hấn!" Phần nộ đến cực điểm tiếng rống thảm.

Lý Đạo Chí nhìn lại, thỉnh linh nhìn thấy một tấm nhan sắc xanh đen, mắt đỏ ác độc vặn vẹo gương mặt.

"Mồ Mồ chỉ ăn sống tâm can của người ta tỳ phôi! Ngươi giết hấn, liền cho Mồ Mồ làm huyết thực!" Nữ quý gầm rú một tiếng, vung tay lên, dẫn hung ác Trình Quý nhóm vòng vây đi qua.

Lý Đạo Chí thầm kêu hồng bét, hấn một lòng muốn phế bỏ Cổ Phong, lại không chú ý tới không biết lúc nào ác quý đã đuổi theo tới?

Lúc này hấn lâm vào ác quý trong vòng vây triệt để chạy không thoát!

Phanh phanh phanh!

Lá bùa trên không trung liên tục nổ lên, hóa thành các loại pháp thuật oanh kích trải qua.

Lý Đạo Chí bị trùng điệp vây quanh, một môi ứng đối, lại không phát hiện Cổ Phong ngã trên mặt đất thân ảnh khẽ run lên.

Một đôi sáng tỏ đôi mắt mở ra, chăm chú quan sát đến trên sân nhất cử nhất động.

Nguyên lai Cổ Phong là lấy quy tức pháp nín thở, cho Lý Đạo Chí cùng ác quý nhóm chế tạo ra khí tuyệt bỏ mình ảo giác.

Khi thấy Lý Đạo Chí ác quý công kích phía dưới, quần áo vỡ tan, toàn thân vết thương chồng chất thê thảm bộ dáng, Cổ Phong khước miệng không khỏi lộ ra một tia cười lạnh.

Thật sự là mưu kế tính hết, phản lăm tính mệnh!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chú Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Báo ứng xác đáng

Lôi điện oanh minh, lửa cháy hùng hực, dòng nước chảy xiết... Từng con chu sa giấy vàng phù chú trong hư không trôi nổi, hóa thành lôi đình hỏa diễm.

Xuy xuy xuy!

Cấp tốc phá không thanh âm.

Nữ quỷ trôi nổi không trung, hai tay lợi trào đúng là cấp tốc đuổi dài, như là lợi kiếm đâm tới, lại nhanh lại tạt!

Quý Ảnh trùng điệp, âm trầm quỷ khí hình như mây đen bao phủ tới.

Bốn phía không gian nhất thời nhiệt độ giảm xuống, như là rơi vào hầm băng, mặt đất cỏ cây đúng là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được phát khô phát vàng, đã mất đi tất cả sinh cơ.

Lý Đạo Chí trong tay phù chú hóa thành các loại pháp thuật oanh kích qua.

Ác quỷ xông lên tới trước, nhất thời pháp thuật oanh kích nhao nhao niết diệt!

Nhưng quỷ quả thực nhiều lắm, giống như là thủy triều tre già năng mọc vọt tới, trong nháy mắt đem hấn bao phủ trong đó.

Lý Đạo Chí chỉ cảm thấy hơi lạnh thấu xương xâm nhập trong cơ thể, toàn thân đều đánh run một cái, ngay cả huyết dịch cũng lưu thông không khoái.

Nữ quỷ Tiểu Thanh quỷ trào đã gần ở bên người, sắc bén như gai, tựa hồ muốn hấn triệt để xuyên thủng.

"Chân Hỏa phù!" Lý Đạo Chí hét lớn một tiếng, trong tay một tấm lá bùa im ắng thiêu đốt, hóa thành một đoàn ngọn lửa màu tím tàn mát ra dương cương vừa cực nóng nhiệt độ, tựa hồ muốn hết thảy đều đốt cháy hầu như không còn.

Đây không phải phổ thông hỏa diễm, mà là người tu hành thiêu đốt tự thân chân nguyên hình thành chân hỏa, to lớn dương cương, khu trừ tà ma!

Đoàn kia hỏa diễm hung hăng nện quỷ trào phía trên!

Lệ!

Nữ quỷ Tiểu Thanh nhất thời phát ra bén nhọn hoảng sợ rống lên một tiếng, ngay cả liền lui về phía sau!

Nàng hai tay run rẩy, bị nướng đến cháy đen một mảnh.

"Cho ta bắt hấn lại! Ta muốn để hấn nhận hết tra tấn mà chết!" Nữ quỷ Tiểu Thanh mặt mày méo mó, phẫn nộ gào thét.

Những này ác quỷ thu được mệnh lệnh, hai mắt sung huyết, không sợ tử vong vọt lên!

Lý Đạo Chí sắc mặt trắng bệch, hô hô thở hắt hắt, hiển nhiên sử xuất Chân Hỏa phù với hấn mà nói cũng là không nhỏ gánh nặng!

Nhìn trước mắt này Quý Ảnh trùng điệp mây đen, hấn âm thầm cắn răng.

ác quỷ số lượng thực nhiều lắm, đơn giản giết chỉ không hết, lúc này trong tay hấn phù chú đã không nhiều lắm, chỉ còn lại cuối cùng tám cái, dùng xong lúc thì liền là hấn đại nạn lâm đầu thời điểm!

"Đáng chết! Đều là phế vật kia làm hại!" Lý Đạo Chí trong lòng đối Cổ Phong hận thấu xương.

Nếu là cái phế vật, làm tốt kẻ chết thay Quý lão đảng hoàng đây nhận lấy cái chết không phải tốt, tại sao phải đau khổ giãy dụa? Gia hỏa này trước khi chết đều muốn tìm đệm lưng, làm hại lâm vào ác quỷ trong vòng vây khó mà thoát thân! Hiện ngược lại tốt, thất thủ giết hấn, gia hỏa này một chết trăm xong, hiện tại chính mình muốn sống không được muốn chết không xong! ...

Vô số ngoan độc suy nghĩ trong đầu xẹt qua, Lý Đạo Chí gương mặt buông xuống, lộ ra vô cùng âm u đáng sợ!

Đang lúc hấn nghiêng răng nghiêng lợi lúc, đột nhiên trong lòng giật mình, "Không đúng! Luân Hồi Giả cùng trận doanh người không thể lẫn nhau tàn sát, nếu là phế vật này thật đã chết rồi, ta hấn lại bị Thiên Đạo gạt bỏ! Nhưng ta hiện làm sao một chút việc đều không có, chẳng lẽ...?"

Lý Đạo Chí bản năng hướng Cổ Phong ngã xuống phương hướng nhìn, thành linh nhìn thấy không biết thời hấn nằm rạp trên mặt đất thân ảnh đã dời vị trí, sắp tới gần rừng cây biên giới!

"Người dám đùa nghịch ta?" To lớn cảm giác nhục nhã để hấn hốc mắt muốn nứt, Lý Đạo Chí giơ tay lên, không nói hai lời một đám lửa đã hung hăng hướng Cổ Phong đập trái qua.

"Bị khám phá sao?" Cổ Phong thân thể ưỡn lên, đã đứng dậy, cấp tốc tránh thoát.

Bạo liệt hỏa diễm nhất thời tại mặt đất ném ra một cái cái lỗ thủng, hỏa diễm văng khắp nơi!

Uống!

Cổ Phong cường ép nhắc lên một hơi, chân trên mặt đất trùng điệp đập mạnh, toàn bộ người nhất thời như là mũi tên bắn ra, mắt thấy là phải biến mất Lý Đạo Chí trong tầm mắt!

"Muốn chạy?" Lý Đạo Chí gương mặt âm độc, đúng là đối này những ác quỷ không quan tâm, trong tay phù chú đúng là hướng phía Cổ Phong bắn ra.

Bị ác quỷ vây quanh hẳn tự biết rất khó còn sống, nhưng tạm thời hẳn cũng muốn kéo chôn cùng, bị Cổ Phong tu vi xa xa không bằng hẳn tiểu tử thói lặp đi lặp lại trêu đùa, nội tâm của hẳn cảm hận đã để hẳn đánh mất lý trí.

Phù chú hóa thành cuộn cuộn lồi đình, thiêu đốt liệt hỏa diễm, lồi hỏa đan xen, khí thể vô cùng mãnh liệt, hung hăng nện Cổ Phong trên lưng.

Phốc!

Cổ Phong như gặp phải Trọng Kích, nhất thời khoe miệng tràn ra một ngụm máu, nhưng hẳn gắt gao nuốt xuống, thân thể nương tựa theo cổ này phản xung lực toàn bộ người hẳn nửa đột nhiên tăng tốc, mắt thấy là phải triệt để rồi đi!

Lý Đạo Chí lúc này mới kinh hoảng, tay không lực chụp vào Cổ Phong bóng lưng rồi đi, vô cùng sợ hãi rống lên, "Không!"

Không có bất kỳ cái gì đáp lại!

Cổ Phong cũng không quay đầu lại, thân hình chui vào rừng cây chỗ sâu cũng không thấy nữa!

"Khụ khụ khụ!"

Không khí bốn phía vô cùng âm lãnh!

Cổ Phong lão đảo tiến lên, trong miệng không ngừng ho khan, khoe miệng máu tươi tràn ra!

Mạo hiểm!

Thực quá kinh hiểm!

Nếu bàn về thực lực, hẳn xa xa không phải Lý Đạo Chí đối thủ, cuối cùng chỉ có thể bình đi nước cờ hiểm mới có thể Tuyệt cảnh chạy trốn!

Long mây, hổ phong!

Long có thể lớn có thể nhỏ, có thể thăng có thể ẩn lớn thì hưng mây thổ vụ, nhỏ thì ẩn giới tàng hình thăng thì bay vút lên tại vũ trụ ở giữa, ẩn thì ẩn núp tại sóng lớn bên trong.

Mà đi hổ uy bá sơn lâm, lại có thể trốn xa ngàn dặm, đi săn thì vô thanh vô tức, xuất động thời động như lồi đình!

Long hổ bạn phong theo mây, vốn là là am hiểu nhất biến hóa thần vật!

Long Hổ hô hấp pháp cũng là như thế, đã có thể bộc phát khí huyết, liệt như Hạo Dương, lại có một loại đặc biệt pháp môn, Long Hổ ẩn hơi thở pháp, có thể cho toàn thân khí huyết ẩn núp, hô hấp im ắng, như là người chết.

Cổ Phong liền là bằng vào một chiêu này che đậy Lý Đạo Chí cùng ác quỷ cảm ứng, mà đi chạy thoát!

A!

Cách đó không xa đột nhiên truyền đến một trận sợ hãi rống âm thanh, tràn đầy vô tận tuyệt vọng cùng sợ hãi, nhưng ngay sau đó im bất mà dừng, rừng rậm lại khôi phục vô thanh vô tức, hoàn toàn tĩnh mịch!

Cổ Phong nghe được đó là Lý Đạo Chí tạm thời giả dựa thanh âm, khoe miệng nhất thời móc ra lãnh lạnh cười lạnh.

Thiên Đạo Luân Hồi, báo ứng xác đáng!

Lý Đạo Chí một lòng hướng để Cổ Phong làm kẻ chết thay, cuối cùng lại trước tiên đem mệnh cho mất đi, thật sự là lớn lao chăm chọc!

"Người kia giả bộ giả chết, còn chưa đi xa! Đuổi theo cho ta trước hẳn!" Một tiếng đắc ý âm hiểm cười âm thanh.

Băng hàn quỷ khí dần dần lan tràn tới.

Cổ Phong trong lòng run lên, vội vàng rồi đi!

Ô ô ô!

Quý Ảnh phá không phát ra trận trận tiếng rít, xa xa truy sau lưng Cổ Phong, thật lâu không dứt!

Cổ Phong một lát không dám dừng lại, cố nén toàn thân kịch liệt đau nhức, liều mạng đi đường.

Hắn nhất định phải kiên trì, kiên trì đến hùng đông một khắc này, mới có cơ hội sống sót!

Cứ việc hi vọng xa vời, nhưng Cổ Phong cũng không muốn buông tha cuối cùng một tia cơ hội, đem hết toàn lực chạy nhanh.

Âm u trong rừng, một cái người nam tử thân ảnh lão đảo chạy nhanh, đen ngịt ác quỷ phô thiên cái địa, trong lúc nhất thời hắc phảng phát đã rơi vào thập tử vô sinh Tuyệt cảnh.

Cũng không biết chạy bao lâu, Cổ Phong không biết phương vị, tiến nhập trong rừng một cái không biết khu vực, này những ác quỷ đúng là vô thanh vô tức biến mất, phảng phát chưa bao giờ tồn tại qua.

"Đây là có chuyện gì?" Cổ Phong dừng bước lại còn không kịp nghĩ nhiều.

Đột nhiên một bên vang lên một cái giật mình thanh âm, "Cổ huynh, là người!"

"Ai?" Cổ Phong ánh mắt sắc bén bức người, một thanh kiếm trần đầy sát ý!

Một cái gầy gò bóng người trong bụi cây chui ra, mặt mũi tràn đầy kinh hi.

"Là ta a! Ninh Thái Thần!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Người quỷ tình

"Ninh huynh, là người!" Cổ Phong nhìn thấy người tới, cũng là sững sờ!

Cái này thân hình gầy yếu, đầu đội khăn nho, rõ ràng là một cái thư sinh tay trái gà không chặt, không phải Ninh Thái Thần thì là ai?

"Người tại sao lại ở chỗ này?" Cổ Phong kinh ngạc nói, không nghi ngờ giả!

Lấy hắc hiện này tám thế thâm bộ đáng, nếu thật là gặp được yêu ma quỷ quái, căn bản không có sức hoàn thủ, làm gì thay đổi một cái yếu thư sinh lừa gạt hắn?

Với lại nguyên tác bên trong vốn là có Ninh Thái Thần đêm khuya lên hỏi Lan Nhược Tự Nhiếp Tiểu Thiên hẹn hò chỗ này, Cổ Phong càng phát ra khẳng định trước mắt thư sinh liền là Ninh Thái Thần bản thân không thể nghi ngờ!

Nghe được Cổ Phong hỏi thăm, Ninh Thái Thần tại chính mình ánh mắt trốn tránh, rất có e ngại nói: "Cổ huynh, ánh mắt của người thật là dọa người!"

Cổ Phong mới phản ứng được, thu liễm lại trong đôi mắt phong mang!

Ninh Thái Thần như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, mới vừa rồi bị Cổ Phong ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm, trong lòng của hắn giống như treo lấy một cây đao, không hiểu bối rối!

"Xem ra Cổ huynh cũng không đơn giản!" Ninh Thái Thần mặc dù đơn thuần, nhưng cũng không ngốc, ý thức được Cổ Phong bất phàm.

Bất quá hắn tự nghĩ một nghèo hai trắng, không có gì đáng giá người khác ý đồ, cũng không có suy nghĩ nhiều, cười nói: "Cổ huynh, không nghĩ đến quá nửa đêm còn có thể gặp được người, thật đúng là thật là đúng dịp a!"

"Không chỉ là trùng hợp đơn giản như vậy!" Cổ Phong nhìn chăm chăm vào hắn một lúc lâu, "Người đêm khuya chạy về Lan Nhược Tự, là đến riêng tư gặp giai nhân a!"

Ninh Thái Thần tiểu dung cứng đờ, tựa hồ nội tâm ý nghĩ đều bị khám phá, sắc mặt đỏ lên, ngượng ngùng nói: "Xem ra sự tình gì đều không thể gạt được Cổ huynh! Cổ huynh người không biết, nguyên lai Lan Nhược Tự bên trong còn ở người một nhà, ta đêm nay trở về là tìm vị tiểu thư kia!"

"A! Thì ra là thế!" Cổ Phong ý vị thâm trường nói, "Xem ra người là bị giai nhân mê hoặc! Người liền không sợ những gia đình giàu có chủ nhân đến tìm người phiền phức?"

Ninh Thái Thần sắc mặt nghiêm một chút, nghĩa chính ngôn từ nói: "Cổ huynh, đùa gì thế! Tâm ta ngay thơ suy nghĩ, đường đường chính chính, thì sợ gì phiền phức?"

Cổ Phong trong lòng cười lạnh.

Đường đường chính chính?

Gia nhân kia thế nhưng là yêu ma a, sẽ cùng người đem đường đường chính chính, đã chết không biết chết như thế nào!

Uổng cho người là cố sự nhân vật chính, người bình thường không biết đều chết bao nhiêu lần!

"Cổ huynh, rừng cây âm trầm đáng sợ, nếu không người theo giúp ta cùng đi chứ!" Ninh Thái Thần quan sát đen kịt tĩnh mịch rừng rậm, không khỏi rụt rụt thân thể.

Dứt lời hần tựa như quen lời kéo Cổ Phong hướng chỗ sâu đi.

Một lát sau, chỉ thấy phía trước sáng lên một trận mờ tối ánh nến, một ngôi lầu các xuất hiện tại hần nhóm trước mặt.

"Cổ huynh, mau nhìn! Đây chính là Tiểu Thiên cô nương chỗ ở!" Ninh Thái Thần ngón tay trải qua, mừng lớn nói.

Cổ Phong tại chính mình sắc mặt nặng nề, nhìn như bình tĩnh trong lầu các hần cảm nhận được bàng bạc như biển yêu khí cùng tà khí, đây là một loại người tu hành chân nguyên không hợp nhau lực lượng, để hần vô cùng miễn cảm.

Thế này sao lại là người nào nhà?

Rõ ràng là yêu ma hang ổ!

Khóe miệng của hần lộ ra một nụ cười khổ.

Trách không được những này ác quỷ không tiếp tục đuổi tới, nguyên lai hần bất tri bất giác chạy vào yêu ma trong hang ổ, đây thật là tự chui đầu vào lưới!

yêu ma trong hang ổ, Cổ Phong cùng Ninh Thái Thần khí tức liền như là trong đêm tối bó đuốc vô cùng dễ thấy, nhưng kỳ quái là nửa ngày cũng không có động tĩnh!

Cổ Phong âm thầm may mắn, may mắn những Thụ Yêu cùng bầy quỷ đều đi ra, không phải nhưng liền phiền toái!

Suru!

Một trận u ảnh cấp tốc tới gần, âm phong từng cơn!

Ninh Thái Thần lạnh đến không khỏi run một cái, đợi đến hần nhìn lại, kinh hi lên tiếng, "Tiểu Thiên, là người!"

Một cái áo trắng u ảnh đứng cách đó không xa.

Nhiếp Tiểu Thiên mặt mũi tràn đầy lo lắng nhìn lại, "Ninh công tử, không phải để người không cần lại tới tìm ta sao? Người vì cái gì lại tới! Nếu là Mỗ Mỗ biết, người sẽ không đi được!"

"Nếu như đã đến nơi này, đi đã không còn kịp rồi! Vẫn là tìm một chỗ che giấu!" Cổ Phong ở một bên mở miệng.

Khi nhìn thấy Cổ Phong xuất hiện, Nhiếp Tiểu Thiên lại là sững sờ, nàng không nghĩ tới Cổ Phong tại sao cùng Ninh Thái Thần cùng đi tới, nhưng hiện đến không bằng lo lắng nhiều như vậy!

Nàng đã phát giác được Mỗ Mỗ yêu lực chính cấp tốc tới gần, chẳng mấy chốc sẽ trở về!

"Đi theo ta!" Nàng vội vàng mũi nhọn phía trước dẫn đường, đem Cổ Phong cùng Nhiếp Thái Thần đưa vào trong lầu các.

Phòng một cái sau tám bình phong để đó một cái cái cự đại bồn tắm.

"Mỗ Mỗ có thể ngủ được người sống mùi, các người trốn vào trong nước!" Nhiếp Tiểu Thiên vội la lên.

Cổ Phong lại lắc đầu, "Ta chỉ có thu liễm khí tức pháp môn, vẫn là để Ninh huynh trốn vào trong nước đi thôi!"

Tiếp xuống trong bồn tắm phát sinh một màn, thật sự là tập cầu huyết cùng lãng mạn làm một thể, đối với đoạn này người quý tình hấn nhưng không có làm kỳ đã cảm mũi ý định!

Cổ Phong đôi mắt quét qua, tìm tới một cái ngăn tủ, thân thể cuộn mình trong đó, vận chuyển Long Hồ ẩn hơi thở pháp.

Khí huyết thu liễm không có chút nào ba động, khí tức cả người Nhiếp Tiểu Thiên cảm ứng bên trong biến mất, tựa hồ căn bản không tồn.

Lúc này Nhiếp Tiểu Thiên đã cảm giác được Mỗ Mỗ yêu lực cấp tốc tới gần.

Ninh Thái Thần kinh hô một tiếng, đã bị Nhiếp Tiểu Thiên một thanh đẩy vào trong nước!

Sau một khắc.

Cửa im ắng mở ra!

Một cái Từ Y thân ảnh dẫn hai Trình Quý đi tiến vào, chính là nữ quý Tiểu Thanh!

Nàng gương mặt lạnh lùng, nhìn về phía Tiểu Thiên ánh mắt lại mang theo âm tàn, ghen tỵ và đắc ý!

Cho tới nay Tiểu Thiên đều nhất được Mỗ Mỗ sủng ái, mà nàng Tiểu Thanh vô luận là hình dạng vẫn là câu dẫn nam người thủ đoạn, điểm nào nhất không sánh bằng nàng, lại chỉ có thể khuất tại nàng phía dưới!

Hiện tốt, Tiểu Thiên dám giấu điểm Mỗ Mỗ cất giữ nam nhân, chọc Mỗ Mỗ giận dữ, muốn đem người gả cho Hắc Sơn Lão Yêu, xem người về sau còn thể nào cùng ta tranh?

Nữ quý Tiểu Thanh trên mặt hiện ra tâm nguyện được đền bù khoái ý.

"Nguyên lai là Tiểu Thanh muội muội! Người làm sao có rảnh đến ta nơi này?" Nhiếp Tiểu Thiên đem Ninh Thái Thần nắp kỹ về sau, quay người khí định thần nhàn nói.

"Lời này người hấn là đến hỏi Mỗ Mỗ!" Nữ quý Tiểu Thanh cười lạnh liên tục.

Oanh!

Sau một khắc cửa bị một tiếng quái phong đột nhiên đẩy ra.

Một tay nắm đột nhiên đập đi qua, trùng điệp đem Nhiếp Tiểu Thiên đánh ngã trên mặt đất.

Một cái bắt âm bắt dương khô ngô thân thể nắm lên Tiểu Thiên tóc, hung ác nói: "Uổng ta như thế thương người, người dám sau lưng ta nuôi nam nhân! Ba ngày sau đó ta liền đem người gả cho Hắc Sơn Lão Yêu!"

"Mỗ Mỗ, ta không có nuôi nam nhân! Không cần đem ta gả cho Hắc Sơn Lão Yêu!" Nhiếp Tiểu Thiên khóc thút thút nói.

"Hừ! Tiệp nhân, còn muốn giảo biện! Ta đã có chứng cứ!" Mỗ Mỗ hung hăng quăng Tiểu Thiên một cái bàn tay, đem một đoạn lụa trắng ném xuống đất, phía trên thình lình viết "Người là người tốt! Không cần lại tới tìm ta! Tiểu Thiên!"

Tiểu Thiên nhìn thấy lụa trắng, bắt lực phản bác, đành phải nhận mệnh khóc ồ lên.

Lộc cộc lộc cộc!

Giấu trong bồn tắm Ninh Thái Thần nghe được Tiểu Thiên thút thút, trong lòng căng thẳng cũng không còn cách nào đành chỉ hô hấp, đột nhiên sau tắm bình phong lộ ra mặt nước.

Hí hí hí ~!

Mỗ Mỗ lập tức dựng thẳng lên cái mũi bắt đầu ngửi lên, tựa hồ ngửi thấy cái gì mê người mỹ vị, màu đỏ tươi dài nhỏ đầu lưỡi liếm môi một cái, hai mắt càng là quét về phía bốn phía.

"Kỳ quái! Nơi này làm sao có sóng người hương vị!"

Chương 24: Hắc Sơn Lão Yêu

"Người mùi vị!" Thụ Yêu hai tròng mắt nhanh như chớp chuyển động, liếc nhìn bốn phía.

Nhiếp Tiểu Thiên nghe xong toàn bộ người đều nhấc lên,

Ninh Thái Thần nghe được Mỗ Mỗ thanh âm âm dương quái khí cũng là giật nảy mình, trong lòng hoảng loạn, "Trên đời này làm sao có thanh âm của người như thế khó nghe? Bất nam bất nữ!"

Hắn ngẩng đầu nhìn, trước mắt bình phong bên trên thỉnh linh treo một bộ cung nữ nước suối bên cạnh gọi đầu cổ họa, họa ý sâu xa, nữ tử kia khuôn mặt như ngọc, mắt như Thu Thủy, như ra Thủy Phù Dong, tự nhiên đến hoa văn trang sức, không phải Nhiếp Tiểu Thiên là ai?

"A? Đây không phải ta trước đó quách bắc huyện thị tập bên trên nhìn thấy Tiểu Thiên chân dung sao? Lão bản nói mất tích, làm sao xuất hiện ở đây?" Ninh Thái Thần trong lòng hết sức kỳ quái!

Nhiếp Tiểu Thiên nằm rạp trên mặt đất thút thít, khi nhìn thấy Ninh Thái Thần trong tay lộ đầu ra đến, kém chút dọa đến hồn phi phách tán.

Nàng vội vàng sau lưng Mỗ Mỗ, lấy tay đem Ninh Thái Thần nặng đầu mới cho theo trở về trong nước.

"A? Thịt người vị lại không, xem ra chẳng qua cảm giác ta bị sai!" Mỗ Mỗ hít hà, thàn nói.

Nó đuổi ra sẫm dài đầu lưỡi liếm môi một cái, một bộ thèm nhỏ dãi bộ dáng, tròng mắt nhìn chăm chú về phía Nhiếp Tiểu Thiên, càng là giận tới cực điểm.

Nếu không phải tiểu tiện nhân cất giữ nam nhân, nó làm sao lại không có ngon thịt người ăn.

Ba!

Nó rút ra một cái roi, đột nhiên tại mặt đất quát đánh một cái, nắm lên Nhiếp Tiểu Thiên tóc hung ác nói: "Tiểu tiện nhân, ngươi dám cất giữ nam nhân, rõ ràng là cùng ta đối nghịch! Ngươi quên ta làm sao tra tấn ngươi sao?"

Ngay sau đó nó trong tay trường tiên quơ, một cái một cái hung hăng đập nện trên người Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên không dám phản kháng, chỉ có thể trên mặt đất riu rít thút thít.

Đợi đến Mỗ Mỗ quát xong về sau phát tiết lửa giận trong lòng, mới hung ác tiếng nói: "Tiểu tiện nhân, ngươi lại không nghe lời, ta sẽ phá hủy tro cốt của ngươi, để ngươi hồn phi phách tán!"

Nó chỉ lo chửi mắng Tiểu Thiên, không có chú ý tới một màn này đều bị một đôi tròng mắt nhìn ở trong mắt.

"Đây chính là Mỗ Mỗ chân thân sao?" Giấu trong tủ chén, Cổ Phong xuyên thấu qua khe hở quan sát đến Mỗ Mỗ chân diện mục.

Nó thân thể khôi ngô, chừng cao hơn hai mét, hết lần này tới lần khác mặc cùng loại nữ tử đồ tươi quần áo, một bộ bất nam bất nữ bất âm bất dương quái dị cảm giác, cho người ta liền một cái cảm giác, cái kia chính là, yêu!

Ở tại trên thân, Cổ Phong cảm nhận được chỗ không thấy yêu Ma khí hơi thở, mênh mông như vực sâu, làm cho người kinh hãi sợ hãi.

Đối với Mỗ Mỗ đáng sợ, Cổ Phong nhận biết lại sâu mấy phần.

"Ba ngày sau ta liền muốn đưa ngươi gả cho Hắc Sơn lão gia! Hào hảo trang điểm một chút, đừng đến lúc đó cho ta xấu mặt!" Mỗ Mỗ âm trầm nói.

Nhiếp Tiểu Thiên bất lực phản kháng, chỉ có thể một mực thút thít.

Mỗ Mỗ không để ý đến, hướng ngoài phòng đi.

"Ân?" Nó bước chân đột nhiên dừng lại, đột nhiên lại ngẩng lên, "Tại sao lại có người mùi vị?"

Tiểu Thiên lấy làm kinh hãi, vội vàng đi vào trong bồn tắm cởi quần áo ra, bắt đầu thanh tẩy, hoảng sợ cười nói: "Mỗ Mỗ, là ta trước đó giúp ngươi đi bắt người sống đi! Trên thân dính người mùi, tắm một cái liền không có!"

"Ân! Tính ngươi tiểu tiện nhân còn có mấy phần lương tâm!" Mỗ Mỗ thô to tay nắm thành tay hoa, yêu kiều cười một tiếng, hết sức hài lòng.

Kìa người không người không yêu bộ dáng, đơn giản là tên nhân yêu, để Cổ Phong vô cùng buồn nôn.

Tiểu Thiên gặp Ninh Thái Thần hô hấp dồn dập, đã nhanh muốn không nín thở được, nóng vội phía dưới nửa người trên thò vào trong nước, hôn Nhiếp Thái Thần trên môi, miệng đối miệng bắt đầu thở.

"Thật sự là diễm phúc không cạn a!" trong phim ảnh kinh điển một màn chân thực xuất hiện ở trước mắt, thân là một cái nam nhân Cổ Phong cũng không khỏi cảm thán Ninh Thái Thần ngốc thư sinh thật sự là người ngốc có ngốc phúc!

Chờ Nhiếp Tiểu Thiên giờ lên một đầu tú lệ tóc, giọt nước vẩy xuống.

Ninh Thái Thần đã co lại trong bồn tắm, bị hương diễm này một màn dọa cho choáng váng!

"Mồ Mồ, người nhanh đi nghỉ ngơi! Ta nhất định sẽ hảo hảo cách ăn mặc, ba ngày sau nở mày nở mặt gả cho Hắc Sơn lão gia!" Nhiếp Tiểu Thiên khẽ cười nói.

"Xem ra thụ một lần giáo huấn, người trở nên biết nhiều chuyện hơn!" Mồ Mồ cười quái dị một tiếng.

Hài lòng gật đầu.

"A?" Những nữ quý Tiểu Thanh gặp Tiểu Thiên thần sắc không đúng, tại chính mình nổi lên nghi ngờ.

tiểu tiện nhân mới vừa rồi còn khóc sụt sùi, Hắc Sơn lão gia cũng không phải loại lương thiện, gả cho nó làm tân nương không có tốt kết quả, tiểu tiện nhân làm sao lại vui vẻ đến?

Không đúng, nàng nhất định có quỷ!

Nữ quý Tiểu Thanh con mắt quét về phía những bồn tắm, lộ ra vẻ âm tàn, thân ảnh thăm thẳm nhẹ nhàng đi qua.

Tiểu Thiên giật mình, vội vàng đưa tay kéo qua nàng.

Nhưng càng là như thế, Tiểu Thanh thì càng khẳng định Tiểu Thiên nhất định cất giấu thứ gì, không để ý ngăn cản cường ép nhẹ nhàng trải qua.

Tiểu Thiên tay áo vung lên, một trận âm phong mang theo một đoạn tơ lụa được bồn tắm bên trên, chặn lại Tiểu Thanh tầm mắt.

Tiểu Thanh đang muốn đưa tay, Tiểu Thiên một thanh kéo qua, cười nói: "Mồ Mồ, ta lập tức liền muốn lập gia đình! Nếu không để Tiểu Thanh giúp ta trang điểm!"

"Cái gì?" Tiểu Thanh nghe xong Tiểu Thiên phân phó nàng làm việc, mở trừng hai mắt, lập tức gấp.

"Ai sẽ giúp người trang điểm? Tiểu tiện nhân, không biết xấu hổ!" Nàng tức giận hừ một tiếng, quay người vội vàng rời, sợ Mồ Mồ thật đáp ứng.

Nàng thế nhưng là tình nguyện chết cũng không muốn cho Tiểu Thiên tiện nhân này làm tỳ nữ.

"Hai người các người đều là ta sủng ái nhất nha đầu, cũng không cần tranh giành tình nhân! Thật sự là không để cho Mồ Mồ bớt lo!" Mồ Mồ cười quái dị một tiếng, cũng bay ra khỏi phòng.

Nhiếp Tiểu Thiên thấy thế, lúc này mới nhẹ thở ra một hơi, tê liệt trên mặt đất.

"A!" Ninh Thái Thần đột nhiên thò đầu ra mặt nước, há mồm thở dốc.

"Nói nhỏ chút!" Nhiếp Tiểu Thiên kinh hô một tiếng, vội vàng che môi của hắn, "Mồ Mồ còn chưa đi xa! Đừng để nó nghe thấy được!"

Ninh Thái Thần ngơ ngác trừng mắt nhìn, chỉ cảm thấy giữa mũi miệng có một cổ mùi thơm truyền đến, lại nghĩ tới trước đó một màn kia, nhất này sắc mặt hoàn toàn đỏ đậm, như là phát sốt.

Nhiếp Tiểu Thiên cũng nhảy cảm đã nhận ra sự khác thường của hắn, u trắng khuôn mặt đúng là trước nay chưa có nổi lên huyết sắc.

Một bầu không khí quái dị một người một cái quý ở giữa tràn ngập.

Kèn kẹt!

Cổ Phong đẩy ra ngăn tủ đi ra, quấy rầy hai người của bọn họ thời khắc!

Nhiếp Tiểu Thiên cùng Ninh Thái Thần thấy thế tranh thủ thời gian tách ra.

Cổ Phong cười thầm một tiếng, hướng phía Nhiếp Tiểu Thiên không đầu không đuôi nói một câu, "Người hiện tại đã biết rõ ta nói tới đi! Chỉ có giúp ta, mới có thể giúp chính người! Bằng không thì người vĩnh viễn không cách nào đào thoát Mồ Mồ ma chường!"

Nhiếp Tiểu Thiên im lặng, thật lâu gật đầu trầm giọng nói: "Tiểu Thiên biết phải làm sao."

"Các người đang nói cái gì? Ta làm sao nghe không hiểu?" Một bên Ninh Thái Thần tại chính mình không Bie quái, cảm thấy giữa hai người tựa hồ có bí mật gì giấu diếm hẩn.

Cổ Phong cười cười, không có trả lời, trực tiếp rời đi.

Hiện Ninh Thái Thần ngay cả Tiểu Thiên là quỷ cũng không biết?

Đoạn này người quỷ ở giữa nghiệt duyên hẩn cũng không muốn nhúng tay trong đó. Vẫn là để chính bọn hẩn giải quyết!

Cổ Phong thức thời rời đi, lưu cho bọn hẩn chung đụng không gian.

Nhưng hẩn cũng không có đi xa.

Nơi này mặc dù là yêu ma hang ổ, nhưng chỗ nguy hiểm nhất cũng là chỗ an toàn nhất.

Những Mỗ Mỗ cùng ác quỷ nhóm tuyệt sẽ không nghĩ tới hẩn sẽ ẩn thân ở chỗ này.

Chỉ cần hẩn chú ý che giấu khí tức của mình, liền có thể an toàn đợi đến hừng đông!

Một kiếp này coi như qua.

này cách đó không xa một trận tận lực đè thấp thanh âm truyền tới, nhất này để Cổ Phong trong lòng giật mình.

"Ta thật sự là vui vẻ! Tiểu Thiên tiện nhân này bị gả cho Hắc Sơn Lão Yêu, về sau Mỗ Mỗ trước mặt ta chính là được sủng ái nhất cái kia!"

"Ngu xuẩn! Được sủng ái thì có ích lợi gì? Chỉ cần chúng ta xúi giục lão yêu cùng những người tu hành kia lưỡng bại câu thương, đến lúc đó chúng ta lại diệt trừ lão yêu, về sau Lan Nhược Tự chủ nhân chính là chúng ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Chư Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.